ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீ மகாபாரதவிலாசம்.

சூது - துகிலுரிதல்.

இஃது

குயப்பேட்டை,

வீ. இராஜு முதலியாரவர்கள்ால்

பார்வையிடப்பட்டு,

மதுரை புக்ஷாப் பி. நா. சி. ஏஜண்டு.

மு. கிருஷ்ணப்பிள்ளை அவர்களால்

பிடாரித்தாங்கல்.

நாராயணசாமிமுதலியார்குமாரர்

சிதம்பரமுதலியாரவர்களது

சென்னை,

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1920.

இதன் விலை அணா—5.

ரிங்வாரம் கியூர் என்னும்

படைசங்காரன்.

ஐயா, உம்முடையதேகத்தில் எந்த இடத்திலாவது மேகப்படைகள்மேக காரகப்படைகள் அழுக்குப்படைகள் சொரிப்படைகள் வண்ணான் துணிகட்டுவதினாலுண்டாகும் ஒட்டுப்படைகள் கக்கூஸ்படையென்னும் அரையிலுண்டாகும் தினவுப்படைகள் இடுப்பிலுண்டாகும் தடிப்புப்படைகள் ஆகிய எவ்விதபடைகள் இருந்தாலும் எமது (படைசங்காரன்) என்னும் ஔஷதத்தில் போதுமானதை எடுத்து படையுள்ளயிடத்தை நன்றாய் சொரிந்து தடவிவிட்டு மூன்றுமணிநேரம் பொருத்து சோப்பு அல்லதுசீக்காய்போட்டுதேய்த்து அலம்பிவிடவும். இதுபோல இரண்டுமூன்றுவேளை மேற்சொன்னபடி செய்தால் நல்ல குணத்தைக் காணலாம். இந்தமருந்தினால் அனேக ஜெனங்கள் சுகமடைந்திருக்கிறார்கள்.

ஒரு புட்டியின் விலை ரூபா—1.

என்னுடைய பெரிய கேட்லாக் வேண்டுமானால் அரையணா தபால்ஸ்டாம்பு அனுப்பினால் அனுப்பப்படும்.

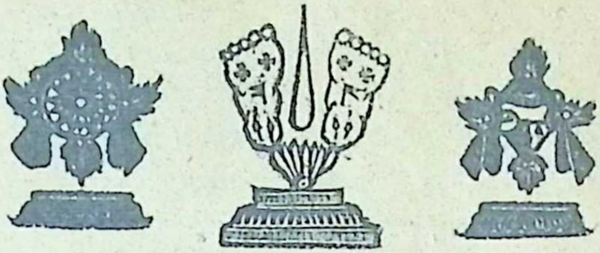
இப்படிக்கு,

பி. நா. சிதம்பரமுதலியார்,

பிரம்பூர் பாரெக்ஸ்போஸ்டு, மதராஸ்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீ மகாபாரதவிலாசம்.

சூது - துகிலுரிதல்.

விநாயகர் தோத்திரம்.

வெண்பா-இ-ம்-சங்கராபரணம்.

ஓதுமகாபாரதத்தி லுள்ளபடிநாடகமாய்ச்
சூதுதுகிலுரிதல் சொல்லவே-ஆதரவாய்த்
தஞ்சமென்றிரங்குமெங்கள் தாழ்வேழமாமுகனார்
கஞ்சமஞ்சுஞ்செஞ்சரணங் காப்பு.

முருகர் தோத்திரம்.

விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

சரவணபவனேபோற்றி சங்கரன்மகனேபோற்றி
அரிதிருமருகாபோற்றி ஆனைமாமுகனேபோற்றி
திருவளர்க்குகனேபோற்றி செங்கைவேலவனேபோற்றி
கரிமுகனுக்கிளையவெங்கள் கந்தனேபோற்றிபோற்றி.

சிவபிரான் தோத்திரம்.

விருத்தம் - ஆனந்தபைரவி.

திங்கள்செஞ்சடையாய்போற்றி திரிபுரமெரித்தாய்போற்றி
மங்கையோர்பாகாபோற்றி மான்மழுதரித்தாய்போற்றி
துங்கவெள்விடையாய்போற்றி துலங்குமுக்கண்ணாபோற்றி
எங்கள்நாயகனேபோற்றி ஈசனேபோற்றிபோற்றி

மகாவிஷ்ணு தோத்திரம்.

விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

ஆரணப்பொருளேபோற்றி அகிலநாயகனேபோற்றி
பாரளந்தவனேபோற்றி பாண்டவர்தூதாபோற்றி
வாரணமழைத்தபோது வந்துகாத்தவனேபோற்றி
காரணவஸ்துவான கண்ணனேபோற்றிபோற்றி.

உமையவளுக்கும் இலட்சுமிக்கும் சாஸ்வதிக்கும்
தோத்திரம்-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

திருவளருலகம்போற்றுஞ் சிவகாமித்தாயேபோற்றி
மருமலர்க்கமலமேவு மாதுலட்சுமியேபோற்றி
மருமலர்க்கலைகள்சொல்லி மகத்தானமதுரவாக்கு
தருஞ்சரஸ்வதியேயுந்தன் றாளிணைக்கமலம்போற்றி.

தரு-தோடையம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-அடதாளம்.

விநாயகர்தோத்திரம்-தரு-இ-ம்-பைரவி.

நீதாசரணம் வினோதாசரணம்
ஆதாரமாங்கண நாதாசரணம்
தீதேதுமில்லாம லிந்தத்தமிழுக்குத்
திருவருள்செய்துதினங் கார்க்கவேணும்
சிவசங்கரி-யுலகங்களே-யுதவுந்தனி-ரிலவுந்தருள். (நீதா)

சுப்பிரமணியர் தோத்திரம்.

துய்யாசரணமென் னையாசரணம்
மெய்யானவேல்முரு கையாசரணம்
ஒய்யாரமாமயி லேறிவந்தயேழை
வுரைக்குந்தமிழ்க் குதவிசெய்யவேணும்
ஒருமாங்கனி-யதுகொண்டிட-உலகந்தனே-வலம்வந்திடும் ()

பரமசிவன் தோத்திரம்.

ஏகாசரணம் விவேகாசரணம்
வாகானதோகையர் பாகாசரணம்
பாகானவிந்தத்தமிழுக் குதவிசெய்யவேணும்
பாலிக்கவேணுங்கிருபை பாலிக்கவேணும்
பணியுந்திகழ்-மதியும்புன-வருகுந்தனே-சடைதங்கிய ஏகா

உமையவள் தோத்திரம்.

மாலிகாசரணம் கபாலிசரணம்
சிலிசாலத் திரிசூலிசரணம்
நானிலந்தனிலிந்த நாடகம்பாடவென்
னுவிலிருந்துநீ நன்மைதரவேணும்
நவகண்டமும்-மதிரும்படி-நடனம்புரி-பதபங்கய மாலி

விஷ்ணுதோத்திரம்.

நந்தாசரண முகுந்தாசரணம்கோ
விந்தாசரணார விந்தாசரணம்
எந்தாயிதற்கொரு விக்கினமுமில்லாம
லின்னருள்தந்துநீ முன்னிற்கவேணும்
இடமங்கைய-ருடன்மங்கள-மடர்கின்றிடும் நந்

சரஸ்வதி தோத்திரம்.

வாணிசரஞ்சொல் வேணிசரணமிந்தி
ராணிசேர்புத்தக பாணிசரணம்
வாணுதலாளே சரஸ்வதியேயிந்த
வண்டமிழ்ச்சொல்நல் வாக்குத்தரவேணும்
மலர்தங்கிய-பிரமன்றிரு-வுளமிங்கித-முடனேமகிழ் வாணி

தரு-இ-ம்-அசாவேரி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

மங்களஞ் ஜெயமங்களம் சுபமங்களம்.

அநுபல்லவி.

துங்கவிளம்பிறையுந் தங்குஞ்சடைமுடியும்
தேசுலாவுநாகா பரணமுங்கொன்றையும்
வாகவுமெஞ் ஞானதிபனென்று
சித்தர்கள்தவ முத்தர்கள்தத்துவ
நித்தர்கள்பரி சுத்தர்கள்பரவிய
திரநயவிலாச மெய்யோர்க்கும்
மலிகளெனுமா துமையாட்கும்-மங்க

சரணங்கள்.

செகமேல்வாருமையா யனைத்துந்
தவறுமல்வனைஞான மளிக்கும்

மருதேசிகனுக விருக்கும்
குருநாதன்செவ்வேள் முருகர்க்கும்
சிறுபிறைநுதல்குற மகள்வள்ளிக்கும்
சுரர்பதிதருமகள் தெய்வானைக்கும்
திசைமுகனுக்குங் கலைமகளுக்குந்
திருமகளுக்கும் முயல்வண்ணனுக்கும்
சிருலாவுருதாடல் துகிலுரிதலைப்
பேருலாவுநன் னாடகமுரைசெய்த
செந்தமிழ்க்கவிராமச் சந்திரன்றனக்குஞ்
சந்தமாய்ப்பாட மனங்கொண்டவர்க்கும்-மங்க

விநாயகர்வரும்-பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

அந்தமுமாதியாகி யருமறைப்பொருளுமாகி
விந்துவுநாதமாகி மெய்ப்பொருடானேயாகும்
இந்துவேணியனளித்த விறைபொருமுதல்வனை
கந்தமாமலர்த்தாள்திவ்ய கணபதிவருகின்றாரே.

விநாயகர்வருகிற-தரு-இ-ம்-பூரிகல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தர்மவிநாயகர் தானிதோவந்தார்-அருள்புரிந்திட
தர்மவிநாயகர் தானிதோவந்தார்

அநுபல்லவி.

நன்மைசேர் முத்தியாலுப்பேட்டையில்
வன்னியவீதியில் வந்துகுடிகொண்ட
வல்லமைப்பெண் மணவாளாநல்ல
கல்விதருங்கிருபை யாளாஎழில்
வாகனத்தினில்–மேவுமுக்கிய-தேவருக்குமே யாவர்க்குநல்
வளமிகும்நல்ல கலைபயின்றிட.
வுளமிதங்கிநன் னருள்சுரந்திதோ-தர்ம

சரணங்கள்.

மங்கையுமையருளங்குச பாசா-கருணைவிலாசா
மல்லன்வருகுழல் வல்லபைப்பிராணேசா
தங்கும்பலகலைதந்தருளுநேசா கோடிசூரியப்பிரகாசா
தஞ்சமென்றேடிட நெஞ்சந்தனில்வாசா

பொங்கஜமுஞ்சூரனை வாட்டிய
பூரணவெற்றியினிற்பாரதந் தீட்டிய
ஐங்கரனேநல்லமுதுசெய் தூட்டிய
ஔவைக்குக்கைலாயத்தைக் காட்டிய

ஆகமெய்ச்சதுர் வேகமெய்ப்பொரு
ளாயிருப்பவர் தாய்சிறப்பவர்
அங்குமிருப்பவர் இங்குமிருப்பவ
ரானைமுகத்தவர் மோகனமிகுத்தவர் தர்ம

கட்டியக்காரன்வருகிற பொதுவிருத்தம்.

இ-ய்-சங்கராபரணம்.

மட்டில்லாக்கீர்த்திபெற்ற மதிகுலக்கொழுந்தோனித்த
அட்டதிக்கெல்லாங்காக்கு மயில்பெருமரசர்கோமான்
துட்டரைக்காக்கும்வீரன் துரியன்மகாராசன்வாசற்
கட்டியக்காரன்வந்து களரியிற்றோன்றினனே.

கட்டியக்காரன்வருகிற-தரு-இ-ம்-மிசுரதாளம்.

பல்லவி.

வாசற்கட்டியக்காரன்வந்தான்
ராஜன் துரியோதன ராசகெம்பீர

அநுபல்லவி.

தலையிற்பொன்னுருமாலை துலங்க-கையிற்
சமுதாடுபளபளவென் றிலங்க வாகு

வலயங்களிருதோளில் தரித்து சரிகை
வஸ்திரம்வல்லவாட்டு விரித்து-வாசற்

சரணங்கள்.

வளுவால்சல்லடந்தட்டி வரிசையாய்கச்சைகட்டி
வலதுகைமீசையை முறுக்கிவந்த
மறுமன்னர்பயப்பட வுருக்கி

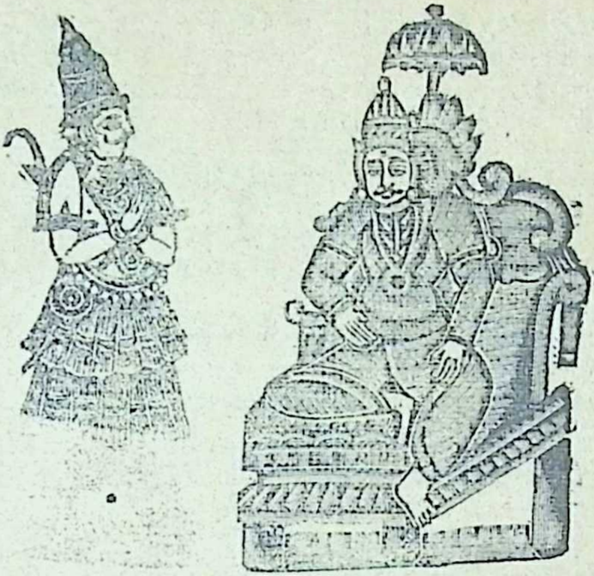
மகுடமண்டலாதிபதி பதிகள்வந்தெதிரடிபணிந்திடவிறன்மிகுத்துள மதிகுலந்தனில்வருதுரந்தர துரியனென்றிடுமகிபன்வந்திடு சமயமிதுவெகுசமயமிகுவென சபையிலனைவரும்புகழ்இதமுள

வ-ம். அகோதெப்படியென்றால் ஏகச்சக்ராதிபதியான சந்திரவம்ச உத்தாரகனான இராஜபயங்கர ராஜகெம்பீர ராஜமார்த்தாண்ட ராஜபரமேஸ்வர ராஜராஜனான துரியோதனமகாராஜன் கொலுவுக்குவருகிறார் பட்டவர்த்தனர் மகுடவர்த்தனர் காலதேசத்து ராசாக்களெல்லோரும் எச்சரிக்கை ஆரடா கொலுவாசற்காரா சீக்கிரமாய் கொலுவை அலங்காரம் பண்ணும்பிள்ளாய்.

பொது விருத்தம்.

ஒலிகடல்சூழுகின்ற உலகெலாமொருகுடைக்கீழ்
இளகவேயாளவல்ல ராஜாதிராஜனான
வலுமையில்மிகுந்தவீரன் மகாதிரியோதிரன்றன்
குலவியவழகின்மிக்க கொலுவுக்குவருகின்றானே.

வ-ம். அகோதெப்படியென்றால் பாண்டவர்கள் செய்த இராசசூயயாகத்திற்கு திரியோதனாதிகள் போயிருந்தபடியினாலே அவர்களிடத்திலே நடந்த சிறப்புகளத்தனையும் திரியோதனமகாராசன் பார்த்து பொறாமையினாலே மனங்களர்ந்து அஸ்தினாபுரம் வந்துசேர்ந்து எந்தவிதத்திலேயும் பாண்டவர்களை மோசஞ்செய்து அவர்களுக்குள்ள இராச்சியத்தையும் செல்வத்தையும் பறிக்கவேணுமென்று ஆலோசனை செய்யும்படியாய்திரியோதன மகாராசன் கொலுவுக்கு வருகிறவிதங்காண்க.

திரியோதனுதிகள்-வருகிற-தரு-இ-ம்-தோடி.-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இராஜாதிராஜன்மகாராஜன் திரியோதிரன்
இராஜமார்த்தாண்டன்வந்தான் கொலுவிருக்க

அநுபல்லவி.

பேசும்வீஷ்மன்விதுரான்சகுனிகர்னன்துற்சாதன்
மாசிலாத்துரோணர்கிருபன்அஸ்வத்தாமன்மெய்ப்பாய்வர (இ)

சரணங்கள்.

ஏகபூச்சக்கிரக்குடை கவிக்க
எதிரெதிர்மன்னரங் குவிக்க
வாகையரவக்கொடி பிடிக்க
வைரியர்வெற்றிகளைப் படிக்க
தோகையர்வெண்சாமரம் வீச
சொற்படிதையலர்துதிகளைப் பேச
மோனமாதரால் மேந்த
மொய்குழலார்காவாஞ்சி யேந்த
போகதேவேந்திர னென்ன
போகராசேந்திர னென்ன
பூரிகைபேரிகைநாசசுராதிகள்
நீடியவரக்கர்கடல்போலொலிபிரவே

அந்தரமின்றெதிர்தந்தர மென்றிட
முந்தியதுந்துமி யென்றிட
பம்பையதிர்ந்திடசங்கு முழங்கிட
இங்கிர்தமங்களகாமுடன் (இரா)

கட்டியக்காரன் எச்சரிக்கை.

ஆசிரியவிருத்தம்.

மணிமகுடமன்னவர்களிருபுரநெருங்கவே
வருமலர்வணங்கிவரவே
வயிரியர்கள்விருதுகள்படிக்கவேவிலைமாதர்
வரிசைநடனம்புரியவே
அணிகொண்டகுதிரைப்பெரும்படைநெருங்கவே
ஆனையின்றிரள்சூழவே
அமைச்சர்களிணங்கவேபிரதானிசேனபதிக
ளங்கங்குளிர்ந்துவரவே
பணிவிடைக்காரருந்திருவடிவணங்கவே
பார்த்திபர்வணங்கிவரவே
பாவையர்கள்வெண்சாமரங்கள்தமைவீசவே
பம்பைதுந்துமிகுமுறவே
திணிகொண்டநவரத்தின சிம்மாசனக்கொலுவில்
சிறுடனேயரசுசெய்ய
திரன்திரியோதனமகாராசன்வருகிறார்
ஜெனங்களேஎச்சரிக்கை.

திரியோதிரன் கடவுளைத்துதிக்கும் விருத்தம்.

தக்கவேயண்டரண்ட சராசரமெவையுந்தந்து
மிக்கவேயளித்துகாக்கு மேன்மைமுத்தொழில்நடாத்தி
பக்குவமுடையஞான பாதத்தைபெற்றோர்களெல்லாம்
கைக்கனிபோல்விளங்கும் கடவுள்செஞ்சரணம்போற்றி.

திரியோதனன்சொல் விருத்தம்.

பஞ்சபாண்டவர்களுக்குப் பாதிநாடளித்ததாலே
மிஞ்சினார்செருவங்கொண்டார் வீரமும்பலமும்பெற்றார்
எஞ்சலில்லாதராஜசூய யாகமுஞ்செய்தாரின்னங்
கொஞ்சநாட்சென்றாலித்த குவலயமுழுதுங்கொள்வார்.

வ-ம். கேட்டீர்களோ இராச இராசாக்களேபாண்டவர்களு க்கு நாம் பாதிநாடு கொடுத்தபடியினாலே கெர்வத்திலும்வீரத்தி லும் செல்வத்திலும் மிஞ்சிப்போனார்கள் ஒருவராலுஞ்செய்யப்

போகாத இராஜசூயயாகமுஞ்செய்தார்கள் இன்னங்கொஞ்சநாள்போனால் இந்தஉலகமெல்லாம் இவர்களே கைக்கொள்வார்கள் நானென்னசெய்யப்போகிறேன் இராசாக்களே.

கர்ணன் திரியோதினுக்குச்சொல் விருத்தம்.

மன்னவன்தருமராசா மகாராசன்சூயயாகம்
இந்நிலந்தனிற்செய்தாப்போ லெவர்செய்துகீர்த்திபெற்றார்
இன்னுமிங்கிவர்க்கொப்பாக வொருவருமுலகிலில்லை
துன்னுமிவ்வுலகையெல்லாந் துஜங்கட்டியவரேயாள்வார்.

வ-ம். கேளுந்திரியோதனமகாராசனே தருமராசன்செய்த இராசசூயயாகத்தைப்போலே ஆர்தான்செய்யப்போகிறார்கள் அவர்களுக்கெல்லாமவர்களே யாள்வார்கள்போலத் தோற்றுகிறது உங்கள் நிர்வாகமிப்படி யிருந்தாலென்னசெய்யலாந்துரியோதன மகாராசனே.

சகுனி திரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

எருழுமவனினைத்தா லெருதுமச்சினங்கொண்டாடும்
பாரில்தேள்கொட்டாவிட்டால் பகர்பிள்ளைப்பூச்சியாகும்
கூறியசிங்கஞ்சும்மா குகைக்குள்ளேயொடுக்குங்கண்டால்
வீரியஞ்செலுத்தும்யானை மேல்விழுந்தடித்திடாதோ.

வ-ம். கேளும் என்னுடைசமருமகனான திரியோதனமகாராசனே உழுகிறவன் இளப்பமானால் எருது மச்சினங்கொண்டாடாதா ஓடுங்கியிருந்தால் பாண்டவர்களடித்தது ஆட்டந்தான் பிடித்தது பெண்டுதான் திரியோதனமகாராசனே.

துற்சாதனன் துரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

செழிப்புடனவர்பெற்ற செல்வமும்புகழுங்கண்டு
பழிப்புடனீயிருக்க பருவமென்றெண்ணிப்பார்த்தால்
வழிபடுங்கதிரோன்முன்னே வன்பகல்மழுங்கினாற்போல்
இழிப்படுஞ்சந்திரன்போ லிருக்குதுன்செங்கோலண்ணே.

வ-ம். கேளும் அண்ணாவே தருமபுத்திரர்கள் பெற்றிருக்கிறசெல்வத்தையும் கீர்த்தியையும் பார்த்தால் பகற்காலத்திலே சூரியன்முன்னே மழுகிப்போன சந்திரன்போலிருக்கிறது உன்னுடையசெங்கோலண்ணே இதற்கென்ன செய்யலாம்.

திரியோதனன் துற்சாதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

ஆமிதுமெய்தான் தம்பி யடங்கிநாமிருந்தோமானால்
பூமியைமுழுதுந் தர்ம புத்திரனேயரசுசெய்வான்
நாமிதஞ்செய்தாற்பின்பு சாதிக்கக்கூடாதந்த
நேமமாயவர்களைத்தான் நீக்கவோருபாயஞ்சொல்வீர்.

வ-ம். ஆம் துற்சாதனா இனி நாம் சும்மாயடங்கியிருந்தால் பூமியையெல்லாம் பஞ்சபாண்டவர்களேயாள்வார்கள் இனி நாம் சும்மாயிருக்கலாகாது தர்மபுத்திரர்களை எந்தவிதத்திலேயும்வெல்லும்படிக்கு ஒருபலத்தைத் தேடிச்சொல்லுங்கள் பார்ப்போம் சபையோர்களே.

துற்சாதனன் திரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

குஞ்சரங்குதிரைதோராற் கொல்வதற்குபாயமுண்டு
நஞ்சினையூட்டிக்கொல்ல நமக்குள்ளேசமர்த்துமுண்டு
வஞ்சனையாலேகொல்ல மாமனூர்சகுனியுண்டு
பஞ்சபாண்டவரைக்கொல்ல பாரமோசொல்வாயண்ணே.

வ-ம். கேளும் அண்ணாவே யானையின்பேரிலும்குதிரையின் பேரிலும் ரதத்தினபேரிலும் யேறிக்கொல்வதற்கு அனந்தமுபாயமுண்டு வஞ்சனை துரோகஞ்செய்துக்கொல்லுகிறதற்கு சகுனி மாமனுண்டு பாண்டவர்களை வெல்லுகிறதுவெகுபெரியதாய்சொல்லவேண்டாம் அண்ணே.

கர்னன் துற்சாதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

ஒருகணையாலேயந்த வுயர்பஞ்சபாண்டவாளை
கருவறுத்திடச்சமர்த்தன் கர்னனுனிருக்கும்போது
மருவென்னமாமனென்ன வஞ்சனைவிஷங்களென்ன
பருவமில்லாதவார்த்தை பார்த்திபன்முன்னேசொன்னாய்.

வ-ம். கேளுந் துற்சாதனமகாராசனே இந்தஒருகணையினால் பாண்டவர்களை கருவறுத்துப்போட சமர்த்தனான கர்னனிங்கேயிருக்க வஞ்சனையினாலும் விஷத்தினாலும் உபாயத்தாலும் கொல்லலாமென்று உபசாரமில்லாத வார்த்தையை இந்தஇராசசபையிலேபேசலாமோ துற்சாதனமகாராசனே.

சகுனி கர்னனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

மைக்கண்த்ரோபதைக்காயன்று வளைத்தவில்லடிபட்டங்கே
மிக்கதோர்சலித்துப்பாரில் விழ்ந்ததுமறந்திட்டாயோ

அக்கணம்விஜயன்செய்த ஆண்மையைப்பார்த்திருந்து
வெட்கமில்லாமல்கர்ண வீண்பேச்சுபேசலாமோ.

வ-ம். கேளுங் கர்ணமகாராசனே ஒரு துரோபதைக்காகவி ல்லை வளைக்கப் போகும்போது அந்தவில்லினாலே அடிப்பட்டு கீழேவிழுந்து உதைத்துக்கொண்டது மறந்துவிட்டையா அந்தட் சணத்திலே அர்ச்சுனராசன் தன்னுடைய திராணியைச் செலுத் தினதைப்பார்த்திருந்தும் வீண்பேச்சை பேசலாமோ கர்னமகா ராசனே.

சகுனி திரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

தப்புறுபாண்டவாளை சண்டையால்வெல்லநம்மால்
இப்பிறப்பினுமாகாது யெழுபிறப்பினுமாகாது
துப்புறுகபடவஞ்ச சூதினால்வெல்லலாகும்
ஒப்புறவிதுவல்லாம லொன்றுலும்வெல்லமாட்டோம்.

வ-ம். கேளும் என்னுசைமருமகனான துரியோதனமகாராச னே அந்தப்பாண்டவர்களைச் சண்டைசெய்துவெல்ல நம்மாலே இப்பிறப்பினுமாகாது இன்னமிப்படி யேழுபிறப்பு பிறந்தாலும் வெல்லக்கூடாது வஞ்சனைபண்ணி சூதினாலே வெல்லலாமே யல் லாமல் மற்றப்படி ஒன்றாலும்வெல்லமாட்டேன் என்னுசை மரு மகனான துரியோதனமகாராசனே.

துரியோதனன் சகுனிக்குச்சொல் விருத்தம்.

ஆமாமாமெய்தான் அப்படியேதானேசெல்வோம்
மாமாசொன்னதுவேபுத்தி மாமாவென்னருகேவாரும்
ஏமாத்திசூதினாலேயெப்படிவெல்வோமந்தச்
சாமார்த்தியமின்னதென்று சட்டமாயுரைசெய்வீரே.

வ-ம். ஆ-ஆ-ஆ-ஆ அதுவேசரி அதுவேசரிதகும்தகும்அது புத்தி ஓய்மாமா என்னருகேவாரும் சூதாடிவெல்வோமென்று சொன்னீரல்லவா அந்தவுபாயத்தை நன்றாய்த் தெரியச்சொல்ல வேணும் என்மாமாவே.

சகுனி திரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மண்டபமொன்றுசெய்து மற்றந்தமண்டபந்தை
கண்டிடவரவழைத்துக் காண்பித்துப்பொழுதுபோக்கி
அண்டியேசொக்கட்டானை யாடுதற்கிசையச்செய்து
வண்டிறல்லவர்தங்கள் வாழ்வெல்லாங்கெலித்துதாரேன்.

வ-ம். கேளும் என்னுசைமருமகனான துரியோதனமகாராச னே புதிதாய் ஒரு அலங்காரமண்டபஞ்செய்து அதைப்பார்க்

கும்படியாய் பாண்டவர்களையழைப்பித்து அதை காண்பித்துப் போசனஞ்செய்தபின்பு பொழுதுபோகவேண்டுமென்று சொக் கட்டாடுடச்செய்து பாண்டவர்களைத்தோற்கடித்து அவர்கள் சேனை நாடுநகரம்பண்டுபண்டாரங்களையெல்லாம் உனக்கே வரு ம்படியாகக்கெலித்துதருகிறேன் என்சாமார்த்தியத்தைப்பாரும் மருமகனே.

பொது விருத்தம்.

வெற்றிசேர்கர்னன்சொல்லும் வினவியதம்பிசொல்லும்
மற்றவர்சொன்னசொல்லும் மறுத்ததன்மாமன்சொன்ன
குற்றமாஞ்சகுனிசொல்லை குருமொழியாகவெண்ணி
கொற்றவன்றுரியனுசை கொள்ளுவான்துள்ளுவானே.

திரியோதனன்-சகுனிக்குச்சொல்-தரு.

இ-ம்-கண்டா-அடதாளம் சாப்பு.

கண்ணிகள்.

உன்னாலேயல்லோநானுலகத்தையாள்வது சகுனிமாமா-இனி
உன்னாலேயல்லாலெனக்குற்றதுணையுண்டோ சகுனிமாமா
என்னாலேயாகுமோ வித்தமோசஞ்செய்ய சகுனிமாமா-நான்
எண்ணினஎண்ணத்தை ஈடேறவைப்பாயே சகுனிமாமா
சமயத்துக்கேற்ற தருவெடுத்துச்சொன்னாய் சகுனிமாமா-உன்
தந்திர இந்திர சாலமென்னசொல்வார் சகுனிமாமா
நம்மைப்போல்பாண்டவர் நாடாளலாச்சுதே சகுனிமாமா-இனி
நாடுநகரமு நாமாளவேணும் சகுனிமாமா
சிங்காரமாயாகஞ்செய்யவழைப்பித்தாரே சகுனிமாமா-நாம்
செல்வமாய்க்கூடிக்கொண் டெல்லோரும்போனுமே சகுனிமாமா
பங்காளியென்றெண்ணி பாராமற்போனாரே சகுனிமாமா-நம்மை
பத்திற்பதினொன்றாய்ப் பார்த்திருந்தார்களே சகுனிமாமா
துன்னியபாண்டவர் சின்னஞ்செய்தார்களே சகுனிமாமா-அந்த
துற்சனருக்கிப்போ றாைத்தனம்வந்ததே சகுனிமாமா
மன்னவனென்றெண்ணிமதியாமற்போனாரேசகுனிமாமா-என்னை
மரியாதைசெய்து வணங்காதிருந்தாரே சகுனிமாமா
பஞ்சபாண்டவர்எளிதம் பண்ணதும்போதாமல் சகுனிமாமா
அந்த-பட்டி துரோபதைஎன்னைப் பார்த்துநகைத்தாளே சகுனி
மாமா-கொஞ்சமாயெண்ணி குலுங்கநகைத்தாளே சகுனிமாமா
அந்த-குக்கச்சிறுக்கியென் வெட்கங்கெடுத்தாளே சகுனிமாமா

நீலிபழிக்க நிலத்திலிருந்தேனே சகுனிமாமா-அதை
நினைக்கநினைக்க நெருப்பாயெரியுதே சகுனிமாமா
வேலிக்குமுட்போட காலுக்குதைத்ததே சகுனிமாமா-அந்த
வெஞ்சினந்தீர்த்திட வேளைகிடைத்ததே சகுனிமாமா
எத்துகளுஞ்சூது வித்தைகளுங்கற்ற சகுனிமாமா-என்னை
எப்படியாகிலு மீடேற்றவேண்டுமென் சகுனிமாமா
குத்திசைபாண்டவர் குடியைக்கெடுத்தவன்சகுனிமாமா-உன்னை
குலதெய்வமாய்வைத்துக் கும்பிட்டிருப்பேனுஞ்சகுனிமாமா
சொக்கட்டான்பாண்டவர்தோத்திடநீசெய்தால் சகுனிமாமா-உ
ன்னை-துரையாகவைத்துநான்சொன்னபடிகேட்பேன்சகுனிமாம
கைக்குகண்ணுடியென்கண்ணுக்குகண்மணிஎன் சகுனிமாமா-எ
ன்னை-கார்த்தாலும்மீர்கரைசேர்த்தாலும்நீயேயென் சகுனிமாமா

பொதுவிருத்தம்.

இப்படிதன்மனத்தி லிருந்திடப்பொறாமையெல்லாம்
ஒப்புடன் துரியன்சொல்ல உளமதுமகிழ்ந்துகேட்டு
தப்புறசகுனிமுன்னே சாற்றியமந்திரத்தை
துப்புறவெவருங்கேட்கச் சொல்லுவான்சொல்லுவானே.

சகுனி-துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மண்டபமொன்றுண்டாக்கி
வரவழைத்துக்காண்பித்துமகிழப்பேசி
உண்டுமுதலானபின்புபொழுதுபோக
வொருதாஞ்சூதாடுவமென்றுரைத்தோமானல்
தண்டிவரும்தர்மனும்பின்வாங்கமாட்டான்
சபைதனிற்சூதாடுதற்குச்சம்மதிப்பான்
வண்டிலனலாடியபோதென்சமர்த்தால்
வாழ்வையெல்லாமவர்தோர்க்கவகைசெய்வேனே.

வடீம். கேளும் என்னுசை மருமகனுன துரியோதனமகாராசனே நான்சொன்னபடி ஒருசபாமண்டபமுண்டாக்கினையேயானுல்அதனைக்காணும்படியாய் பாண்டவாளையழைப்பித்து போசனுதிகள்செய்தபின்பு பொழுதுபோகவேண்டுமென்று ஒருஆட்டம் சொக்கட்டானுடவேண்டுமென்றுல் தருமராஜனும்சம்மதிப்பான் அப்போதுபந்தயம்வைத்தாடுங்காலத்திலே அவர்கள் நாடுநகரம் ஆனைசேனை பண்டுபெண்டாரம்ரொக்கரோக்கை இதுமுதலாகிய

தெல்லாம் உனக்கேவரும் படியாய் செலித்துத்தருகிறேன்பாரு
ம் என்சமர்த்தை திரியோதனமகாராசனே.

திரியோதனன் விதுரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மிருதிாள்சிறியதந்தை விதுரனேயின்றுள்போற்றி
சகுனியென்மாமன்சொன்ன தந்திரவுபாயத்தாலே
நகர்புகழவைர்காடு நகரமுநானேகொள்ள
தருந்தருமிதுவுமக்குச் சம்மதிதானேசொல்வீர்.

வ-ம். சரணஞ்சரணம் விதுரமகாராசனேயென்றுமாமனர்சகுனிசொன்னவுபயத்தினாலே பாண்டவர்களுடைய செல்வத்தை நானேயனுபவிக்கப்போகிறதுபோல் தோணுது அதுவுனக்குசம்மதிதானே தெரியச்சொல்லுமையா.

விதுரன் திரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பாதிநாடளித்தபின்பு பறித்திடநினைந்துவஞ்ச
குனியினால்வெல்வோமென்று சொல்வது தருமந்தானே
நீதியோநெறியோ நீசொல்லுங்கொடியவார்த்தை
காதிலுங்கேட்கலாமோ கனவிலும்நினைக்கலாமோ.

வ-ம். கேளுமையா திரியோதனமகாராசனேபாண்டவர்களுக்குபாதிநாடுகொடுத்தோமே இப்போதவர்களை இங்கேயழைப்பித்து கபடமார்க்கமான சொக்கட்டானடச்செய்து மறுபடியும் அவர்களுக்குக்கொடுத்துவிட்டநாட்டை அபகரித்துக்கொள்ளுகிறது தருமமா இதுநீதியா அரிஅரி இவ்வார்த்தையை காதிலுங்கேட்கப்போகாதுகனவிலும் நினைக்கப்போகாது திரியோதனா.

திரியோதனன் விதுரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

நீதாகவெனதுவாழ்வுஞ் சிறப்பையுங்கொடுத்துநாங்கள்
மீதாகநினைக்குத்துஷ்ட விரோதிக்குகொடுத்தநாட்டை
வாதாடிபறித்துக்கொள்ள மனுநீதியிருக்கமேலும்
சூதாடிபறித்துக்கொண்டால் தோஷமென்றுரைக்கலாமோ.

வ-ம். ஆகா ஆகா நன்றாய்சொன்னீர் பிழைத்துப்போகட்டுமென்றுபாதிநாட்டைக் கொடுத்தால் அதைவைத்துக்கொண்டு அடக்கமாயிராமல் ஒருவராலுஞ் செய்யப்போகாத இராசசூயயாகஞ்செய்யலாமா ஒருபெண்ணைப்பிறந்தவள் விரலத்தனை சிரிக்கி அந்த திரௌபதை என்னைப்பார்த்து நகைக்கலாமோ நான் போனதுஅமரியாதை செய்யாமலிருக்கலாமா அப்படிப்பட்டதுஷ்டருக்குக் கொடுத்தநாட்டை அடித்துப்பறித்துக்கொள்ளவேண்டும் அப்படிசெய்யாமல் சொக்கட்டானடிப் பறித்துக்கொண்டால் இதுதர்மமாபளாபளா நன்றாச்சு.

விதுரன் துரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

களவானசூதுவேண்டாம் கருதிநாம்கொடுத்தநாட்டை
தாவேணுமெனக்கென்றுந்தன் தகப்பன்கையோலைபோனல்
பரிவாகநாட்டைவிட்டு பாண்டவர்வனம்போவார்கள்
உரவாகவுலகுநீயே யொருமிக்கயாள்வாயப்பா.

வ-ம். கேளுமப்பா திரியோதனு சொக்கட்டானடி உபாயமாய் நாட்டை பறித்துக்கொள்ளவேணுமென்று தேவையில்லை நாம் கொடுத்தநாட்டை மறுபடியும் கொடுத்துவிடச்சொல்லி உன்தகப்பன்கையோலைபோனல் சந்தோஷமாகத்தானே நாடு நகரத்தையுங்கொடுத்துவிட்டு பாண்டவர்கள் காட்டுக்குபோய்விடுவார்கள் அப்பால் நீயே இந்த உலகத்தையாளலாம் மற்றப்படி சூதாடிப் பறித்துக்கொள்ளுகிறது சரியல்ல.

திரியோதிரன் விதுரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

வாயலில்மரத்தைவைத்து வளர்ந்திடமரம்வளர்ந்து
பேசவுந்தெருவிற்போகும் போக்கதுநிழல்தந்தாப்போல்
வாகமும்வாழ்வுமன்ன வஸ்திரமெல்லாமிங்கே
ஆசையுமன்புமங்கே யாகில்நீயதுவோசொல்வாய்!

வ-ம். கேளும் சிற்றப்பா வாயலில் நிழலிருக்க வேணுமென்று மரத்தைவைத்து தண்ணீர்வார்த்து வளர்த்தால் மர முழுவதும் வளர்ந்துவளைந்து தெருவிற்போகிற பேர்க்கு நிழல் கொடுத்தாப் போலிருக்கிறது உன்னுடைய நடத்தை அதெப்படி யென்றால் உனக்கு அன்னமும் வஸ்திரமுமிங்கே ஆசையுமன்புமங்கே பாண்டவர்கள் பேரிலே அப்படியானல் இதுவும்சொல்லுவாய் இன்னமும் அனேகஞ் சொல்லுவாய்.

விதுரன் திரியோதிரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

உற்றதுசொன்னேன்நீங்க ளொருவருக்கொருவர்நெஞ்சில்
பற்றியேபகையைக்கொண்டால் பாரில்மன்னவர்நகைப்பார்
மற்றுமுன்மொழிதடுத்து வஞ்சனைசொன்னேனென்று
குற்றமுமென்மேற்சொன்னற் கூறுவதினிவேறுண்டோ.

வ-ம். கேளுமப்பா துரியோதனு பாண்டவர்களும் நீங்களும் ஒருவருக்கொருவர் சண்டைசச்சரவுபோட்டால் மற்றராசாக்களெல்லாம் பழிப்பார்கள் நடக்கிறகாரியத்தை சொன்னல் சொன்ன சொல்லுங்கேளாமல் வஞ்சனையாகச் சொன்னேனென்று சொன்னல் இனி நான்வேறென்ன சொல்லப்போகிறேன் திரியோதனு.

3

திரியோதிரன் விதுரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

துன்னியகபடுஞ்சூதுந் துற்புத்தியதர்மமெல்லாம்
என்னிடத்திலேதானே யிருக்குதுமெய்தான்மெய்தான்
சொன்னசொல்மறுத்துவிட்ட துஷ்டனுனைகையாலே
பொன்னடிக்கமலம்போற்றி பொறுத்துக்கொண்டேகுவீரே.

வ-ம். அப்பா சிற்றப்பா அந்தமட்டிலேபோதும் என்னிடத்திலேகபடும் சூதும் துற்புத்தியும் அதர்மமுங் கூட்டிக்கொண்டிருக்கிறது பெரியோர்கள் சொல்லப்பட்ட வார்த்தை தள்ளியிடப்பட்டதுஷ்டத்தனமு மிருக்கிறது ஆகையால் என்குற்றத்தை யெல்லாம்பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும் சரணம்சரணம் எழுந்திரும்போய்வாரும்.

விதுரன் திரியோதிரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

ஆன்றதோருன்குடிக்கு அஷ்டமச்சனிபோல்வந்து
தோன்றியசகுனிமாமன் றுற்புத்தியாலேயுந்தன்
உன்றன்னகரம்வாழ்வு மிழந்திடக்காலம்வந்தால்
ஊன்றியபெரியோர்வார்த்தை யுரைக்குமோவுரைத்திடாதே.

வ-ம். அடா திரியோதனா உன்னுடையகுடிக்கு அஷ்டமச்சனி போல்வந்து வாய்த்தசகுனியுடைய துற்புத்தியினாலேஉன்னுடையசெங்கோலும் வாழ்வும் இழந்துபோகிறதற்கு காலம்வந்து நேர்ந்துதானல் நல்லோர்கள்வார்த்தை உன் செவிக்கேற்குமா ஏற்காது மற்றதெல்லாம் அனுபவிக்கவேணும் திரியோதனா.

பொது விருத்தம்.

விதுரனுங்கொலுவைவிட்டு வெகுண்டுமேபோனபின்பு
கதிர்முடிவேந்தன்றானுங் கபடுசெய்சகுனிதானுஞ்
சதிசெய்யுந்தம்பிதுற்சா தனனுமற்றெவருங்கூடி
நிதிதருமண்டபத்தை நிர்மிக்கத்தொடங்கினரே.

திரியோதிரன் துற்சாதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

தம்பிதுற்சாதனனே தாமிஷமாயிராமல்
கம்பிதச்சித்திரசிற்பன் கனவிசித்திரமுந்தோய்ந்த
உம்பருமகிழத்தக்க வொருசிற்பசாரிதன்னை
நம்மிடகொலுவிற்கிப்போ நளினமாயழைப்பிப்பாயே.

வ-ம். அடாதம்பி துற்சாதனா இப்போ தாமிஷமாயிராமல் சிற்பசாஸ்திரமெல்லாம் நன்றாய்க் கரைகண்டவனாக| ஒரு சிப்பசாஸ்திரியை யழைப்பியும் தம்பிதுற்சாதனா,

துற்சாதனன்சொல் வசனம்.

அப்படியே அழைப்பிக்கிறேன் அண்ணாவே.

துச்சாதனன் சேர்வைக்குச்சொல் விருத்தம்.

ஆரடாசேர்வைக்காரா அதிசீக்கிரமாகவோடி
பாரடாபுகழைப்பெற்ற பார்த்திபனழைத்தானென்று
சாரமாஞ்சொரிந்தசிற்பா சாரியையிட்சணத்தில்
சீருடன்கொலுவுக்கிப்போ சீக்கிரம்வரச்சொல்வாயே.

வ-ம். ஆரடா சேர்வைக்காரா ராசாதிராசனான துரியோதன மகாராஜனழைத்தானென்று நம்முடையசிற்பாசாரியை இந்தக்ஷணங்கொலுவுக்கு வரச்செய்யும் பிள்ளாய் சேர்வைக்காரா.

சேர்வைக்காரன் வசனம்.

அப்படியே வரச்செய்கிறேன் சுவாமி.

சேர்வைக்காரன் சேவகனுக்குச்சொல் கவி.

மற்புயவீரா சிற்பனையிப்போ
ஒப்புடனழைத்துக் கொப்பெனவாடா

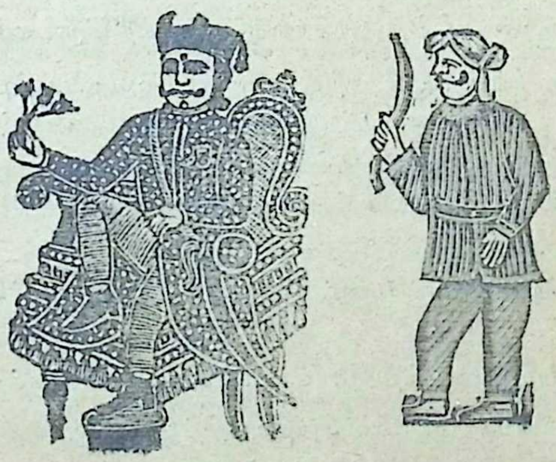
வ-ம். ஆரடா சேவகா சிற்பா சாஸ்திரியை அதிசீக்கிரத்தில்அழைத்துவாடா.

பொது விருத்தம்.

விதித்தமுன்னூலும்பூண்டு விபூதியட்சதையுமிட்டு
துதித்தநீர்காவிச்சோமன் சொகுசுடனுடுத்திரன்றாய்
மதித்திடுஞ்சிற்பநூலு வட்டநற்பலகையேந்தி
கதித்திடும்சபையில்விஸ்வ கர்மனும்வருகின்றானே.

கட்டியக்காரன்சொல் வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இராஜாதிராஜனான திரியோதிரன்மகாராஜன் கொலுவுக்கு சிற்பாசாஸ்திரி வருகிற விதங்காண்க.

விஸ்வகர்மன் வருகிற-தரு-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இரையும்பாரிலெட்டுத் திசையுங்கீர்த்திபெற்ற

சரணங்கள்.

வேதியரெல்லோரும் செய்கின்றதொழில்களும்
வேள்வியு மென்னாலே
மேதியாள்கின்ற தேந்தர்கைசெங்கோல்
விளங்குவ தென்னாலே
நீதில்லாநாளும்வைசியர் செய்யுஞ்
சீவன மென்னாலே
பூதலமீதில்தேவாலய மானதும்
புனல்சேர்தடாகப்பிரதிஷ்டைக ளானதும்
சோதிடருட்சதுகைகளுண் டானதும்
ஈதெல்லா மென்னாலே-உலகம்
ஈரேழுமென்னாலே
தாதவிழ்மாலை குருகுலபாண்டவர்
தப்பிபிழைத்திட்டதந்திர மென்னாலே
ஆதலாலுள்ளதுஞ்சொன்னேன்காணும்
ஓதினேன்பொய்யல்ல வுற்றுப்பார்க்கவேணும்

சிற்பன் திரியோதனனுக்குப் போற்றிவிருத்தம்.

மன்னர்கள்மன்னபோற்றி மகுடாபிஷேகாபோற்றி
கன்னல்வில்மதனபோற்றி கண்டகர்மிண்டாபோற்றி
பொன்னணிமார்பாபோற்றி பூச்சக்கிரவர்த்திபோற்றி
என்னையிங்கழைத்தசேதி யியம்புவீர்போற்றிபோற்றி.

வ-ம். சரணம் இருசமார்த்தண்ட இராசவுத்தண்ட ராஜகெம்பிரு தேவரீரடியேனை யழைப்பித்தகாரியம் அருளிச்செய்யவேணும்சுவாமி.

திரியோதிரன் சிற்பாசாஸ்திரிக்குச் சொல்விருத்தம்.

சிற்பனேகேளாய்நல்ல சித்திரவிசித்திரமாக
அற்புதமாகயாரு மதிசயப்படுவதாக

உற்பனமண்டபந்தா னென்றுமேசெய்யவேண்டும்
விற்பனமாகச்செய்தால் வெகுமதிசெய்வேன்பிள்ளாய்.

வ-ம். வாரும் சிற்பசாஸ்திரி இங்கே மகாஉன்னதமாக ஒருசு பாமண்டபஞ்செய்யவேண்டும் அந்தப்படிசெய்தாலுனக்கு நல்ல வெகுமதிகள் செய்வேன் பிள்ளாய்.

சிற்பாசாரி திரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மூவருமெச்சமற்ற முனிவருமெச்சவானிற்
றேவருமெச்சவெங்கள் தேவரீர்நீருமெச்ச
யாவருமெச்சநல்ல வெழில்மண்டபத்தைச்செய்வேன்
தாவருமெனதுசிற்ப சமர்த்தைநீர்பாருஞ்சுவாமி.

வ-ம். கேளுஞ்சுவாமி மும்மூர்த்திகளும் முனிவர்களுந்தேவர்களும் மற்றவர்களும் தாங்களுமெச்சும்படியாய்ச் சபாமண்டபஞ் செய்கிறேனென்னுடைய சாமார்த்தியத்தைப்பாருஞ்சுவாமி.

திரியோதிரன் துற்சாதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

அருமைதுற்சாதனுகே ளாசாரிமனதுக்கேற்ற
மருவியவெள்ளிபொன்னு மாணிக்கமுதலாயுள்ள
பெருநவரத்தினங்கள் பின்னும்வேணதுகளெல்லாம்
ஒருகுறைவந்திடாம லொருமிக்ககொடுத்திடாயே.

துற்சாதனன்சொல்-வசனம்.

அப்படியேகொடுக்கிறேன் அண்ணுவே.

சிற்பாசாரி மண்டபஞ்செய்துவந்துசொல்-விருத்தம்.

செவ்வையாயுலகுசெங்கோல் செலுத்தியமன்னர்மன்னு
மூவ்விதயுலகுமெச்ச முழுநவரத்தனத்தால்
ஓவ்வியசித்திரமாக உன்னிதமிகவேநல்ல
திவ்வியமண்டபந்தான் செய்திதோமுடிந்துதையா.

வ-ம். கேளும் இராதிராஜபரமேஸ்வரா தேவரீ ருத்தாரப்படிக்கு மகாஉன்னதமாக சபாமண்டபஞ்செய்து முடிந்தது சுவாமி.

திரியோதிரன் சகுனிமுதலானவர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்

தந்திரசகுனிமாமா தம்பிதுற்சாதனுசூழ்
சுந்தரகர்னன்பீஷ்மதுரோணரேசொல்லக்கேளீர்
விந்தையாய்செய்துவந்த வியப்புறுமண்டபத்தை
புந்தியில்மகிழ்ச்சிகொள்ளப் போயுடன்பார்ப்போம்வாரீர்.

வ-ம். கேளும் என்சகுனிமாமா தம்பிதுற்சாதனு கர்னராசனே பீஷ்மரே துரோணுச்சாரியரே நாமெல்லோருஞ் சிற்பாசாஸ்திரி செய்தமண்டபத்தைப்போய்ப்பார்ப்போம் வாரீர்சபையோர்களே

சபையோர் வசனம்.

அப்படியேபோவோம் திரியோதனமகாராசனே.

திரியோதிரன் ஓரடி-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

அதிசயத்தைப்பாரும் இந்த அதிசயத்தைப்பாரும் பாரும்

சரணங்கள்.

சகுனிமாமாயிங்கே வாரும்-சிற்பா
சாஸ்திரிசெய்ததைப் பாரும்
பளிங்கிஞற்றானுக ளமைத்தான்மேலே
பவளத்தாற்பதிய வைத்தான்
இளங்கிளிபச்சையாய் செய்தான்-அதி
னிடைக்கிடைதங்கத்தைப் பெய்தான்
வச்சிரத்தொடுங்கையைச் சேர்த்தான்-அதின்
வரம்பெல்லாம்பொன்னீரை வார்த்தான்
உச்சிதபச்சையை நுழைத்தான்-அதி
ஞேரமெல்லாமிரத்ன மிழைத்தான்
கொத்துச்சித்திரவேலே யடித்தான்-நான்
குறித்தபடியே முடித்தான்
இத்தனைமெத்த தொல்லே-நான்
இதைப்போலெங்கும்பார்த்த தில்லே

திரியோதிரன் சகுனிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

சகுனியின்மாமாசிற்ப சாஸ்திரிகெட்டிக்காரன்
புகலும்நாம்நினைத்தாப்போல் பொருந்தமண்டபத்தைசெய்தான்
திகழுமென்றம்பிவாடா சிற்பசாஸ்திரிக்குவேணு
வெகுமதியெல்லாந்தந்து மேன்மையாயனுப்புவாயே.

வ-ம். கேளுமென் சகுனிமா இந்த சிற்பசாஸ்திரி மெத்தகெட்டிக்காரன்தான் நாம்நினைத்தபடியே வெகுசட்டதிட்டமாய் மண்டபத்தை செய்தானடா தம்பிதுற்சாதனு இந்த சிற்பாசாஸ்திரிக்குவேணுமென்ற வெகுமதியெல்லாங் கொடுத்துச் சந்தோஷமாயனுப்புந் தம்பிதுற்சாதனு.

துற்சாதனன்சொல் வசனம்.

அப்படியே கொடுத்தனுப்புகிறேனென்றுவே.

திரியோதிரன் சகுனிக்குச்சொல் விருத்தம்.

மண்டபமுடித்தவாறு மனதில்நினைத்தவாறும்
துண்டகப்பாண்டவாளை சூதினால்வெல்லும்வாறும்
கொண்டவன்பிதாவுக்கித்தை கூறவேயவர்கையோலை
அண்டியேபாண்டவர்க்கு அனுப்பிடவேண்டும்வாரீர்.

வ-ம். கேளுமென் சகுனிமாமாநாம்மண்டபம்கட்டினதும் பஞ்சபாண்டவர்களைச் சூதினாலே வெல்லவேணுமென்று நினைத்திருக்கிறதும் இதுகளையெல்லாம் என்பிதாவாகிய திருதராஷ்டிரமகாராசனுக்குச்சொல்லி அவர்கைப்பட ஓலையனுப்பிபாண்டவர்களையழைப்பிக்கவேண்டுமே ஆனபடியினாலே என்பிதாவினிடத்திற்குப்போவோம்வாரீர்.

சபையோர்கள்சொல் வசனம்.

அப்படியேபோவோம் வாருந் திரியோதனமகாராசனே

திரியோதிரன் திருதாட்டிரனுக்குச்சொல் போற்றிவிருத்தம்.

என்னையீன்றவனேபோற்றி யென்னையாண்டவனேபோற்றி
என்னையுமுலகையாள வெழில்முடிதரித்தாய்போற்றி
என்னையீடேற்றவேண்டி யாதொன்றுந்தடைசெய்யாமல்
என்னுள்ளேநினைத்துவந்தயெண்ணத்தைமுடிப்பாய்போற்றி.

திருதாரட்டிரன் திரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்

ஐயனேவாடாயெந்த னழுகுகண்மணியேவாடா
வையகமுழுதுங்காக்கு மன்னர்மன்னவனேவாடா
துய்யதோர்குருகுலத்து துரைகள்ரத்தினமேவாடா
கெய்யசெங்கோல்செலுத்துஞ் செல்வனேவாடாவாடா.

வ-ம். மகனே திரியோதனா என்சுவாமி உன்னுடனே கூடயார் வந்திருக்கிறார்களப்பா அப்பா துரோணாச்சாரி வந்திருக்கிறார்வாடாஅப்பா எங்கள்சகுனிமாமாவந்திருக்கிறார். அப்படியா அப்படியா அத்தானே வாரும் வாரும் எங்களத்தா னிருக்கும்போது எங்களுக் கென்னகுறை ஒன்றுமில்லையே.

திரியோதிரன் திருதராட்டிரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

வல்லவென்பிதா வேசித்திர மண்டபமொன் றுண்டாக்கி
எல்லையிற்பாண்டவரை யெடுத்துசெய்தழைத்துக்காட்டி
தொல்லைசூதாடியைவர் றுரைத்தனம்பறித்துக்கொள்ள
எல்லையில்காங்கள்நல்ல யோசனைசெய்தோமையா.

வ-ம். கேளுமென்பிதாவே நவரத்தினகசிதமான ஒருமண்டப முண்டாக்கி பாண்டவரையழைத்துகாண்பித்து சூதாடும்படியாய்ச்செய்து அவர்கள்வாழ்க்கையெல்லாம் பறித்துக்கொள்ளயோசனைசெய்திருக்கிறோமையா.

திருதராட்டிரன்சொல் விருத்தம்.

உயர்ந்துபோனார்களவ ரொடுங்கினர்மக்களென்று
இசைந்திராப்பகலுமையோ யேக்கங்கொண்டாடிவயிற்றைப்
பிசைந்துமேபழுதுகொண்டுமிரட்டல்கொண்டாட்டல்கொண்டு
அசந்துநித்திரையில்லாமலேபோநான்றவிக்கிறேனே.

வ-ம். அடா என்கட்டிமகனே பாண்டவர்பேச்சு உயர்ந்துபோச்சுதென்று திகில்விழுந்து ஏக்கங்கொண்டு அடிவயிற்றைப்பிசைந்துகொண்டு அழுதகண்ணீருஞ் சிந்தையுமாயிருக்கிறேன் அன்னமுண்டா நித்திரையுண்டா நீங்களிந்த யோசனைசெய்தது சரி சரி தகும் தகும் ஆ ஆ.

இதுவுமவன்சொல்-விருத்தம்.

உடந்தையாம்நீங்கள்செய்த யோசனைப்படிக்குத்தானே
நடந்தையேயானலிப்போ நமக்கிணையொருவருண்டோ
அடர்ந்திடுபாண்டவரை யதோகதியாக்கிநீயே
கடந்துலகாண்டாலெந்தன் கண்கள்வந்தாற்போலப்பா.

வ-ம். மகனே துரியோதன நீங்கள்செய்த யோசனைப்படிக்குத் தெய்வகடாட்சத்தினாலே அப்படியேவந்தால் உலகத்திலே நமக்கு எதிரியுண்டா பாண்டவர்களை ஓட்டிவிட்டு ஒருத்தனுமே உலகத்தையாள்வையேயானால் எனக்குப்போனகண்கள் திரும்பிவந்ததுபோலல்லவா இந்தயோசனை ஆர்சொன்னார்களப்பா மகனே.

திரியோதனன் திருதராட்டிரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

போர்செய்தோமென்றுகர்னன் பொருந்துமென்றுரைத்தான்தம்
பிர்செயுமற்றுளோரும் செய்யலாமென்றுசொன்னார் [பி

கூர்செய்யுஞ்சூதாலேவர் குடியைநான்கெடுப்பேனென்று
போர்செய்யுஞ்சகுனிமாமன் பிரமாணிக்கமாகச்சொன்னார்.

வ-ம். கேளும்பிதாவேசுர்மகாராஜன்சூதாடியினால்வெல்ல வேண்டுமென்றுசொன்னார் அப்படிநீசொன்னதும் மற்றபெருமப்ப டியே செய்யவேமென்று சொன்னதும் ஆகாதென்று எங் கள்சகுனிமாமன் செய்யுஞ் சூதினால் பாண்டவர்களை ஊரைவி ட்டு ஓடும்படியாய் செய்கிறேனென்று பிரமாணிக்கமாய்ச் சொல் லி யிருக்கிறாரையா.

திருதராட்டிரன் சகுனிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

உச்சாகப்பாண்டவாளை யோட்டிவிட்டவர்கள்தன்னை
வைத்தாலுமுந்தன்பார மாய்ந்தாலுமுந்தன்பாரம்
பித்தானபிள்ளையேயென் பிள்ளையுன்பிள்ளைதானும்
மச்சானுனருளிருந்தால் வையகமவனேயாள்வான்.

வ-ம். ஓய்மச்சானே நானுள்ளபடியே சொல்லுகிறேன் அந்த ப்பாண்டவாளையோட்டிவிட்டு எங்களை பூமியிலேவைத்தாலும்உ ன்பாரந்தான் மாய்த்தாலும் உன்பாரந்தான் என்பிள்ளைகள் கள் ளங்கபடுகுது தெரியாதபிள்ளைகள் என்பிள்ளைகள் உன்பிள்ளைக ள் எப்படியாகிலும் இவர்களை முன்னுக்குவரும்படியாய்ச் செய் யவேணும் அத்தானே.

சகுனி திருதராட்டிரனுக்குச்சொல்-கவி.

அத்தானுனையல்லாமல் மற்றாரினியுண்டோ
இத்தரணியெல்லாம் யெத்தால்வெல்வேனே.

திருதராட்டிரன் திரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

பெருத்ததொட்டிலேயுமாட்டி பிள்ளையுங்கிள்ளிகூட
தருத்தமாயிருப்பதாரந்த் திருடரைநம்பவேண்டாம்
வருத்தமென்சகுனிமாமன் வார்த்தையைக்கடந்திடாமல்
கருத்துடனடந்துகொண்டாற் கடைத்தேறிபோவாயப்பா.

வ-ம். கேளும் திரியோதனா நம்மிடத்திலேபிள்ளையுங்கிள்ளி தொட்டிலேயும் ஆட்டுகிறவர்போல இக்தமமாயிருப்பவர்களு ண்டு அந்தத்திருடரை நம்பவேண்டாம் உன்சகுனிமாமன் சொ ன்னபடி நடந்துக்கொண்டாயேயானால் கடைத்தேறிப்போவாய் திரியோதனா.

திரியோதனன் திருதராட்டிரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மந்திரிமுனிவர்சொன்ன வார்த்தையைமறந்திட்டாலும்
தந்திரமாமன்சொல்லை தப்பேனேதடுக்கமாட்டேன்

சுத்திரபாண்டவாளை சுருக்கினில்வரவேசொல்லி
எந்தையேயுன்கையோலை யெழுதியனுப்புவீரே.

வ-ம். கேளும்பிதாவே சாமானுக்கிரகசாமார்த்தியமானமகாத்துமாக்களுடையவார்த்தையைத்தடுத்தாலும் என்சகுனிமாமன் சொல்லைதடுக்கமாட்டேன் இப்போதுபாண்டவாளைவரவழைக்க உன்கை ஓலையாக எழுதியனுப்பவேண்டும் பிதாவே.

திருதாாட்டிான்சொல்-விருத்தம்.

நல்லதப்படியாகட்டும் நாளையதினத்திற்குள்ளே
வல்லபாண்டவர்களிங்கே வந்திடச்செய்கிறேன்யான்
சொல்லுந்துற்சாதனுநீ தூதனையனுப்பிவைத்து
வில்லினில்வலுமைபெற்ற விதுரனைவரச்செய்வாயே.

வ-ம். கேளுமப்பா திரியோதனுஉன்சொற்பிரகாரம்நாளையதினத்திற்குள்ளே பாண்டவர்களிங்கே வரும்படிசெய்கிறேன்அப்பா துற்சாதனு நீசீக்கிரமாய் ஒருதூதனையனுப்பி வில்லினில் வல்லவனுகிய என்தம்பி விதுரனை யழைத்துவரச்சொல்லடா துற்சாதனு.

துற்சாதனன்சொல் வசனம்.

அப்படியேயழைப்பிக்கிறேனையா.

துற்சாதனன் சேவகனுக்குச்சொல்-கவி.

பேசியவீரா வீசியேயாடி
பூசியவிதுராாசனையழைப்பாய்.

வ-ம். ஆரடா அடாதூதா எங்கள் சிறியதகப்பனுன விதுரமகாராசனை யழைத்துக்கொண்டுவாடா.

சேவகன்சொல் வசனம்.

அப்படியேயழைத்துவருகிறேன் சுவாமி.

மக்களேசகுனியெந்தன் மைத்துனுதுரியகர்னு
மிக்கவேயிருந்தசேதி வெளிப்படப்போகுதப்பா
அக்கரைபாண்டவாள்வந் தகப்படுந்தனிலுநீங்கள்
பொக்கெனக்கிணற்றில்கல்லை போட்டாப்போலிருக்களப்பா.

வ-ம். கேளும் என்மகனே திரியோதனு அப்பாகர்னுதுற்சாதனுசகுனிமைத்துனு இங்கே ஆலோசனைபண்ணினது வெளிப்பட்டால் மோசம்மோசம் பாண்டவர்கள் நம்மிடகையில் அகப்படுகிறவரையிலும் கிணற்றிலேகல்லைப்போட்டதுபோலிருங்கள்போய்வாருங்கள்.

திரியோதனன்-பொதுவசனம்.

சரணம் சரணம் அப்படியேபோயிருக்கிறேமையா.

சேவகன் விதுரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

துதிபெருவிதுரனுஞ் சூராபோற்றி
விதிதருமதுவின் வேதாபோற்றி
கதிர்பெருமறநெறி தாதாபோற்றி
மதிமிகுவிதுர மகிபாபோற்றி.

வ-ம். சரணஞ்சரணம் விதுரமகாராசனே சுவாமிபராக்கு.

விதுரன் சேவகனுக்குச்சொல்-கவி.

வீரியசூராகாரியமென்ன
சீருடனுன்னையார்வரவிட்டார்.

வசனம்.

அடா தூதா உன்னையனுப்பிவைத்தது யார்சொல்லும்பிள்ளாய்.

சேவகன் விதுரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

அத்தனேகேளாயுந்த னரவிந்தப்பாதம்போற்றி
இத்திசைமுழுதும்போற்றி யிலங்குமுன்றமையனான
வித்தகன்திருதராட்டிர வேந்தனருணையிப்போது
மெத்தவுமாவலாக விரைவுடன்வரச்சொன்னாரே.

வ-ம். கேளுமையா விதுரமகாராசனே இராஜாதிராஜபரமேஸ்பரா ராஜமார்த்தாண்டா உத்தண்டகோலாகலமான திருதராட்டிரமகாராஜன் தங்களை அழைத்துக்கொண்டு வரச்சொன்னார் சுவாமி.

விதுரன்வருகிற-தரு-இ-ம்-புன்னாகவராளி மிசுரதாளம்.

பல்லவி.

சத்தியவிதுராசன்-படைசுற்றும்புடைசூழ
புவிமுற்றும்புகழ்படைத்த

சரணங்கள்.

ஒருவருமெதிரில்லா வில்லான் இந்த
உலகமுழுகினுமொருபொய் சொல்லான்
விரகுள்ளபேர்கள்முன் னில்லான்மேலும்சத்தி
மெய்யானபொருளல்லால் வீண்பொருள் சொல்லா-சத்
தருமத்தைமறவாத சீலன் என்றும்
தவறில்லாக்கலைபெற்ற சர்ஜ்ஜனர்கனுகூலன்
அருமைபுகழினில் விலாசன் தினம்
அனைவர்க்குந்தயாளன் ஆப்தபரிபாலன்-சத்

வந்தவன் [illegible] யல்லாமல்இது
மாயவார்த்தையென்னும் மறுவார்த்தையின்ளாமல்
சந்தேகமேதுங் கொள்ளாமல்
தமையனழைத்தற்குத் தடைசொல்லிதள்ளாமல்-சத்தி

விதுரன் திருதராட்டிரனுக்குப்-போற்றிவிருத்தம்.

விண்ணெலாம்புகழும் மகிபனேபோற்றி
கண்ணெலாமுலவாக் கண்டனேபோற்றி
எண்ணெலாம்படைத்த யிறைவனேபோற்றி
தண்ணெலாம்போற்றுமென் தமையனேபோற்றி.

திருதராட்டிரன் விதுரனுக்குவாழ்த்துகவி.

மதியார்முடிசேர் சதுராவாழி
மதுராமிர்தசொல் விதுராவாழி.

விதுரன்சொல் கவி.

மின்னியேநடுவே வேந்தர்கள்வேந்தே
மன்னுலகுமுதல்வா மதிகுலவரசே
துன்மையதான சபைதனிலிப்போ
என்னையுமழைத்த தியம்பிடுவீரோ.

திருதராட்டிரன் விதுரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

விதுரனேகேளாய்நீதான் விக்கினஞ்சொல்லவேண்டாம்
மதுரமாயோலையொன்று வாகுடனெழுதித்தாரேன்
இதமுடனோலைகண்டே இட்சணம்நீதான்சென்று
பதமுடன்பாண்டவாளை பரிவுடனழைத்துவாராய்.

வ-ம். தம்பிவிதுரா நீயாதொருதடையுஞ்சொல்லாமல் பாண்டவர்கள் இவ்விடம்வரும்படியாய் ஒருஓலை எழுதித்தருகிறேன் அதை எடுத்துக்கொண்டுபோய் பாண்டவர்களை அழைத்து வரவேணுந்தம்பி.

விதுரன்-வசனம்.

அப்படியேயழைத்துவருகிறேன் அண்ணாவே.

திருதராட்டிரன் இராயசக்கனைக்குச்சொல்-கவி.

பொழுதுபோமுடனே தொழுதராயசனே
பழிதிலாஓலைஎழுதடாநீதான்.

இராயசன்சொல்-வசனம்.

அப்படியே எழுதுகிறேன்சுவாமி.

இராயசக்காரன் ஓலையெழுதிவாசிக்கும் விருத்தம்.

சிரஞ்சீவிபாண்டவர்க்கு ஜெயங்கள்மென்மேலுமுண்டாம்
வாஞ்செரிதம்பிமார்கள் மண்டபமொன்றுசெய்தார்

தட்சணையாகவந்து நீங்களும்பார்க்கவேண்டும்
நிரஞ்செறிவிதுரன்பின்னே தடையின்றிவருகுவீரே.

திருதராட்டிரன் வசனம்.

ஆடா இராயசக்காரா இவ்வோலை செந்திரிக்கைப்போட்டு எங்கள் தம்பி விதுரராசன்கையில் கொடும்பிள்ளாய்.

இராயசக்காரன்சொல் வசனம்.

அப்படியேகொடுக்கிறேன் சுவாமி.

விதுரன் ஓலைகொண்டு போகும்போது விசனப்பட்டுச்

சொல்கிறதரு-இ-ம்-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ஐயையோ இப்படியுஞ்செய்வாரோ துரோகம்
அரி அரிஇதைநினைத்தாறலாமோ சோகம்

அநுபல்லவி.

ஐயையோ இதுசகுனியால் விளைந்த மூலமோ
அசமுடிந்தகவுரவர்க்குயுகமுடிவு காலமோ-ஐயை

சரணங்கள்.

கர்னன் துற்சாதனன் சகுனிதிரியோதனன் சூது
கருதியவர்க்கொடி முடிந்தகபடவஞ்ச மீது
சின்னஞ்சிறுபாண்டவர்க்கு இன்னங்கருத்தெரி யாது
திருவுளமேதுணையல்லால் திக்கொருவரினி யேது-ஐயை

நந்துங்கிருதராட்டிரனுக்குகண் ணிரண்டோ
நம்பவைத்துக்கழுத்தறுக்கஞாயமதைக் கொண்டோ
சூத்திரஞ்செய்தசகுனிஇதைக்குறித்தென்ன கண்டோ
கொலைசெய்துவாழ்ந்தவர்கள் குவலயத்திலுமுண்டோ-ஐயை

தருமபுத்திரனுக்கிரகசாரமும் பொல்லாதோ
சதுராகதீவினையால் தருமமும்மில்லாதோ
அருமைபெண்ணைப்பாவிகளே யக்கிரமுங்கொல்லாதோ
அரசனன்றுகொன்றக்கால் தெய்வமின்றுகொல்லாதோ-ஐயை

பாண்டவர்கள் தேசத்திற்கு விதுரன் போகும்போது

தூதர்கள்முன்னோடி தருமராஜனுக்குச்

சொல்லுகிற விருத்தம்.

தரணியிலுதித்தோர்க்கெல்லாந் தாயகமாயிருந்து
கருணையால்குளிக்கும்பஞ்ச கர்த்தனேநின்றாள்போற்றி

திருசெல்லாம்படைத்தவர்கள் சிற்றப்பன்விதுரராசன்
வருகிருரையாவுங்கள் மலர்ப்பதம்போற்றிபோற்றி.

வ-ம். சுவாமி பராக்கு உங்கள் சிற்றப்பனுன விதுரமகாராசன் அஸ்தினபுரத்திலிருந்து தங்களிடத்திற்கு இதோவருகிருர் சுவாமி.

பாண்டவர்கள் விதுரனுக்குப் போற்றிவிருத்தம்.

காவியங்கடலேபோற்றி கார்முகத்தலைவாபோற்றி
கோவியல்முழுதுந்தேர்ந்த குற்றமற்றவனேபோற்றி
மேவியெங்களைரட்சிக்கும் வித்தகாபோற்றிதர்ம
தேவதையானயெங்கள் சிற்றப்பாபோற்றிபோற்றி.

விதுரன் பாண்டவர்களுக்கு வாழ்த்துவிருத்தம்.

மெய்வருநீதிதேர்ந்த மிகுவிதுரனரேவாழி
பகைவருஞ்சிலையில்வெற்றி பாண்டவவீரர்களேவாழி
பொய்வருமொழிசொல்லாத புருஷவுத்தமரேவாழி
ஐவரும்வாழியெந்த னருமைமைந்தர்களேவாழி.

துரோபதை விதுரனுக்கு போற்றிகவி.

ஏமாகருணைநீதியேபோற்றி மாமா அடியார்வாழ்வேபோற்றி
பூமாதகலப்புயனேபோற்றி மாமாஉன்றன்மலர்த்தாள்போற்றி.

விதுரன் துரோபதைக்கு வாழ்த்துவிருத்தம்.

கற்பினுக்கரசேயெந்தன் கண்ணின்மணியேவாழி
மற்றொருஐவர்சிந்தை மகிழ்குலக்கொழுந்தேவாழி
பொற்புறுமாதர்க்கெல்லாம் பொருந்துபூஷணமேவாழி
சொற்பொருளுணர்ந்தநல்ல துரோபதைதாயேவாழி.

பாண்டவர்கள் விதுரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

நீதியுநெறியுநல்ல நிலமையுநிகழுமன்பு
ஓதுமிதெல்லாமுள்ள வுத்தமநின்றாள்போற்றி
தீதிலாதானேயிந்த சிறியோரைப்பொருட்டாயெண்ணி
ஏதுகாரணமாய்வந்தீ ரெந்தையேயுரைசெய்வீரே.

வ-ம். கேளும் எங்கள் சிறியதகப்பனுனவிதுரமகாராசனே எங்கள்பேரில் கடாட்சம்வைத்து வந்தகாரியமென்ன தேவரீர் சொல்லவேண்டுமையா.

விதுரன் பாண்டவர்களுக்குச்சொல் விருத்தம்.

பாலரேசொல்லக்கேளிர் பாண்டுராசனுக்குமூத்த
சீலனுன்பெரியதந்தை திருதராட்டிரமகிபன்

மேலுமுங்களையழைத்து விசையுடன்வரவேசொல்ல
வோலையுமெழுதித்தந்தா ருள்ளபடிவேறேகண்டாய்.

வ-ம். கேளும் பாண்டவர்களே உங்கள் தகப்பனுக்கு நேர் மூத்த திருதராட்டிர மகாராஜன் உங்களை அதிசீக்கிரமாயழைத்து வரச்சொல்லி ஓலையெழுதிக் கொடுத்தார் சிறிது உள்ளுக்குள் வினையும் நடந்திருக்கிறது பாண்டவர்களே.

தர்மர் விதூரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

தகப்பனாரழைத்தனுப்ப தடையதுசொன்னோமானல்
நகைப்பரேயுலகிலுள்ளோர் நல்லதப்படியேபோவோம்
வகைசுபசோபனங்கள் மற்றதேதேனுமுண்டோ
நகைப்படவரவேசொன்ன சூட்சியையுரைசெய்வீரே.

வ-ம். என்சிற்றப்பனான விதூரமகாராசனே எங்கள் பெரிய தகப்பன் திருதராட்டிர மகாராசன் வரச்சொன்னார் அதற்குத்தடை சொன்னால் உலகம்பழிக்காதா அப்படியேபோவோம் ஆகிலும் இப்போது எங்களையழைப்பித்தகாரியம் தெரியச்சொல்ல வேண்டுமையா.

விதூரன் பாண்டவர்களுக்குச்சொல் விருத்தம்.

நீர்செய்யும்யாகந்தனக்குவந்திருந்து
நின்புகழ்பெருமையுங்கண்டு
நெடுமுடிதிரியோதனன்கெடுசகுனி
நெஞ்சினிற்பொறாமையுமெண்ணி
மாசிலாப்பெரியமண்டபஞ்செய்து
மகிழ்ந்ததிற்குடிபுகுந்தினத்தில்
மைந்தரேயும்மையதில்வரவழைத்து
மாயசூதாடியேயுங்கள்
தேசமுமரசுஞ்செல்வமும்பறிக்க
திருட்டுஆலோசனைகள்செய்து
சிறந்தவுன்பெரிய தகப்பனுக்கிதுகள்
செப்பினாரவருஞ்சம்மதியாய்
ஆசையாயென்னை வரவழைத்தேநீபோய்
யவரையழைத்துவாவென்ற
யடைவுடனெழுதிக்கொடுத்தவுடன்பெரிய
யப்பன்கையோலையீதப்பா.

தருமர் அருச்சுனருக்குச்சொல் விருத்தம்.

தொந்தரைபெவர்செய்தாலுஞ் சூதுகளெவர்செய்தாலும்
தந்திரமெவர்செய்தாலுந் தருமமேஜெயமென்றெண்ணி
அந்தமேமிகுந்த தம்பி யர்ச்சுனாவைடாமுத்த
எந்தையாரனுப்பும்வோலை யெடுத்திதைபடித்திடாயோ.

வ-ம். கேளடா தம்பி அருச்சுனா நமக்குப் பகையாளியாயிருக்கிறபேர்கள் எத்தனை தொந்தரவுகள்செய்தாலும் சூதுகள்செய்தாலுந் தருமமேஜெயமாகையால் அர்ச்சுனா நம்முடைய பெரிய தகப்பனார் எழுதிவரவிட்ட ஓலையையெடுத்து வாசியடா தம்பி.

அருச்சுனன் ஓலையைவாசிக்கும் விருத்தம்.

சிரஞ்சிவிபாண்டவர்க்கு ஜெயங்கள்மேன்மேலுமுண்டாம்
வரஞ்செறிதம்பிமார்கள் மண்டபமொன்றுசெய்தார்
பிரஞ்சனமாதவர்க்கு நீங்களும்பார்க்கவேண்டும்
தாஞ்செரிவிதுரன்பின்னே தடையின்றிவருகுவீரே.

தருமர்சொல் விருத்தம்.

நன்மையும்புகழுங்கல்ல ஞானமும்வனமும்வாழும்
வன்மையுமழகுநீதி மார்க்கமுங்கொலுவுஞ்சீரும்
மென்மையுமேலுமோங்கும் வெற்றியுமெய்யுஞ்சார்ந்த
தொன்மையுமுடையோரய்யோ சூதாடநினைப்பதுண்டோ.

வ-ம். நலமும் கீர்த்தியும் தயாளமும் ஞானமும் செல்வமும் வலுமையும் அழகும் நீதியும் குணமும் சிறப்பும் பராக்கிரமும் வெற்றியும் சத்தியமும உள்ளவர்கள் சொக்கட்டான் முதவான சூதுகளாட நினைப்பார்களோ உதாரணம் அரி அரி வாசுதேவா.

வீமன்சொல் விருத்தம்.

வசையுள்ளோராகமர் துஷ்டர் வஞ்சகமானமில்லா
சுசிகரமில்லாயினர் சூதாடநினைப்பாரல்லால்
இசையுள்ளோர்சூதாட நினைவரோயிதனிலுந்தான்
சுசிதரும்கள்ளுண்டு கள்ளையுங்குடிக்கலாமோ.

வ-ம். பழிக்கஞ்சாதவரும் துஷ்டரும் வஞ்சனைசெய்வோரும்மானமில்லாதவரும் சத்தியமில்லாதவரும் சொக்கட்டான்முதலான சூதுகளாட நினைப்பார்களேயல்லாமல் நல்லவர்கள் ஒருக்காலும்நினைப்பார் களா இதைவிடகள்ளை சுட்டுக்கொண்டுகள்ளைக்குடிக்கிறதுமெத்த நல்லது.

தருமர்சொல் விருத்தம்.

பஞ்சபாதகத்திலிந்த பகடையுமொன்றேயென்று
மிஞ்சியவேதசாஸ்திர விற்பனர்விலகவிட்டால்
சஞ்சலசூதுவித்தை தனக்கெதிரிருந்தேயாட
நெஞ்சினிலென்னை தானே நினைப்பதுசகுனிமாமன்.

வ-ம். அரி அரிநாராயணு சொக்கட்டான்முதலான சூதுகள் பஞ்சமாபாதகத்திலே இதுவுமொன்றென்று பெரியவர்கள்தள்ளிவிட்ட இந்த சூதுவித்தையை ஆடவேணுமென்றுநினைத்தாய் தனக்கெதிராக இருந்துதன்னுடன் ஆடுகிறதற்கு என்னைத்தானே நினைக்கவேண்டும் நம்முடைய சகுனிமாமன்.

அருச்சுனன் விதுரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பொல்லாததுஷ்டரிந்த புத்தியைகவனத்திற்கொண்டு
மல்லாடிகடுஞ்சூதாட வரச்சொல்லினமுதினனும்
வில்லாலுமறிவினாலு மிகுந்தகிற்றப்பாயிந்த
கல்லாதசிறியோர்க்குந்தன் கருத்தென்னவுரைசெய்வீரே

வ-ம். நல்லது அந்த துஷ்டர்தான் இப்படிப்பட்ட துற்புத்தியை நினைத்துவரச்சொன்னாலும் உம்முடைய திருவுளத்துக்குச்சரியாயிருக்கிறதா சொல்லுமையா எங்கள் தகப்பனானவிதுரமகாராசனே.

விதுரன் தர்மருக்குச் சொல் விருத்தம்.

வாதாடுந்துரியனுக்குஞ் சகுனிக்குங்கர்னனுக்குஞ்
சூதாடலாகாதென்று சொன்னதுகோடியுண்டு
காதாறச்சொன்னதெல்லாங் கருத்தினில்நினைந்திடாமல்
ஏதோவுன்பிதாவைக்கண்டு வென்னையுமனுப்பினரே.

வ-ம். கேளுங்கள் மக்களே திரியோதனனுக்குஞ் சகுனிக்கும் கர்னனுக்கும் சூதாடுகிறதொழில் நீங்கள் நினைக்கவேண்டாமென்று அனந்தம் நீதிகளைச்சொன்னாலும் கேளாமல் தங்களுக்குள்ளே உன்பெரியதகப்பனை திருதராட்டிரமகாராசனுக்குச்சொல்லி அவரைக்கொண்டு எனக்குத்தெரியப்படுத்தி உங்களை அழைத்துக்கொண்டுவரும்படியாய்ச் சொன்னார்கள் அப்படியிருக்கிறது அவ்விடத்தில் ஆலோசனை மக்களே.

வீமன் தருமருக்குச்சொல் விருத்தம்.

வாவியில்வசிபைநட்டு மடிந்திடச்செய்தானபின்பு
நீவிபமாளிகையில் நெருப்பிட்டுக்கொல்லப்பார்த்தான்
மேவியசூதாலிப்போ வென்றிடநினைத்தானந்தப்
பாவியர்முகத்தைத்தானும் பார்த்திடலாமோ அண்ணே.

வ-ம். ஆதியிலே ஜலத்திலேவசியை நட்டுக்கொல்லப்பார்த்தான்மேலும் அரக்குமாளிகையில் நம்மைவைத்து நெருப்பிட்டுக்கொல்லப்பார்த்தான் அதுவும்போதாமல் இப்போது சூதாடி

நம்மை பஞதியாக்க நினைத்திருக்கின்ருன் அப்படிப்பட்ட மகா பாவியான துரியோதனன் அழைத்தால் நாம்போகலாமா அண்ணுவே.

அர்ச்சுனன் தருமருக்குச்சொல் விருத்தம்.

வழிமறைநூற்கற்ருேரு மருவுதண்ணீருமூன்று
பிழைபொறுத்திடுவதல்லால் பின்னையும்பொறுப்பதுண்டோ
முழுதிலும்மோசம்போற முறைமைகொண்டழைத்தாலிந்த
வொழுவிலாப்பகைவர்தங்க ளுறவினிவேண்டாமண்ணே.

வ-ம். சேளும் அண்ணுவே தருமசாஸ்திரமறிந்தபேரும் தண்ணீரும் மூன்றுபிழை பொறுப்பதல்லால் பின்னையும்பொறுத்திடாது நாம் நாள்தோறும் அவர்கள்செய்யப்பட்ட மோசத்துக்கெல்லாம் உட்படுகிறபடியினுலே இப்போதும் அழைக்கிருர்கள் அவர்களுறவும் நவக்குவேண்டாம் நாமும் அங்கே போகலாகாது அண்ணுவே.

நகுலன் தருமருக்குச்சொல் விருத்தம்.

விதித்தொருபாவஞ்செய்தால் மேலதையனுபவிப்பார்
பதைத்திடாதிருந்தேயின்னம் பார்த்திடுவோமென்ருலும்
உதைத்தகாற்புழுக்குமுன்னே வுளப்புமேபெருகொணுது
மதித்தவர்நட்பும்வேண்டாம வருந்துயர்நமக்குவேண்டாம்.

வ-ம். அண்ணுவே அவரவர்கள்செய்தபொல்லாங்கு பின்னலனுபவிப்பார்களென்ருலும் உதைத்தகால்புழுக்கிறதற்கு நாட்செல்லுமதனிலும் உவப்புபொறுத்துமுடியாது அதுபோலவர்களிடத்திற்கு போனுல் ஏதாகிலும் ஒருபொல்லாங்கு வரவேண்டியதில்லை அண்ணுவே.

சகாதேவன் தருமருக்குசொல் விருத்தம்.

பூனைவாயெலியும்வேங்கை புலியின்வாய்மானுங்காட்டில்
ஆனைவாய்த்தழையும்பொல்லா வரவின்வாய்த்தேரைபோல
மானமும்வலியும்கெட்டு வையகமிருந்தபொல்லா
ஈனமும்வருநாமங்கே ஏகவொண்ணுதுசொன்னேன்.

வ-ம். பூனைவாயில் எலியைப்போலப் பதைத்தாலும் புலியின்வாய்மான்போல அலைச்சலும் ஆனைவாய்த் தழைபோல குழைகளும் பாம்பின்வாய்த்தேரைபோலமடிதலும் அனுபவிக்கவேண்டியதாயாகும்ஆகையினலே நாமங்கேபோகக்கூடாது அண்ணே.

தருமர் தம்பிமார்க்குச்சொல் விருத்தம்.

எரிபடவண்டகோள மிடிந்தாலுமாழிபொங்கி
பிரளயம்வந்திட்டாலும் பிதாவாக்கியந்தள்ளலாமோ
வருவதுவருமெப்போதும் வராததுவாராதென்றுந்
திருகொன்றுஞ்சொல்லவேணடாம் சென்றுநாம்வருகுவோமே.

வ-ம். இந்தபிர்மாண்டகடாகமிடிந்து விழுந்தாலுஞ்சத்தசமுத்திரம்பொங்கி ஜலப்பிரளயமானுலும் பிதாவாக்கியத்தைதள்

ளலாமோ நாம்போகாமலிருந்தாலும் வருகிறதுவரும் வராது நா ம்ளப்படியும் போய்வருவோம் தம்பிமார்களே.

தருமர் சேர்வைக்காரருக்குச் சொல்விருத்தம்.

பொற்புலிசேர்வைக்காரா புகழஸ்தினபுரிக்கு
பரிவுள்ளவிதுரன்பின்னே பயணமாய்போகவேணும்
தரணியிலரசரோடுஞ் சதுரங்கசேனையெல்லாம்
விருதுபேரிகைமுழங்கி விரைவுடன்வரச்செய்வாயே.

வ-ம். ஆரடாபொற்புலி சேர்வைக்காரா விதுராசனுடன் அஸ்தினபுரிக்குபோகவேணும் பிரயாணபேரிகை முழங்கிச்சகல ராசாக்களும் ரதகஜதுரகபதாதிகளும் வரும்படியாய்செய்யடா சேர்வைக்காரா.

சேர்வைக்காரன் தருமருக்குச்சொல் விருத்தம்.

துதிபெறுகுருகுலத்து துரைகள்ரத்தினமேயுந்தன்
பதுமபொற்பாதம்போற்றி பராக்குளச்சரிக்கைசுவாமி
மதிபெறுமதுதேச மன்னருமற்றுமுள்ள
சதுரங்கசேனைவந்து சபையோடுசேர்ந்தாரையா.

வ-ம். கேளும்ராஜாதிராஜபரமேஸ்வராபராக்கு சகலதேசத் தரசர்களும் வந்தார்கள் சதுரங்கசேனைகளுந்தயாராயிருக்கிறார் கள் சுவாமி.

தர்மர் அஸ்தினபுரிக்குவருகிற தரு இ-ம் கலியாணி.
திரிபுடைதாளம் பல்லவி.

இராஜராஜமகிபதிதரணியில் மதிகுலதருமராசன்வந்தானே.

சரணம்.

மாசில்லாரத்னமனுநெறிமுறையமிகுண சேகரன்
தேசுலாவியகுணரசமிலகு சுதாகரன்
வீசும்புகழ்பாண்டுபுத்திரன்மித்திர னெவர்களும்
பேசரியமறைமந்திரன்சுபசிவகரன் பரிமள
வாசமிகுசிங்காரன்உருவில்மாரன் அங்குலசூதபிரபல தீரன்
வரும்பிரமாண்டதிண்டிறல்மனு நெறி
தருமதண்டமண்டலாதிபதி மகாராஜர்
மருமலரின்வளர்திருமருவுநெடுமாலை நமஸ்கரித்து
வழிதிரௌனப்பிரபக்கத்தென்ன ஒளியா முடியைதரித்து
பொருதிலுருப்புயதெனினையுனுபுஜகீர்த்தியைப்பொறுத்துநல்ல
புதியநவமணிவடமிரமட வினில்வினிதமொடு திருத்தி
மருவளர்கதிர்திரைகொடுகிடுகிடென்று தாழ
மருமகமதிகளருமையுளிருமருங்கு சூழ
அரிவையர்களெல்லாம்வெண்சாமரை போட
வைரிகள்பலபேர்பண்பாயிசை பாட [க்க
அற்புதம்துதித்ததம்பியற்கருக்கவந்தனர்துதிக்க சம்பிரமந்துதி
அந்தரக்கந்துந்துமிகவுரிகள்கொம்புகள்நிரைபம்பைகள்கவுரிகள்

வண்டிகள்செய்யக் கண்டுகள்கிடுகுகள்
மங்களமிகு சங்குகள்கவரிகள்
ஆரபாரபேரிகை விருத்தங்கிய
தாரைவீணைபூரிகை தவண்டை
மல்லரிபல தில்லரிகருவுகள்
அலைகடலிடையெழு திருமொழியென
அடாமணமுழுழுகு லதிர்சரிகலியென
அகமுமுங்க விருதுகள்பலர்சொல்ல
மிகமகிழ்ந்து சுபகரகுருகுல-ராஜ

பாண்டவர்கள் திருதராட்டிரனுக்குச்சொல்விருத்தம்.

சந்திரகுலத்தில்வந்தயாபராபோற்றிபோற்றி
மைந்தர்மேல்கனிவுகூர்ந்தமன்னவாபோற்றிபோற்றி
விந்தைசேர்வேந்தர்க்கெல்லாமேருவேபோற்றிபோற்றி
தந்தைசேர்யுந்தன்செம்பொற் றாளிணைபோற்றிபோற்றி.

திருதராட்டிரன்பாண்டவர்க்கு வாழ்த்துகவி.

பூவிலேவரும் பூரணயுசாய்
கோவியாக்கையிற் குறைவிலாவைரம்
ஆவியானயென் னருமைமைந்தரே
மேவியேநீங்கள் மென் - மனும்வாழ்கவே.

துரோபதை திருதராட்டிரனுக்குப்போற்றி கவி.

பூமகெனனப் பொருமைபடைத்த
கேமமாயிருந்தநிலம்புகழ்வெற்றி
தாமமாயார்க்குந் தலைவர்வேந்தன்
மாமாஉந்தன் மலர்த்தாள்போற்றி.

திருதராட்டிரன் துரோபதைக்கு வாழ்த்துகவி.

அருமையுமறிவுமன்பும் ஒருமையுமிகவுமுள்ள
மருமக்கள்கிகாதான மருமகளேநீவாழி.

திருதராட்டிரன் பாண்டவர்களுக்குச்சொல் விருத்தம்.

வழுவிலாயரசுநல்ல வனுமையும்வாழ்வுஞ்சீரும்
அழகுடன்பெற்றிருக்க ளலங்காரசம்பிரமத்தை
தழுவுமென் தம்பியுங்கள் தந்தையாம்பாண்டுராசன்
பழுதறப்பார்ப்பதற்கு பாக்கியஞ்செய்திலானே.

வ-ம். கேளுங்கள்பக்களே உங்கள் துரைத்தனத்தையும் பராக்கிரமத்தையும் செல்வத்தையும் அழகையும் உங்கள்பிதாவான என்தம்பிபாண்டுமகாராசன் கண்களிக்கப்பார்த்துசந்தோஷப்படுகிறதற்கில்லாமல்போச்சுதே அதுதான் எனக்கொருகுறை யின்னொரு குறையுமில்லை மக்களே.

தருமர் திருதராட்டிரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

தாயமீர்குமிழிவானில் தோன்றியமின்னல்போலும்
மாயுமிவருதலென்றுன் வருந்துவதினியேதையா
தாயுமாந்தந்தையாக தருமமாநீயிருக்க
சேயராமெங்களுக்குச் சிந்தையிற்குறைவேருண்டோ.

வ-ம். கேளும் எங்கள் பெரியதகப்பனுரான திருதராட்டிர மகாராசனே எங்களைப்போகத்தை தகப்பனுகிய பாண்டுமகாராசன் பார்க்கின்றதற்கில்லாமல் போச்சுதென்று சொல்லவேண்டியதேன் சகலத்துக்கும்நீரே தாயுந்தந்தையாகவிருக்க எங்களுக்கு வேறொருதாழ்வுண்டோ பிதாவே.

மனமகிழத்தம்பியர்கள் மண்டபமொன்றுசெய்தார்
கனமாகநீங்கள்வந்து காணவேவேண்டுமென்று
நினைவுகொண்டழைத்தேனப்பா நீங்களும்வந்துவிட்டீர்
இனிதுடனவருநீரும் இஷ்டமாயிருங்களப்பா.

வ-ம். கேளுங்கள் என்னுசைமக்களான பாண்டவர்களே உங்களை காண்கிறதற்கு எனக்கு கண்ணில்லாமற் போனுலும் உங்கள்வசனத்தையாகிலும் இந்தக்காதிலே கேட்கிறதற்கு எனக்கு ஆசையாயிருக்கிறது அதுவல்லாமல் உங்கள் தம்பிமார்கள் ஒரு மண்டபஞ்செய்தார்கள் அதைநீங்கள் பார்க்கவேணுமென்கிறஆசையாயழைப்பித்தேன் கண்டுகலந்துபேசி அருமையாயிருங்களப்பா மைந்தர்களே.

திருதராட்டிரன் பாண்டவர்களுக்குச்சொல் கவி.

வளஞ்செழுமுங்கள் வரவுகண்டுநான்
உளங்களிகூர்ந்தன னெருமைமைந்தரே
விளங்கியதாயையும் வீஷ்மர்தம்மையுங்
களங்கமில்லாமற்போய் கண்டுகொள்வீரே.

வ-ம். என்பிள்ளைகளைப்பார்க்கிலும் இஷ்டமானபிள்ளைகள் இங்கே இருக்கிறீர்களே அதுவேபோதும் வீட்டுக்குப்போய் உங்கள்தாயார் காந்தாரியை முன்னே கண்டுகொள்ளுங்கள் பீஷ்மர் துரோணர்முதலானபேரையுங் கண்டுகொள்ளுங்கள் என்னுசைமக்களே.

பாண்டவர் வசனம்.

அப்படியே கண்டுகொள்ளுகிறோம் பிதாவே.

பாண்டவர்கள் காந்தாரிக்குப் போற்றிகவி.

யெமிகுவாசல் வாழ்வேபோற்றி
ஜெயமிகுகமலத் திருவேபோற்றி
வியமிகுமுலக விளக்கேபோற்றி
தயமிகுபெரிய தாயேபோற்றி.

காந்தாரி பாண்டவர்களுக்குச்சொல் கவி.

பன்றியானதுதான்சும்மா பலகுட்டிப்போட்டாப்போலே
ஒன்றுடநூறுபிள்ளை கணக்குக்குப்பெற்றேனப்பா.

வ-ம். பன்றியானது பலகுட்டிப்போட்டாப்போலே கணக்குக்கு நூறுபிள்ளை பெற்றேன் ஒன்றுக்காகிலும் புத்தியுண்டா திறமையுண்டா சௌரியமுண்டா தாஷ்டிகமுண்டா உங்களைப்போல் கீர்த்திபெற்றதுண்டா ஆருடப்பா கெட்டேனே ஏதாகிலுமுண்டா அது என்னுடைய வயறுசெய்த கொடுமை எப்படியாகிலும் நன்றாயிருங்களப்பா.

துரோபதை காந்தாரிக்குச்சொல் விருத்தம்.

இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

திறமுடன்திறமுமிக்க செல்வமுஞ்சிறப்புஞ்சீரும்
பொருவிலாவளமுநல்ல புத்திரபாக்கியமும்பெற்று
ஒருவருமிணையில்லாத வுத்தமியென்றசொல்லும
மருவியபெரியமாமி மலர்ப்பதம்போற்றிபோற்றி.

காந்தாரி துரோபதைக்குச்சொல் விருத்தம்.

எருமைகள்கூட்டம்போ லெனக்குவாய்த்திடு
மருமகப்பெண்களென் மக்கட்சேர்வையோ
ஒருமையாயுன்னைப்போ லொருபெண்காண்கிலேன்
எரியுதுயென்செய்வே னெழுந்திராய்பெண்ணே.

வ-ம். எருமைக்கூட்டமபோலே இத்தனைபேர் மருமகளிருந்தும் என்னத்துக்கு ஆச்சுது ஒருகாரிக்காவது ஒருசித்து வித்தைகள்தெரியுமா உன்னைப்போலே மருமகள் ஒருத்தியில்லாமற்போனளேயென்று என்வயிறெரியுது என்னசெய்வேன் எழுந்திருமம்மா எழுந்திரு.

தருமர் துரோபதைக்குச்சொல் விருத்தம்.

மங்கைதுரோபதையேயுந்தன் மாமியாரிடத்திற்றானே
சங்கையில்லாமல்நீதான் சதிருடனிருந்தையானல்
துங்கமாம்பீஷ்மர்கிருபர் துரோணரைமற்றுளோரை
பொங்கமாய்பணிந்துபோற்றி பொருந்தவேவருகுவோமே.

வ-ம். கேளும்பெண்ணே துரோபதை நாங்கள் பீஷ்மர் துரோணர் கிருபாசாரியர்களைக்கண்டு வருகிறோம் அதுவரையிலும் உங்கள் மாமியாரிடத்தி லிருப்பாய்பெண்ணே.

துரோபதைசொல் வசனம்.

அப்படியேயிருக்கிறேன்சுவாமி.

திரியோதனன் சேர்வைக்காரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

திண்டிறல்சேர்வைக்காரர் சீக்கிரமாகவோடி
மண்டபந்தன்னைப்பார்க்க வரச்சொன்னேனென்றுசொல்லி
எண்டிசைபுகழுகின்ற எழில்பஞ்சபாண்டவாளை
கொண்டுநற்கொலுவுக்கிப்போ கொப்பெனவழைத்துவாடா.

வ-ம். ஆரடா சேர்வைக்காரா இந்திரப்பிரஸ்தத்திலேயிருந்துபாண்டவர்கள் ஐந்துபேரையும் இந்தமண்டபத்தைப்பார்க்க நானழைத்தேனென்று அதிசீக்கிரமாயழைத்துவாடா.

சேர்வைக்காரன்சொல் வசனம்.

அப்படியே யழைத்துவருகிறேன்சுவாமி.

சேர்வைக்காரன் தருமருக்குச்சொல் விருத்தம்.

மன்னவர்மன்னுபோற்றி மறுமுறைதெரிந்தாய்போற்றி
தன்னிகரில்லாபோற்றி தருமபூபாலாபோற்றி
பொன்னின்மண்டபத்தைப்பார்க்கப் பொருந்தியயுங்களையிப்
நன்னயராஜராஜர் நயமுடன்வரச்சொன்னாரே. (போ

வ-ம். இராஜாதி இராஜபரமேஸ்வரா இராஜமார்த்தாண்ட இராஜகெம்பீரா சத்தியபிரபுடா சத்தியபரிபாலகா தர்மபுத்திரமகாராசனே சுவாமிபாக்கு துரியோதனமகாராசன் உங்களையழைத்துவரச்சொன்னார் சுவாமி.

தர்மர்சொல்வசனம்.

அப்படியே வருகிறோம்பிள்ளாய்.

தர்மர் துரியோதனனைத் தழுவிக்கொள்ளும்-விருத்தம்.

திருவருளுலகமூன்றுந் திறமுடன் துதித்துப்போற்றும்
தருமபுத்திரனேயெந்தன் தமையனேசரணம்வாரும்
பெருமையும்புகழும்வாழ்வும் பெருந்திரியோதனுவுந்தன்
அருமைசேர்தம்பிமார்க ளனைவரும்நீயும்வாழி.

துரியோதனன் தருமருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

வழுவுறவுங்களுக்கு மயனென்னுந்தெய்வதச்சன்
தழுவுறசெய்ததந்த சபையினுமதிகமாக
செழுநவரத்தினத்தாற் சிறக்கநான்செய்துவைத்த
அழகியமண்டபத்தி னலங்காரம்பாராயண்ணே.

வ-ம். கேளும் அண்ணா தருமபுத்திரரே முன்னாலேஉங்களுக்கு மயனென்னுந் தச்சன்செய்துகொடுத்த சபையைப்பார்க்கிலும் அதிகஉன்னிதமாகச் செய்துவைத்தேன் இந்தமண்டபத்தினுடைய அலங்காரத்தைப் பாராயண்ணே.

தருமர் துரியோதனனுக்குச்சொல்விருத்தம்.

சுந்தரமிகுந்ததம்பி துரியோதனனீகேளாய்
அந்தமாமண்டபங்க ளனேகம்நான்பார்த்ததுண்டு
விந்தையிதென்னசொல்லேன் விளங்குமூவுலகந்தன்னில்
இந்தமண்டபத்தைப்போல யெங்குந்தான்கண்டிலேனே.

வ-ம். தம்பிதிரியோதனா நான் அனேகமண்டபங்கள்பார்த்திருக்கிறேன் ஆனாலிந்த சொர்க்கமத்தியபாதாள திரிலோகத்திலேயும இப்படிப்பட்ட உன்னிதமான மண்டபத்தை நான் எங்குங்கண்டதில்லை வெகுலட்சணமா யிருக்கின்றது.

சகுனி திரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

நூதனமாகச்சென்று நுட்பமாயலங்கரித்து
சோதிசேர்மண்டபத்தில் துரைமக்கள்வந்துகூடி
போதவேமகிழ்ச்சியாகப் பொழுதுபோம்படியாயிங்கே
ஏதொருகாலட்சேப மில்லாமலிருக்கலாமோ.

வ-ம். கேளும் என்னுடைசமருமகனான துரியோதனாஇந்தஅலங்காரமண்டபத்திலே எங்களைப்போலொத்த துரைமக்களெல்லாம்வந்து சும்மாயிருக்கிறது நன்றாயிருக்கவில்லை பொழுதுபோகும்படியாய் ஏதாகிலும் ஒருகாலட்சேபம் பண்ணவேணுங்காணும் துரியோதனமகாராசனே.

துரியோதனன் தர்மருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஆமிதுமெய்தான்மெய்தா னண்ணாகேளொருவிண்ணப்பம்
நாமெல்லாம்போசனத்துக் கெழுந்துபோந்தனிலுமிங்கே
மாமனுமேயுமாக மகிழ்ச்சியாயெழுந்திருந்து
தோமாவேயோராட்டஞ் சொக்கட்டானுடுவீரே.

வ-ம். ஆஆ மெய்தான் மெய்தான் மெய்தான் மாமா சபாசுநன்றாய்ச்சொன்னீர் அண்ணா தருமபுத்திர மகாராசனே நாமெல்லோரும் போசனத்திற்குப் போகுமுன்பாகமாமாவும்நீயும் ஒரு ஆட்டஞ்சொக்கட்டான் போடுங்களண்ணே.

தர்மர் துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

வேதனுலிருக்கஞானம் விளங்கநூலிருக்கநல்ல
நீதிசாஸ்திரமிருக்க நிபுணர்கள்பலரிருக்க
நூதனமாகச்செய்த நுவலுறுமண்டபத்தில்
சூதிதுமடையர்செய்யுந் தொழிலேயோசெய்யவேண்டும்.

வ-ம். கேளுந்தம்பி துரியோதனா வேதங்கள் சாஸ்திரங்கள் மனுவிக்கியானங்கள் இதுமுதலான தருமசாஸ்திரங்களிருக்க இந்த அலங்காரமண்டபத்தில் முதல்முதல் புத்தியில்லாதவர்கள் ஆடப்பட்ட சொக்கட்டானா ஆடவேண்டும் வேறேயொரு தொழிலில்லையா தம்பி துரியோதனா.

பீஷ்மர் துரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

சண்டையும்பகையும்பாருஞ் சாற்றியபிழையும்பொய்யும்
கண்டிதமொழியும்பொல்லாக் கலகர்கள்குடியிருப்பார்
கொண்டிதைச்சூதினைக் கொற்றவர்க்காகாதிந்த
மண்டலந்தன்னிலின்ன மற்றொன்றைச்செய்யலாமே.

வ-ம். சண்டைக்கும் பகைக்கும் சத்தியத்திற்கும் பொய்க்கும் வேறெதுக்கும் ஏதுவாயிருக்கப்பட்ட இந்தசொக்கட்டானை இங்கே ஆடவேணும் இதுராசசபைக்கு யோக்கியமல்லவேறேயொரு காலக்ஷேபஞ்செய்யலாந் துரியோதனமகாராசனே.

அர்ச்சுனன் துரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

மனதினிலொன்றைவைத்து வாக்கினிலொன்றைப்பேசி
துனிவருந்துரோகஞ்செய்வோர் சூதாடநினைப்பதல்லாற்
கனவிலுஞ்சூதமாடக் கருத்தினிநினைத்திட்டாரே.

வ-ம். கேளுந்துரியோதனா மனதிலொன்றை நினைத்து வாக்கில்லொன்றைச்சொல்லி ஒருவருடையபொருளை ஒருவரபகரிக்கவேண்டுமென்று நினைக்கப்பட்டதுரோகிகள் அந்தசொக்கட்டானடுவார்களேயல்லாமல் தன்தாய்அண்ணன் தம்பிகளென்று ஒருமையாயிருக்கப்பட்டவர்கள் ஒருக்காலு மிச்சூதாடலை நினைக்கவேமாட்டார் துரியோதனா.

தருமர் துரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

மனத்தினில்வஞ்சம்நினைந்த மாமனையெதிரியாக்கி
சினத்தசூதாலேயெங்கள் செல்வத்தைப்பறிக்கலுற்றாய்
நினைத்ததுயெதுகேட்டாலும் நிமிஷத்திற்றருவேனிந்த
அனர்த்தமாஞ்சொக்கட்டானை யாடுவதொழிந்திடாயே.

வ-ம். கேளுந்துரியோதனா சகுனிமாமா எனக்குஎதிரியாக்கி கபடசூதாடி எங்கள்செல்வத்தைப் பறித்துக்கொள்ளவேண்டியதில்லை நீஎதைக்குறித்துக்கேட்டாலுந் தடையில்லாமல்நான்தருகிறேன் இந்தச்சூதாடுகிறதைநிறுத்தவேணுந்தம்பி துரியோதனா.

சகுனி தர்மருக்குச்சொல் விருத்தம்.

சுந்தரமாயோராட்டஞ்செய்து சொக்கட்டானடச்சொன்னால்
சிந்தையும்நடுநடுங்கி திகிற்பட்டநீதானுமேல்
புந்தியில்நினைந்துகேட்ட பொருளெல்லாந்தருவேனென்றாய்
பந்தயமாய்நீகொடுக்கும் பவுஷிதோதெரிந்துபோச்சே.

வ-ம். கேளுந்தர்மராசனே ஓராட்டஞ்சொக்கட்டானடுவோமென்றுசொன்னமாத்திரத்திலேபயந்துநடுநடுங்கித்திகில்பிடித்து கழகழ வழவழ பசபசவென்றுமுழிக்கிநீர்நீர்தானதிரியோதனமகாராசன்கேட்டதெல்லாங்கொடுக்கப்போகிறாய்நீகொடுக்கப்போகிறபவுசு இதிலேதெரிந்துபோச்சுதே போ ஆஆ தர்மபுத்திரரே

கர்னன் தருமருக்குச்சொல் விருத்தம்.

கதித்தசூதாடிவெல்லக் கையிலாகாதநீதான்
எதிர்த்தபோர்க்களத்தில்நின்று யாரைநீவெல்லப்போதீர்
விதித்ததம்பியரும்நீரும் விலவிலத்துளறிக்கொண்டு
பிதற்றுநீர்விட்டுவிட்டோம் பிராணனைக்காத்துக்கொள்வீர்.

வ-ம். கேளுந்தருமராஜனே சொக்கட்டானுடி வெல்லப்போ றாய் அதுவெளிச்சந்தான் இவ்வளவுக்கே உன்தம்பிமாரும் நீயும் விலவிலத்து கலகலத்து கிடுகிடென்று நடுநடுங்கி முன்பின்தோன் றாமல் பினத்துகிறீர்கள் நல்லது உங்களைவிட்டுவிட்டோம்நீங்கள் அடங்கலும் உங்கள் பிராணனைக்காப்பாற்றிக்கொள்ளுங்கள்போ ங்கள் போங்கள் வேலைமெனக்கிட்ட தாசிரிகளா.

அர்ச்சுனன் கர்னனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

வஞ்சனைகினைத்தழைத்து மாயசூதாடச்சொல்லி
கொஞ்சமென்றிகழ்ச்சிசெய்து குதிக்கிறாயடடாகர்ண
நஞ்சினையிகழ்ச்சிசொன்ன நாக்கையுமறுத்துஉந்தன்
நெஞ்சினைப்பிளந்துவெட்டி நிணக்குடலெடுப்பேன்பாராய்.

வ-ம். கேளடா அடாகர்ண கபடமார்க்கமாகஎங்களை அழை ப்பித்துவந்து சூதாடச்சொல்லி இகழ்ந்துபேசுகிற உன்னாக்கை யறுத்து நெஞ்சைப்பிளந்து நிணக்குடலெடுக்கின்றேன் இதோ அஸ்திரம்வருகின்றது இதைப்பிடித்துக்கொள்ளடா கர்ண.

தர்மர் அர்ச்சுனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

அடுத்தடுத்தென்சொன்னாலும் அடாதம்பிஅர்ச்சுனகேள்
பொறுத்தவர்பூமியாள்வார் பொறுபொறுபதறவேண்டாம்
தடுத்துநம்சொல்வதென்ன தருமமேஜெயமென்றெண்ணி
பொறுத்திடுமாமனோடே போராட்டமாடுவோமே.

வ-ம். கேளடாதம்பி அருச்சுன பொறுத்தவர் பூமியாள்வார் பொங்கினவர் காடாள்வார் என்றவார்த்தையை நீகேட்டதில்லை யா அவர்தான் அதர்மம்பண்ணினாலும் இகழ்ந்துபேசினாலும்உன க்குக்கோபம்வரலாமா பொறு பதறாதகாரியஞ்சிதறாதுநல்லது த ருமமேஜெயம் ஒரு ஆட்டந்தான்போடுவோம்திருவுளமிருக்குது.

துரியோதனன் தருமருக்குச்சொல் விருத்தம்.

இதுசரிநன்றாய்சொன்னீ ரின்றுனைமெச்சிக்கொண்டேன்
சதிசெய்வேனென்றுசொல்லி சற்றுநீயஞ்சவேண்டாம்
நிதியில்நீதோற்றதெல்லாம் நீதானேகொடுக்கவேண்டும்
பதியிலென்மாமன்தோற்ற பந்தயம்நானேதாரேன்.

வ-ம். இதுவேசரி சபாசு இப்படியல்லவோ துணியவேணும் அண்ணாதர்மபுத்திரரே இப்போது உன்னைமெச்சிக்கொண்டேன் முன்னேதானே சம்மதிக்கலாகாதா நாம் பாலுந்தேனும்போலஇ ருக்கிற அண்ணன்தம்பிகளுக்குள்ளே ஏதாகிலு மொருவஞ்சனை நடக்குமா நடக்காது ஆனல் நீர்தோற்றதேயுண்டானல்நீரேகொ

டுக்கவேண்டும் என்மாமன் தோற்றபொருளை நானே கொடுக்கிறேன் போடுங்கள்பார்ப்போம்.

விருத்தம்.

எந்தனுக்கெதிரியாக யிருந்தந்தகெடுசூதாட
தொந்தமாய்வாயுங்கையுந் துடிக்கின்றசகுனிமாமா
விந்தையாய்நூறுகோடி விலைபெற்றமுற்றுமாலை
பந்தயமாய்க்குறித்து பண்புடன்வைத்தேன்பாராய்.

வ-ம். என்னுடனே கூட சொக்கட்டானுடுகிறதற்கு வாயுங் கையுந்துடிக்கின்ற சகுனிமாமா இதோ நூறுகோடி பொன்பெற்றமுத்துமாலையை இதோ பந்தயமாகக்கட்டிவைத்தேன்பாராய்.

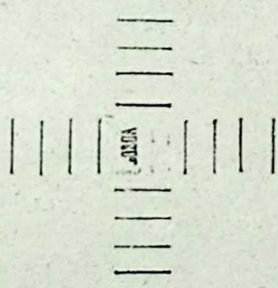
துரியோதனன் தருமருக்குச்சொல் விருத்தம்.

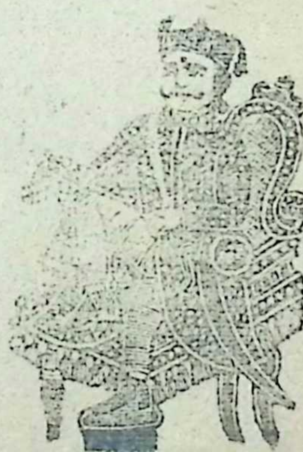
சாந்தமாங்குணத்தின்மிக்க தர்மபுத்திரரேகேளாய்
வேந்தனென்மாமன்வைக்க வேண்டும்பந்தயத்துக்காக
போந்திடும்நூறுகோடி பொன்பெற்றவலயமித்தைப்
பாந்தமாயெவரும்பார்க்க பந்தியம்வைத்தேன்பாராய்.

வ-ம். கேளாம்அண்ணே தருமபுத்திரரே என்சகுனிமாமன் வைக்கவேண்டிய பந்தயத்துக்காக இதோ நூறுகோடி பொன் பெற்ற வாகுவலயத்தை எதிர்பந்தயமாகவைத்தேன் இதோபார்த்திரா.

முதலாவது ஆட்டம்.

தர்மர்சொல்-தரு-இ-ம்-புன்னாகவராளி-அடதாளம்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணா அரிகிருபை யாளா-யுந்தன்
செயலல்லவோ இது தீனதயாளா-ஸ்ரீகிரு

வ-ம். ஓய்தருமராசாவே மூணத்தொண்ணு முதல்விழுந்தபடியினாலே உம்மிட ஆட்டந்தோற்றுப்போகும்முன்போடுகிறேன் பாரும்.

சகுனிசொல்-தரு.

ஓடிவாடாகுட்டிச் சாத்தான்-எந்தன்
உருட்டுக்கும்பிரட்டுக்கும் உதவிசெய்காத்தான்(ஓடி)

வ-ம். பன்னிரண்டு பத்துகாய்வைத்தபிறகு.

தருமர்சொல்தரு-சத்தியமேதுணை தருமமேஜெயமென்றும்.

சத்தியமேதுணையென்றுந் தர்மமேஜெயமென்றும்
உற்றுநினைத்தபேர்க்குவுண்டோவுண்டோ லயம்-சத்தி

வ-ம். நாலத்தோரஞ்சு.

சகுனிசொல்-தரு.

தந்திரமேதுணையென்றுஞ்சமர்த்தே ஜெயமென்றும்
இந்திரசாலம்கற்றஎனக்கென்னமோ லம்-தந்தி

இதுவும்-சகுனிசொல்-தரு.

அக்கிரமந்துணையென்றும் அவர்க்கேஜெயமென்றும்
தக்கவித்தைகள்கற்றசகுனிக்கென்ன பயம்-அக்கி

வ-ம். இருபகடை பன்னிரண்டு எட்டு இரிக்காலொன்பது.

தருமர்சொல்-தரு.

பதறுமலேயாடுங்காணும் மாமா
பதறுமலேயாடுங்காணும்
பதறுமற்பாச்சிகைபக்குவமாய் போடு
பந்தயம்விழுந்ததைப்பார்த்தாட வேணும்-பதரா

வ-ம். நாலுமூனேழு.

சகுனிசொல்-தரு.

சுருக்காகத்தானாடவேணும் தம்பி
சுருக்காகத்தானாடவேணும்
சுருக்காகபாச்சியைவெறுக்காயலே போட்டு
சுருக்காகவேயாடுகுறுக்காகப் பேசாதே-சுருக்

வ-ம். இரண்டெட்டு இரண்டுதுகைபத்து.

தருமர்சொல்-தரு.

விழுபன்னிரண்டொருபத்து ஆ-ஆ
விழுபன்னிரண்டொருபத்து
விழுபன்னிரெண்டொருபத்து விழுந்தாக்கால்
முழுதுக்குந்தமக்காயால் முன்னேகட்டலாஞ்சோடு-விழு

வ-ம். மூணத்தொண்ணு.

சகுனிசொல்-தரு.

நான்கட்டுவேன்முன்னேசோடு தம்பி
நான்கட்டுவேன்முன்னேசோடு
நான்கட்டுவேன்முன்னேசோடு
நான்கட்டகருங்குங்குமக்காயைரெண்டையுங் குத்தி-நான்

வ-ம். இரிக்கால் பன்னிரண்டு ஒன்பது.

தருமர்சொல்-தரு.

பத்தும்பகடையும்வேணும் இப்போ
பத்தும்பகடையும்வேணும்
பத்துடனேயொருபகடையும் வீழ்ந்தால்
குத்தினகாய்கட்டுகுங்குமமுங் கட்டலாம்-பத்து

வ-ம். நாலத்தோரஞ்சி.

சகுனிசொல்-தரு.

கட்டினஜோடுபெறவேணும் இப்போ
கட்டினஜோடுபெறவேணும்
கட்டினஜோடுபேர்த்துக்காயுமொழில் போட்டு
எட்டுகுங்குமங்குத்திலெட்டுபோடவே வேணும்-கட்

வ-ம். இரண்டு பன்னிரெண்டு பத்து.

தருமர்சொல்-தரு.

என்கையிற்பந்தயங்காணும் மாமா
என்கையிற்பந்தயங்காணும்
என்கையிற்பந்தயமேனோவிழக் காணும்
முன்கையிலாறென்றுமூணத்தோ னல்லாமல்-என்

வ-ம். ஆறெண்ணேழு.

சகுனிசொல்-தரு.

பன்னிரண்டுதுகையெட்டும்வேண்டும் இப்போ
பன்னிரண்டுதுகையெட்டும்வேண்டும்
பன்னிரண்டுதுகையெட்டுபந்தயம்விழுந் தாக்கால்
பலிக்குமதாட்டம்கெலிக்கும்கெலிக்கு மொரு-பன்

வ-ம். இரிக்கால் துகை பன்னிரண்டு எட்டு பத்து.

சகுனியும் துரியோதனனும் சந்தோஷப்பட்டுச்சொல்-விருத்தம்.

என்னுசைமருமகனை யெழில்துரியோதனகேள்
மன்னனதருமர்முத்து மாலையைநான்கெலித்தேன்
பொன்னனமாமாவுன்னைப்புகழ்ந்திடவென்னலாமோ
முன்னனவலக்கைதாரு முத்தம்நான்றருகுவேனே.

வ-ம். என்னுசைமருமகனுன துரியோதனமகாராசனே, தருமராசன் பந்தயமாய்வைத்த முத்துமாலையை கெலித்தேன்.

வ-ம். ஆ ஆ சகுனிமாமா உன்சாமர்த்தியம் என்னுல் சொல்லமுடியுமோ எதோ உன்வலக்கையைத்தாரும் ஒரு முத்தங்கொடுக்கிறேன்.

சகுனி தருமருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மதியுள்ளதருமபுத்திரா மனதுநீதளரவேண்டாம்
முதல்முதல்தோற்றபேர்கள் முற்றிலுங்கெலிப்பாருந்தன்
ரதகஜதுரககாடு நகரத்தைக்குறித்துமேலும்
உறமுடனினியோராட்ட மின்னமுமாடுவோமே.

வ-ம். கேளுந் தருமராசனே நாம் தோற்றுப்போனேமென்று நினைக்கவேண்டாம் முதல்தோற்கிறதுநல்லது இனிமேல் நீகெலிப்பாய் ஆகையால் உன்னுடைய ஆனேசேனே நாடுநகரம்பரிவாரங்குறித்து பந்தயங்கட்டி இன்னுமொருதரம் ஆடுவோம்வாருந் தருமராசனே.

இரண்டாவது ஆட்டம்

சகுனிசொல்-தரு-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-மீசுரதாளம்.

நானேகெலிக்கிறேன்பார் இந்தஆட்டம்
நானேகெலிக்கிறேன்பார்
கோனுனதருமர்கொடித்தேருங் குதிரையும்
ஆனேயுஞ்சேனேயுமவராளுந் தேசமும்-நானே

வ-ம். இரிக்கால் எட்டு பன்னிரண்டு பத்து.

தருமர்சொல்-தரு.

தருமமேசத்தியம் அரிகரி
தருமமேசத்தியம்
இம்மையிற்கோடி-இடறுகள் வந்தாலும்
நம்மைசேர்நாடுநகரத்னம் தோற்றாலுந்-தரு

வ-ம். துகை நாலத்தோரஞ்சு.

சகுனிசொல்-தரு.

இனிவிடுவேனே நான்கொஞ்சத்தி
லெழுந்திருப்பேனே
சனியாயேழரைநாட்டுச்சனிபோல பிடித்து
முனிவர்யெதிர்பந்தயமுழுதுமோடி யடித்துநானே-இனி

வ-ம். பன்னிரண்டு பத்து.

தருமர்சொல்-தரு.

விட்டுவிட்டாலும் விடாமல்நான்
கட்டுபட்டாலும்

குட்டுபட்டாலும்குறைவந்து நேர்ந்தாலும்
கஷ்டப்பட்டாலும்நடுக்கம்வந் திட்டாலும்-விட்டு
வ-ம். இரிக்கால்பத்து

சகுனிசொல்-தரு.

எற்கவேசூது வழவமென்று
விதற்கெலிப்பேது
பார்க்கிலெனை துகையைப் பொக்கிஷத்தொட்டி
மூர்க்கமாய்தொடைதட்டிமுன்னே ஜோடுகட்டி எற்க
வ-ம். பன்னிரண்டு துகைபத்து.

தருமர்சொல்-தரு.

சூதுசெய்தாலும் என்னுமலும்
போதுசெய்தாலும்
காதகஞ்செய்தாலுங்கபடமே செய்தாலும்
தோதகஞ்செய்தாலுந் தொந்தரை செய்தாலும்-சூது
வ-ம். ஆறெண்ணேழு.

சகுனிசொல்-தரு.

பாண்டவர்சாரை சகுனியென்னும்
பாம்பின்வாய்த்தேரை
பாண்டவரென்னைப்பழித்துச் சொல்லாவண்ணம்
மூண்டதுசூதுமுடிந்தது என்னெண்ணம்-நானே
வ-ம். பன்னிரண்டு எட்டு ஆறுநாலுபத்து.

தருமர்சொல்-தரு.

மிக்கவேயின்று எங்களையிவ்
விதத்திலும்வென்று
சொக்கட்டாணடித்துஜங்கட்டி யாண்டாலும்
இக்கட்டாலெங்களுக்கிடர்வந்து மூண்டாலும்-தரு

சகுனிசந்தோஷப்பட்டு துரியோதனனுக்குச்சொல் - கொச்சகம்.

அஞ்சுபேருந்தவிர யானைபரிசேனைரதம்
இஞ்சனுள்ளநாடுநக ரின்பமிகுசேனைரதம்
வஞ்சவுப்புசட்டி வரவோடுமில்லாமல்
பஞ்சவரைப்பஞ்சாய் பறக்கடித்தேன்பார்த்தீரோ.

வ-ம். கேளும் என்னுசை மருமகனை துரியோதன மகாராசனே இந்தப்பாண்டவாளைவர்தவிர இவர்களுக்குள்ள ரதகஜதுரகபதாதிகளையுங்கெலித்து உப்புசட்டி வரவோடுங்கூட இவர்களுக்குச் சுதந்திரமில்லாமல் பஞ்சவரை இலவம்பஞ்சாய்ப் பறக்கடித்தேன்பார்த்தையோ துரியோதனமகாராசனே.

துரியோதனன் சகுனிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

இத்துடன்விடலர்சாது இவர்க்குளதம்பிமாரும்
அத்துடனிவருமாக வைந்துபேரையுங்குறித்து

வைத்துடனினியோராட்ட மிசையவேசன்றுயாடி
கொத்துடன்கெலித்தாலெந்தன் குலதெய்வம்நீரேமாமா.

வ-ம். கேளுங்காணும் ஒய்மாமா இதிலேமகிழ்ந்துபோருய் வீமன் அருச்சுனன் நகுலன்சகாதேவன் இன்னம் நாலுபேருமிருக்கவிலேயா இந்த தருமராசாயிருக்கவில்லேயா ஆகவைந்துபேரையுங் குறித்து இனியோராட்டம் போட்டாலல்லவோசரி.

சகுனி துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

நகைமொழிசொன்னீர்முட்ட நனேந்தவர்க்கீரமுண்டோ
மருவுமென்வார்த்தைதன்னே மனதினில்நிசமென்றெண்ணி
அகமகிழ்ந்தாடுமென் றவர்களேசொல்வார்கள்
தருமைமருமகனேசும்மா சற்றேநீயிருந்துபாராய்.

வ-ம். ஆ ஆ மருமகனே முட்டநனேந்தவர்களுக்கு ஈரமுண்டா நாடுநகரம் ஆனேசேனேபரிவார மிதுகளேயெல்லாந் தோற்றுவிட்டரோஷக்காரரான பாண்டவர்கள் தங்களஞ்சுபேரையுங் குறித்து ஆடபோகிறுர்கள் பொருந்துரியோதனமகாராசனே

சகுனி தருமருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

தருமபுத்திரனேநீதான் சற்புத்திரனுகையாலே
மருவுமென்வார்த்தைதன்னே மனதினில்நிசமென்றெண்ணி
ஒருமையுன்தம்பிமாரு முன்னேயுங்குறித்தேயின்னம்
அருமையாய்நாமோராட்டம் ஆடுவோமாடுவோமே.

வ-ம். கேளுந்தருமபுத்திரனே நீசற்புத்திரனுனபடியால் உன் சொல்லேத்தள்ளமாட்டாய் இப்போ உன்தம்பிமாரையும் உன்னேயும் ஆகஐந்துபேரையுங்குறித்து இன்னமோராட்ட மாடுவோம் வாருந்தருமராசனே.

தருமர் சகுனிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஆவதுந்தெய்வத்தாலே யழிவதுந்தெய்வத்தாலே
மேவியநம்மாலிங்கே வேறென்றுநடப்பதில்லே
தாவியயெங்களேயுங்கூட தனேக்குறித்தாடச்சொன்னீர்
கோயிலில்முறைமைச்சொன்னீர் கொப்பெனவாடுவோமே.

வ-ம். ஒய்மாமா தோற்புங்கெலிப்பும் நன்மையுந் துன்மையும் ஆகிறதும் அழிகிறதும் திருவுளச்செயலேயல்லாமல் நம்முடைய செயலல்ல எல்லாந்தோற்றுப்போன எங்களேயுங்குறித்து ஆடுமென்று சொல்லுகிறீர் நல்லநீதி அப்படியேயாடுவோம் வாரும்.

சகுனி துரியோதனனுக்குச் சொல்-வசனம்.

ஆ ஆ மருமகனே தருமபுத்திரன் மகாபுத்திசாலி ஐந்துபேரையுங்குறித்து ஆடுகிறதற்குப் பின்வாங்கமாட்டானென்றுமுன்னேதானேசொன்னேன் பார்த்திரா திருஷ்டாந்தம்.

மூன்றாவது ஆட்டம்.

சகுனிசொல் தரு.

அஞ்சுபேரையுமிப்போ கெலிக்கிறேன்-நமக்
கடிமைதொழில்புரிய வலிக்கிறேன்
கொஞ்சம்பரியுந்தேரும் குடையும்பரியும்போக்கி
தஞ்சம்நாடுநகரஞ் சகலமும்தம்மதாச்சு-அஞ்சு
வ-ம். மூனுபன்னிரண்டு-எட்டு-இரிக்கால்-நாலத்தோரஞ்சு.

தருமர்சொல்-தரு.

உங்களுக்கேசெல்வம் பெருக்கட்டும்-நாங்க
ளொடுங்கினலுந்தர்ம மிருக்கட்டும்
யெங்களுக்கினியெல்லா மிடறுகள்வந்தாலும்
அங்கங்குன்றியுங்கட் கடிமையாய்ப்போனலும்-உங்
வ-ம். மூணத்தொண்ணு.

சகுனிசொல் தரு.

கடலெல்லாந்தாண்டியோர்கால்வாயைத்தாண்டவென்
கையிலாகாதென்று விடுவேனே-பெருங்
கட்டையெல்லாம்வெட்டி கட்டுப்போடவொரு
கரும்பைவெட்டபயப் படுவேனே-இந்த
அடியிலெதிரிக் கடந்தபந்தயம்போட்டு
அச்சத்தில்கத்திப்பற்றி யத்திக்குத்தி-அஞ்
வ-ம். நாலத்தெட்டுபனிரெண்டுஇரிக்கால் தாகைநாலத்தோரஞ்சு.

தருமர்சொல்-தரு.

பேரும்ஊரும்வாழ்வும் பெண்டுபிள்ளையும்நாம்
பிறந்தபோதேகூடப் பிறந்ததோ-இந்தப்
பேதகஞ்செய்தவன் னீதஞ்செய்தமன்னர்
பெற்றசெல்வமும் பின்சிறந்ததோ-மாமா
நேருமிரவுதன்னில் நிலவுஞ்சிலதுகாலம்
ஆருமுளநடக்கு மிருளுஞ்-சிலகாலம்
வ-ம். நாலத்தோரஞ்சு.

சகுனிசொல் தரு.

மலைகளெல்லாங்கையால் வாரியுண்டுகுண்டு
மணியைக்கண்டுபயப் படுவேனே-பகை
வந்துசேர்ந்தபோது வேரைக்கெல்லிடாமல்
வழவழவென்றுவிட்டு விடுவேனே இதோ
மெய்யமெளிதிற்சாரை வெளியிற்புறப்படாமல்
வெட்டிக்கிட்டிக்குட்டிக் கட்டிக்கொட்டிக்கட்டி-அஞ்
வ-ம். இரண்டுபன்னிரண்டு இரண்டெட்டுதாகைமூணத்தொண்ணு.

தருமர்சொல் தரு.

போகாதபொருள்தன்னை யோவென்றுசொன்னாலும்
போகாமலொன்றுபத் தாகுமோவிட்டு
புதைத்துவைத்தாலுந்தா னிருக்குமோமாமா
புண்ணியவசமிப்படியிருந்தால்நானென்னசெய்வேன்
வாகானவுலகத்தில் மழையுஞ்சிலதுகாலம்
வேகமானகூடை வெயிலுஞ்சிலதுகாலம்-போ

வ-ம். மூணத்தொண்ணு.

சகுனிசொல் தரு.

முன்னேவைத்தகாலைப் பின்னேவைத்துயென்றால்
முடியாதென்றால்சகுனி யாவனோ-எண்ண
முடியுமட்டுமொரு காலில்நின்றேயதை
முடிக்காமலெழுந்துநான் போவனோ-நான்
சொன்னசொல்லுக்கொரு சின்னம்வந்திடாமற்
கூட்டிகூட்டிப்போட்டுக் காட்டிமூட்டிவாட்டி-அஞ்

வ-ம். நாலெட்டிரண்டிரிக்கால் துகை ஒன்பது.

தருமர்சொல் தரு.

கபடமெண்ணிப்பொல்லா துரோகஞ்செய்துவருங்
கத்தைத்தேடுவதென்ன புத்தியோ-சும்மா
கதறிக்கதறிக்கள்ள கயிறுருட்டிப்பகடைக்
காயில்வெல்லுவதென்ன வெற்றியோமாமா
குவியுங்கடலினீரைக்குடத்தி லடைக்கலாமோ
குடிக்கும்வம்பரைபோலத் துடிக்குஞ்சகுனிமாமா-கபட

வ-ம். காலத்தோரஞ்சு.

சகுனிசொல் விருத்தம்.

தருமபுத்திரன்செருக்கும் தம்பிவீமன்கொழுப்பும்
மருவுமர்ச்சுனன்துடிப்பு மற்றிருவர்கள்பதைப்பும்
அரிவைதுரோபதைகொடிப்பு மவள்சிரித்திடும்சிரிப்பும்
ஒருநொடியிலென்கையா லொடுங்கிப்போனதைக்கண்டீரோ.

வ-ம் பார்த்தீர்களா பார்த்தீர்களா தர்மபுத்திரன்செருக்கும் தம்பிவீமன்கொழுப்பும் அர்ச்சுனனுடைய துள்ளலும் இந்தப்பசங்களுடையமுருக்கும் அந்த துரோபதையினுடைய குலுக்கும் பலுக்கும்கெலிப்பும் சிரிப்பும் ஒரு சகுனிகையிலேவந்து ஒடுங்கிப்போனதைபார்த்தீர்களா ஆ.ஆ.

துரியோதனன் தருமருக்குச்சொல் விருத்தம்.

தெய்வத்தின்செயலோநான்முன் செய்தபுண்ணியமோநீங்கள்
ஐவருந்தோத்தீரொங்க ளடிமையாய்ப்போனீரப்பால்

மைவருங்கண்ணாளந்த மாதுதுரோபதையைவைத்து
கைவரவினியோராட்டங் கருத்துடனாடுவீரே.

வ-ம். கேட்டீரோ தருமபுத்திரரே நீங்கள் ஐவருந்தோற்று எங்களுக்கு அடிமையாப்போனதினாலே நீங்களுந்தபெரும் தொட்டுப் பார்க்கிறீர்களே அந்தஅழியாதபத்தினியைக்குறித்துஒராட்டம் போடுங்கள் பார்ப்போம்.

பொது வசனம்.

வ-ம். இப்படியாய் துரோபதையைக்குறித்து ஆடச்சொல்லி துரியோதனன்சொல்ல திருதராட்டிரனைப்பார்த்து விதுரமகாராசன் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

விதுரன் திருதராட்டிரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஐயையோகெடுவாயிந்த வநீதமுலகிலுண்டோ
நையவுன்குடிக்குநாச காலமும்வந்ததோதான்
பொய்வளர் அண்ணன்தேவி பெற்றதாயாச்சேயந்த
தையலைக்குறித்தேயாடத் தகாதென்றுசொல்லொணாதோ.

வ-ம். கேளாய் அண்ணாதிருதராட்டிர மகாராசனே இவ்வனியாயம் உலகத்திலுண்டோ உன்னுடைய சமஸ்தானத்துக்குஎன்னகேடுகாலம்வந்துதோ உன்மகனுக்கு அந்த துரோபதையம்மன் பாரியானபடியால் தாய்க்குச் சமானமாச்சுதே அவளையும் வைத்தாடச்சொல்லி உன்மகன் சொல்வதைக்கேட்டு நீ சும்மாயிருக்கலாமா உன்சொல்லைத்தள்ளிப்போடுவானோ வேண்டாம் வேண்டாமென்றுஒருவார்த்தையைச்சொல்லத்தகாதாஐயையோஅண்ணே

சகுனி-விதுரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

தோற்றுப்போனவர்களொன்றுஞ்சொல்லாமலிருக்கமேலும்
வார்த்தைசொல்லாமல்மற்ற மன்னவர்பார்த்திருக்க
வீற்றமாந்தலையிரக்க முனக்கிப்போவந்ததென்ன
யேற்றவுன்ஞாயமிங்கே யிருக்கட்டும்போம்போங்காணும்.

வ-ம். தோற்றுப்போன பாண்டவர்கள் மாணிக்கம்போல் வாயைத்திறவாமலிருக்க மற்றவர்களுஞ் சிடுக்குப்பொடக் கெண்ணாமலிருக்க உனக்குத் தலையிறக்கம் வந்ததேன்காணும்இப்போவெகு ஞாயம் பேசவந்தாய் போம்போம் விதுரா.

விதுரன் சகுனிக்குச்சொல் வசனம்.

வ-ம். ஒய் சகுனிமாமா உன்னாலே னிந்தசமஸ்தானம் வெட்டவெளிச்சம் பட்டம்பகலாய்ப்போகிறது உன்பேச்சுக்கு வரவில்லை நீர்சும்மாயிரும்.

விதுரன் திருதராட்டிரனுக்குச் சொல்விருத்தம்.

பிள்ளைகள்தீங்குசெய்தால் பிதாநல்லபுத்திசொல்லி
தள்ளவேவேணுமந்த தன்மையுன்னிடத்திலில்லை

உள்ளநாளுள்ளமட்டும் வோரவஞ்சனையேசெய்து
என்னுந்தன்னிருநாளை யாருனக்கிரைக்கப்போறார்.

வ-ம். கேளும்அண்ணா திருதராட்டிரமகாராசனே பிள்ளைகள் ஒருபொல்லாங்குசெய்தால் தகப்பன் நல்லபுத்தியைச்சொல்லிஅதைதடுக்கவேணும் அந்தகடத்தை உன்னிடத்திலில்லை எப்போதும் உன்தம்பி பிள்ளைகளுக்கு ஒருவஞ்சனைசெய்தால் உன் பிள்ளைகள் நாளை என்னுந்தன்னிருமிறைக்கஉதவவேணும்அண்ணே

இதுவும் விதுரன்சொல் விருத்தம்.

தம்பிபிள்ளைகளுமூத்த தமையன்பிள்ளைகள்கெலித்து
கொம்பனையாளைக்கூட குறித்தாடச்சொல்லலாமோ
வெம்பியுன்மகனுரைத்த வேலையேநடக்குமானல்
நம்பிடயசும்வாழ்வும் நாசமாய்போகும்சொன்னேன்.

வ-ம். தம்பிபிள்ளைகள் கூடப்பிறந்ததமையன்பிள்ளைகளடிமையாக்கிக்கொள்ளுகிறது அவர்கள்பெண்சாதியைக்கூட யேதுநியமித்துயடிமையாக்கிக் கொள்ளுகிறது உன்மகன்சொல்லுகிறதுஉனக்குச்சரியாயிருக்குதா அப்படியிருக்குமானலிந்த ஆதீனத்துக்குகெடுதிவரும்.சொன்னேன் சொன்னேன்.

சகுனி தர்மருக்குச்சொல் வசனம்.

தம்பி தர்மபுத்திரா அந்தக்கிழவனும் இந்தக்கிழவனும் ஏதோ பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள் இந்தக்கிழவன் பேச்சு இந்த துரியோதனனைகின்னாக்காரனுக்கு எற்கப்போகுதா துரோபதையைக்குறித்து நாம் ஓராட்டம்போடுவோம் வாரும்.

தருமர்சொல் வ-ம். அப்படியேசெய்வோம்.

துரோபதையைவைத்தாடுகிறது.

நான்காவது ஆட்டம்.

சகுனிசொல்-தரு-இ-ம்-புன்னாகவராளி அடதாளம்.

என்மருமகனுக்கு ஈதல்லவோ ராட்டம்
எப்படியாகிலுங்கெலிக்கிறே விந்தாட்டம்

சகுனிசொல் வசனம்.

இரண்டுபனிரெண்டு இரண்டெட்டு இரண்டிரிக்கால் துகைபத்து.

துரியோதனன் சகுனிக்குச்சொல்வசனம்.

ஆ ஆ ஆ ஆ ஒய்கர்னமகாராசனே பார்த்திரா எங்கள் சகுனிமாமன் சொகுசை நானென்னவசொல்வேன் ஒய்மாமா உன்கை இப்படிதாரும் என்கண்ணிலே ஒற்றிக்கொள்ளவேணும்.

தருமர்சொல் தரு.

ஐயையோசதெல்லாமசகற்குத் தருமமல்ல
அந்நீதஞ்செய்தாறதற்குநானென் சொல்ல

சகுனிசொல் வசனம்.

ஆஆ விளங்கினதே பழயபக்தயக்தான் மூனத்தொண்ணுதான்.

நன்மையிலுஞ்சிலது நன்மையினு மந்த
நாளையிதுமெத்தவேளையும்பார்க்கில் என் மரு

சகுனிசொல வசனம்.

மூன்றுபனிரெண்டுமூன்றெட் மூன் றிரிக்கால்மூன்றுதுகைபத்து

தருமர்சொல்-தரு.

மெய்யானமூர்க்கமும்பொய்யான மார்க்கமும்
விச்சுகளுங்கொஞ்சம் பேச்சுகளும்பார்த்தால் ஐயை

தருமர்சொல் வ-ம். நாலுமூனேழு.

சகுனிசொல்-தரு.

அஞ்சுபேரையுங்கூடகெலித்தது பெரிதல்ல
அடிமையாக்கிக்கொண்டதுவும்பெரி தல்ல
ஆனைகளும்பரிசேனைகளுமவர்
அஸ்திரங்களும்நல்லவஸ்திரங்களும்ரத்ன
ஆரங்களுஞ்சத்தவீரங்களுமவ
ராடைகளுஞ்சித்ரமேடைகளுங்கட்டு
ஆடைகளும்ரொக்கசாடிகளுமவர்
அட்டிகளுஞ்சக்கரகட்டிகளுமவர்
ஆட்டங்களுமாதர்கூட்டங்களுந்திர
ளாடுகளும்பசுமாடுகளுமவர்
ஆஸ்திகளுஞ் சிலபாஸ்திகளுமிது
வெல்லாம்வலித்தோமேஎல்லாங்கெலித்தோமே
அதுவும்பெரிதல்லஇதுவும்பெரிதல்ல

தருமர்சொல்-தரு.

சொக்கட்டாடவேயோசனைபண்ணினதும்
தோர்க்கடிப்போமென்றுமனதிலெண்ணினதும்
தோதகமுஞ்வஞ்சபேதகமுமொன்றைச்
சூட்டுவதுங்கோபமூட்டுவதும்பல
தொடுவழக்கும்பொல்லாபடுவழக்கும்வெகு
துற்புத்தியுங்கெடுவிற்புத்தியுமிந்த
சொற்பனையுஞ்சதி சற்பனையும்பேய்போல்
துள்ளுவதுமாடிக்கொள்ளுவதுமிந்த
சொற்பிரட்டுங்கள்ளர்கைப்பிரட்டுமிந்திர
சுழலுகளும்முழுதும்பழுதுகளுங்கெட்ட
சூதுகளும்வீண்வாதுகளும்பார்க்கில்

துரியோதனன் வீஷ்மருக்குச்சொல் விருத்தம்.

தரித்திரனார்தர்மபுத்ரன் பாவந்தானே
தம்பிமார்செய்தவினை தாழ்வுதானே

சிரித்துக்கனுக்கெனக்குலுக்கும்பச்சை
சேயிழையாள் துரோபதைசெய்திங்குதானே
பொருத்தமுள்ளவென்மாமன்சகுனிசெய்த
புண்ணியமாநான்செய்தபூசைதானே
வருத்தமின்றிபாண்டவர்கள்வந்தவாறும்
வந்தவிடத்தினில்விடிந்த வாறும்பாரீர்.

வ-ம். கேளும்மெங்கள் பாட்டனாகிய வீஷ்மரே இந்த தருமபுத்திரன்செய்த அதர்மமோ தம்பி அழகப்பமாருடைய தவக்குறையோ அல்லாமலும் அங்ஙனேசிரித்து அங்ஙனேநொடித்து அப்படிமுறுக்கி இப்படிதிருப்பி கனுக்கென்றுகுலுக்கி மொளுக்கென்று முறிஞ்சிப்போனாளே அந்ததுரோபதையாள் தேவடிசெய்த பொல்லாங்கோ என் சகுனிமாமனுடைய புண்ணியமோஎன் பாக்கிய வசமோ ஆ ஆ இந்தப்பாண்டவர்கள் அங்கேயிருந்து வந்ததும் இங்கேவந்தயிடத்திலே இவர்கள் அதோகெதியாய்ப் போனபோக்கும் பார்த்திரா பாட்டனாரே.

வீஷ்மர் துரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

நமதுகுலம்பிறர்நகைக்குங் குலமேயல்ல
நராதிபதிக்கிதுகளெல்லாம் ஞாயமல்ல
சலாசமாமபாண்டவர்களந்நியரல்ல
சகோதாரைக்கெடுக்கிறதுதருமமல்ல
அமிர்தகுணபாஞ்சாலியற்பமல்ல
அவள்சபித்தாலுன்னைவிடப்போறதில்லை
விமலமில்லாவடதுரியாவையோவிந்த
விபரீதகுணமுனக்கு வேண்டாமப்பா.

வ-ம். ஆ ஆ அடா துரியோதனா என்னடா நம்முடையகுலம்பிறர்நகைப்பட்ட குலமல்லவே அந்தபாண்டவர்கள் அந்நியர்களல்லவே சகோதரர்களுக்கு ஒருகேடு நினைக்கிறது தர்மமல்லவே அந்தராசபத்தினியான துரோபதை அற்பசொற்பமல்லவே அவள்வாக்கினாலே ஒன்றைசொன்னால் உன்னைவிட்டுப்போகிறதில்லை ஐயையோயிந்தவிபரீதகுண வார்த்தைகள்வேண்டமப்பா.

துரியோதனன் வீஷ்மருக்குச்சொல் விருத்தம்.

பெருக்கவென்னப்பனென்னைப் பெற்றவன்திருதராட்டிரன்
ஒருத்தரேயெந்தன்வார்த்தைக் குடன்பட்டுநடப்பாரிந்த
நரைத்தலைகிழவரெல்லாம் நானேனென்றுசொன்னாலத்தை
இருக்கவேறென்றாய்ச்சொல்ல எப்போதும்வழக்கந்தானே.

வ-ம், சரிசரி சரிசரி ஆஆ இதிலேகுறைச்சலில்லை யேதுகாணும்என்னப்பனென்னைப்பெற்றவன் திருதராட்டிரமகாராசனே சரிநானெப்படி சொன்னால் அப்படியே கேழ்க்கவும் நடக்கவும் வீஷ்மர் துரோணர் என்று சொல்லப்பட்ட நரைத்தகிழவரெல்

லாம் நானென்றுசொன்ன லைதவிலக்கிவேறென்றைச் சொல்லு கிறது வழக்கந்தானே நல்லதாகட்டும்.

துரியோதனன் விதுரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

சிற்றப்பாசிலபேரை அனுப்பிவையர்
தேசமெல்லாந்தோரணங்கள்கட்டச்சொல்லும்
வற்றவுப்புசட்டிவரவோடுங்கூட
வைக்காமலிங்கெடுத்துவரவேசொல்லு
குற்றமுள்ளஐவரையும் எழுந்திருக்கச்சொல்லு
கொடுத்தடிமையானதொழிற்செய்யச்சொல்லு
சித்தினிதுரோபதையைச் சபையிலிப்போ
சீக்கிரமாயெழுந்துவரச்சொல்லுவாயே.

வ-ம். அப்பாசிற்றப்பா இனிமேல் முன்பின் யோசனை பண்ணவேண்டியதில்லை சிலபேரையனுப்பி பாண்டவர்கள் தேசமெல்லாம் தோரணங் கட்டச்சொல்லுமவர்கள்வீட்டிலே யிருக்கப்பட்டஉப்புசட்டிவரவோடுங்கூட பாக்கியில்லாமல் எல்லாம் என் வீட்டிலேகொண்டுவந்து போடச்சொல்லு மிந்தபாண்டவர்களைந்துபேரையு மெழுந்திருக்கச்சொல்லி அடிமைவேலை செய்யச் சொல்லு மந்த சித்தினிசிறுக்கியாகிய துரோபதையை யிங்கே யெழுந்துவரச்சொல்லு மெழுந்துபோம் சிற்றப்பா.

•விதுரன் துரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

எந்தகாரியஞ்செய்தாலு மெங்களைஎன்செய்தாலும்
அந்தகற்புடையாளான யரிவைதுரோபதையைமன்னர்
மந்திரசபையிலிப்போ மானமில்லாமற்பேசும்
நிந்தையைற்றந்தாயானல் நீடூழிகாலம்வாழ்வாய்.

வ-ம். அப்பா துரியோதனா நீ செங்கோல் செலுத்தப்பட்டவன் செங்கோலுக்குமுன்னே சங்கீதமாகுமாநீயாரைஎன்னசொன்னாலும் எதை எப்படிசெய்தாலும் பெரிதல்ல தன்மான பிறர் மானமொன்றும் பாராமலந்த மகாகற்புடையவளானதுரோபதையை சபையிலே சின்னமாக இழுந்துபேசுகிறையே அதுநல்லதல்ல அதைவிட்டுவிடுவாயானல் கற்பகோடிகாலம் வாழ்வாயப்பா.

துரியோதனன் விதுரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

நற்பயநன்றாய்சொன்னீர் நாலஞ்சுபேருநித்தந்
தெப்பமாய்க்கூடிகூடி திரிந்ததுரோபதையாளுக்கு
கற்பேதுமானமேது கணக்கேதுகாரியமேது
சொற்பனத்திலுமந்த தோகையைமறந்திடேனே.

வ-ம். சிற்றப்பாநன்றாகசொன்னீர் சருக்குப்பையிலே அரிவைத்தாப்போலிருக்கிறது நீர்சொல்லுகின்றது யேதுகாணும் நித்தம் ஐந்துபேருடன் கூடப்போகிறவேசி அவளுக்குக் கற்பா மானமாகாரியமா கணக்கா பளாபளா அந்தராஜசூயத்திலே என்னையல்லவா பார்த்துநகைத்தாள் அது என்மனதிலே யிருக்கின்றதுவிடுவேனே.

விதுரன் துரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

திறமையில்லாவிகட துரியோதனனே
சேதியொன்றுசொல்லுகிறேன் தெளிவாய்க்கேளும்
பொறுமைதனிலேமிகுந்தபூமிதேவி
பூமிபாரம்பொறுக்கமாட்டேனென்ன
திறமுடையமாயனுடன் சொன்னலத்தை
தீர்க்கிறேனென்றுசொல்லி நெடியமாலும்
தரைதனிலேவந்தவதரித்த னதற்கேற்றாப்போல்
சக்கிமுக்கித்தட்டாதேசதையப்பாரும்.

வ-ம். கேளுமப்பா துரியோதனா பூமியிலே அக்கிரமம்மிகுந்து பூமிதேவியானவள் பூமிபாரம் பொறுக்கமாட்டாமல்மகாவிஷ்ணுவுடனே முறையிட்டாளக்தமகாவிஷ்ணுவும்அந்தபூமிபாரத்தை தீர்க்கிறேனென்று நம்மிலேஒருவராகவந்து அவதரித்திருக்கின்றார் ஆகையினாலே ஏதோ ஒரு விபரீதம் விளையப்போகிறது அதற்கேற்றாப்போலே நீயுஞ்சக்கிமுக்கிபோடுகிறாய் ,வேண்டாம் மோசம்வருஞ்சொன்னேன் சொன்னேன்.

துரியோதனன் விதுரனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

பின்னையுநலமேயந்தப் பிரகாரம்நடக்குமானல்
இன்னுஞ்சக்கரைப்பந்தலில் தேன்மாரிபொழிந்தாப்போல்தான்
கும்பிடப்போனதெய்வங் குறுக்காகவந்ததுபோல்தான்
துன்னிகாரியத்தகாரியம் சுருக்காகநடத்துவேனே.

வ-ம். ஆஆஆ பின்னையுஞ் சந்தோஷந்தான் அப்படியேநடக்குமானல் சர்க்கரைப்பந்தலிலே தேன்மாரி பொழிந்தாற்போல்தான் ஆனல் நான்வினைத்லகாரியத்தை எல்லாஞ்சுருக்காய்முடிப்பேன்.

துரியோதனன் பிரதிகாமியனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பிரிச்சதுநீதானப்பா பிரதிகாமியனேவாடா
கறிச்சநீள்மரங்கள்போல சபையிலேநிற்பதாக
பறிச்சபாண்டவர்களின்று பகடையில்வைத்துதோற்ற
முறிச்சிரிக்கியைநீபோய் முகத்துமுன்னிழுத்துவாடா.

வ-ம். அடா பிரதிகாமியனேவாடா இங்கேபாண்டவர்கள் சபையிலேவந்து தோற்றார்களே அந்த முறிச்சிரிக்கிரியை இங்கே இழுத்துவா.

பிரதிகாமியன் துரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

கற்புதமென்னுந்தற்பு மன்னா
பொற்புடன்சொன்னசொற்படிசெய்வேன்

பிரதிகாமியன்போய்திரும்பிவந்துதுரியோதனனுக்குச்சொல்கவி

திடம்பெருமன்னா அடர்ந்தனனங்கே
தொடர்ந்தொருவழக்கு நடந்ததுகேளும்

வ-ம். அழைக்கப்போனவிடத்திலே நடந்ததைக்கேளுமையா சுவாமி.

துரியோதனன் பிரதிகாமியனுக்குச்சொல்-கவி.

கன்னியையிழுத்துக்கொண்டு முன்னமேவரச்சொன்னால்
துன்னிரவழக்குண்டென்று என்னடாசும்மாவந்தாய்.

வ-ம். துரோபதையை யிழுத்துக்கொண்டு வரச்சொன்னு லென்னடாவழக்கென்று சொல்லவந்தாய்.

பிரதிகாமியன் துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

என்னைமுன்தோற்றபின்பு எழிலைவர்தோர்த்திட்டாரோ
பின்னுமைவர்கள்தோற்று பிறகென்னைதோர்த்திட்டாரோ
முன்னமேயென்னைத்தோத்தால் மொழியுண்டுபின்னேதோத்தா(ல்
அந்நீதமெனையழைக்க வடுக்குமோவரசர்க்கென்றான்.

வ-ம். என்னைமுன்தோர்த்து பிறகுஐந்துபேர்களுந்தோர்த் தார்களோ அப்படியில்லை முன்என்னைத்தோர்த்தால் பேச்சுண் டு ஐந்துபேருந்தோர்த்தபிறகு என்னைத்தோர்த்தபடியினாலே அ நியாயமல்ல அந்தச்சபையிலே அழைக்கிறது தருமமல்லவென் று அந்தம்மாள் சொல்லுகிறாள் சுவாமி.

துரியோதனன் துற்சாதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

கொம்பிலேகொம்புபட்டு குதிரைக்குமுளைத்ததென்றால்
நம்புப்பாண்டவரைப்போல் நம்மையுமெண்ணிக்கொண்டாள்
தம்பிதுற்சாதனாஓர் தாண்டிலேநீபோயந்த
வம்பிதுரோபதையையிங்கே மயிர்பிடித்திழுத்துவாடா.

வ-ம். அடாதுற்சாதனா கேட்டையா அந்த சிறுக்கிகொண் ட அகம் முன்னேதோற்றவர்களென்றும் பின்னே தோற்றவர்க ளென்று மொருவழக்குண்டாக்கினாள் குதிரைக்குகொம்பிலே கொம்புமுளைத்ததென்றாள் தன்னுடைய வைச்சக்காரர்களே ந ம்புவார்களே அப்படி நம்மையு மெண்ணிக்கொண்டாப்போலிரு க்கிறது அவளைப்போய் மயிர்பிடித்து இழுத்துவாடாதம்பி.

துற்சாதனன் துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

தாட்சண்யமெண்ணமாட்டேன் தயவையுமெண்ணமாட்டேன்
நாட்சென்றவைராக்யமெல்லா நானிப்போதீர்த்துக்கொள்வேன்
வாட்சென்றமன்னரெல்லா மருவியகொலுவின்முன்னே
சூட்சியாய்கொண்டுவந்து சுருக்கினில்விடுவேனண்ணே.

வ-ம். அண்ணாவே கண்ணியமுள்ளவர்கள் முகத்தைக்கூட பார்க்கமாட்டேன் இந்த அடியிலே அவளையிழுத்துகொண்டுவ ந்து விடுகிறேன் பாருமண்ணே.

துற்சாதனன் சொல்லிக்கொண்டுபோகிற-தரு.

இ-ம்-மோகனமிசுரதாளம்-பல்லவி.

அப்படியேயவள்சொல்ல லாச்சே-எங்க
ளடிமையாய்ப்போனபின் பேச்சே

அநுபல்லவி.

தடுத்துச்சொன்னால்வாயை பிடித்துக்கிழிக்கிறேன்-அப்ப

சரணங்கள்.

புலியைப்பூனைகள்வந்து வெல்லுமா-இவன்
பொங்கெல்லாமினியிங்கே செல்லுமா
வலியமயிர்பிடித்துநானே யிழுக்கிறேன்
ஞாயமெடுத்துச்சொன்னால்நாக்கை யறுக்கிறேன்-அப்ப
செத்தமாடுபுல்லைத் தின்னுமா-இவள்
சித்திரமினியிங்கே மின்னுமா-எந்தன்
சத்தங்கேட்டவுடன்வந்தாலே பார்க்கிறேன்
தடங்கல்சொன்னால்சக்கைசக்கையாய் பேர்க்கிறேன்-அப்
பெண்டுபெண்சாதிக்கிந்த வார்த்தையே-ஒகோ
பிரதிகாமியனே நீ பார்த்தையா
என்படுவேசியையிப்போ தழைக்கிறேன்
இகலெடுத்துச்சொன்னால்சிகை பிடித்திழுக்கிறேன்-அப்

துற்சாதனன் துரோபதைக்குச்சொல்விருத்தம்.

மதித்ததுரோபதையே நீதான் மானமுள்ளவளேயானால்
விதித்தநூற்றொருவரன்பு வேணுமென்பவளேயானால் (ர்
கொதித்தவென்னண்ணனுன்னை கொலுவினிலழைக்கச்சொன்னா
எதிர்த்துத்தாஞ்சொல்லாம லெழுந்திருந்தென்பின்வாராய்.

வ-ம். கேளாய்துரோபதையே நீ நலமானமுள்ளவளேயானா ல்எங்களண்ணன்கொலுவுக்கு சீக்கிரமாகவா.

துரோபதை துற்சாதனனுக்குச்சொல்-கொச்சகம்.

மட்டுமருங்கு மரியாதையில்லாமல்
பொட்டெனவேவந்தழைத்த புத்தியில்லாமைத்துனரே
தொட்டமுடியுங்களண்ணன் சூழுஞ்சபையிலென்னை
இட்டுவரச்சொன்னவிதம் இன்னதென்றுசொல்வீரே.

வ-ம். மருங்குமரியாதை யில்லாமல் வந்தழைத்தமைத்துன ரே இராஜ ராஜாக்களிருக்கப்பட்ட சபையில் உங்களண்ணனெ ன்னை அழைத்துவரச்சொன்னவிபரம் இன்னதென்று தெரியச் சொல்லவேணும் மைத்துனரே.

துற்சாதனன் துரோபதைக்குச்சொல்-கொச்சகம்.

மன்னியதருமபுத்திரன் வலியசூதாடியையோ
முன்னிலைநகரம்நாடு முழுதுமேதோற்றான்பின்னே
தன்னையுந்தோற்றான்தம்பி மாரையுந்தோற்றான்பின்னே
உன்னையுந்தோற்றானல்லா லொடுங்கினான்வந்துபாராய்.

வ-ம். என்னத்தைச்சொல்லுகிறது தர்மராசா ஒரு ஆட்ட ஞ்சொக்கட்டானாடுவோமென்று சொன்னான் அதுநமக்கு யோக்

கியமல்லவென்றுசொன்னேம் அப்படியல்லவென்று ஆடி நாடுந கா முதலானதுகளும் தோற்றுனபால் தம்பிமாரையுந் தோற்றுன் பிறகுதன்னையுந் தோற்றுன் கடைசியில் உன்னையுந்தோற்றுன் ஒடிப்பாடி ஒடுங்கி உட்கார்ந்துக்கொண்டிருக்கிருரவர்களை வந்துபார்த்து வருவாய்வா.

துரோபதை துற்சாதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

என்னையுஞ்சொக்கட்டானி லிசையவேவைத்துதோற்க
மன்னவரெமக்குச்சொல்லி வரவழைத்திடுவர்கண்டாய்
உன்னையார்கண்டாருங்க ளண்ணனையார்தான்கண்டார்
பின்னமாய்பேசவேண்டாம் பேசாமல்நடந்திடாயே.

வ-ம். என்னை சூதாடிதோற்ற என்பிராணநாயகர் என்னை வரவழைப்பார் உன்னையார்கண்டார் உங்களண்ணனை யார்கண்டார்அதிகமாய் பேசவேண்டாம் நடநட.

துற்சாதனன் துரோபதைக்குச்சொல்-விருத்தம்.

நடக்கத்தான்வந்தேனிப்போ நாழிகைதனிலேயுன்னை
அடக்கத்தான்வந்தேனெங்க ளண்ணர்முன்கொண்டுபோய்
விடுக்கத்தான்வந்தேனந்த வேந்தர்கள்சபையில்வெட்கங்
கெடுக்கத்தான்வந்தேனந்த கெர்வமேனெழுந்துவாடி.

வ-ம். நடக்கவாநடக்கவும் உன்கெர்வத்தை யடக்கவும் எங்களண்ணர்முன்னே கொண்டுபோய்விடுக்கவும் அந்தசபையில் வெட்கத்தைகெடுக்கவுந்தான் வந்தேனறியாயா என்னே.

துரோபதை காந்தாரிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

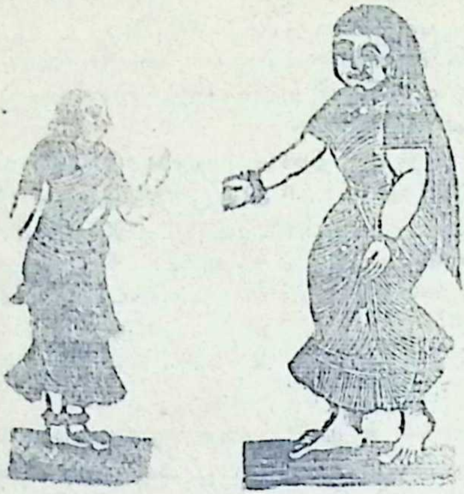
மாமிநீபாராயுந்தன் மகன்செய்யுமனியாயத்தை
தாமதமன்னர்சூழும் சபைதனில்வரவேசொல்லி
காமிகள்போலேஎந்தன் கைபிடித்திழுக்கவாரான்
பூமியிலிதனைப்போல பொல்லாதகொடுமையுண்டோ.

வ-ம். ஆமாமி இந்த அநீதமுண்டோ அந்தராசசபைக்கு வரச்சொல்லி உன்மகன்கையை தொட்டிழிக்க வந்ததைப்பார்த்தாயாமாமி.

துற்சாதனன்சொல்-விருத்தம்.

கொடுமையென்றுரைத்தாய்நீங்கள் கொத்துடனெங்களுக்கு
அடுமையாய்போனல்நாங்க ளாளாமல்விடுவதுண்டோ
கடுமையாயென்தாய்முன்போய் கட்டிக்கொண்டத்தினலே
விடுவனேஉன்னைசும்மா மினுக்காதேஒடிவாடி.

வ-ம். கொடுமையென்னடி சும்மாகுலுக்கிருய் நீங்கள் ஆண்பெண் அடங்கலும் எங்களுக்கு கொத்தடிமையாய்விட்டால் சும்மாவிடுவதுண்டோ எங்களுடைய தாயைப்போய் கட்டிக்கொண்டதினலே விட்டுப்போவேனே வாடிவா.

துரோபதை காந்தாரியிடத்தில் புலம்பல்-தரு.

இ-ம்-கண்டா-மிசுரதாளம்-கண்ணிகள்.

ஐயையோநானென்னசெய்வேன்	மாமி-இந்த
அனியாயந்தானுண்டோ	மாமி
செய்யும்வாரேதுஎன்	மாமி-எந்தன்
சிந்தைகலங்குதே	மாமி
தஞ்சமுநீயேயென்	மாமி-பெற்ற
தாயும்நீரேயென்	மாமி
வஞ்சனைசெய்யாதே	மாமி-என்
மானங்காக்கவேணும்	மாமி-இவனைக்
கண்டவுடனேயென்	மாமி-எந்தன்
கால்களும்நடுங்குதே	மாமி-உன்
அண்டையில்வந்தேனே	மாமி-என்னை
ஆதரிக்கவேணும்	மாமி-நீ
காட்டிக்கொடாதேஎன்	மாமி-என்னைக்
காப்பாற்றவேணுமே	மாமி-உந்தன்
வீட்டினில்வந்தேனே	மாமி-என்னை
வெளியிலேதள்ளாதே	மாமி-நல்ல
பெண்ணாய்ப்பிறந்தாயே	மாமி-என்போல்
பெண்ணையும்பெற்றாயே	மாமி-இந்த
மன்னருக்கும்வேந்தற்கு	மாமி-இது
மரியாதையாசொல்லு	மாமி-நானு
பிள்ளைகளைப்பெற்ற	மாமி-என்னைப்
பேதகஞ்செய்யாதே	மாமி-என்னை

தள்ளிவிட்டாலேபோ மாமி-இவ்வளம்
தள்ளிக்கொண்டேபோவான் மாமி-இப்போ
நம்பினேனுன்னையான் மாமி-என்னை
நகைக்கப்பண்ணுதேதளன் மாமி-சும்மா
வேம்புதேளன்னுள்ளம் மாமி-இந்த
வேளைகாக்கவேணும் மாமி

சாந்தாரி துரோபதைக்குச்சொல்-விருத்தம்.

காகங்கற்றென்றாலோடி கணவனைக்கட்டிக்கொண்டு
ஓகையாயழுதநீலி யுனையல்லால்வேறேயுண்டோ
வாகைமைத்துனன்மார்மற்ற மாமன்மாருற்றார்பெற்றார்
ஏகமாய்நிறைந்தசபைக்கு ஏகவொண்ணுதோபோடி.

வ-ம. அடிகுடுப்பாளென்னடி ஆமுடையானையறியாமல் ஆயிரம்பேருடனே போகிறவளொருத்தியாம் அவள்காசங்கர் என்றுகத்தினல் அங்கனேயொருகணவனை அப்பாவென்றுகட்டிக்கொள்ளுவாளாம் அவளே நீ அதற்கென்ன மாமன்மைத்துனன் உற்றார் பெற்றாரிருக்கிற சபைக்கு போகிறதற்கு என்னடிமாதங்கி.

துற்சாதனன் துரோபதைக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பிழையுடன்நினமுமைந்து பேருடன்போரயேசி
தழையுருமன்னர்கூடுஞ் சபைக்குவேரப்போகாதோ
குழையுருய்குழைந்தேசும்மா குலுக்கிருய்செல்வங்கொஞ்சி
இழையுருய்என்னடியுன் னெத்துநானறிவேன்வாடி.

வ்-ம். அடிஒருத்தால்லவே ஐந்துபேருடனே நாள்தோறும் இணங்கி குளிர்விட்டுப்போன தாசிதானே எங்களண்ண முன்னேவரலாகாதா குழைஞ்சிப்போகிருயென்னடி நானிந்தவித்தையெல்லாம் அறிவேன்வாடி.

துற்சாதனன் துரோபதையைதொடும்போது
துரோபதைபுலம்பல்.

துரோகியிதுவென்ன சொல்லடா-என்னை
தொடவேண்டாம்ரீதூர நில்லடா
துரோகினன் தர்ம துரைகளறிந்தாக்கால்
தூக்கிப்போட்டுஉன்னுக்கை யறுப்பாரே-துரோ

துற்சாதனன் சொல்லல்.

தொட்டிழுக்காமல்நான் போவேனோ-போனல்
துரியோதனன் தம்பி யாவேனோ
பட்டியும்பாண்டவர் பாதேசியானரே
படிவாங்கிசோருண்டடிமையாய்ப் போனாரே-தொட்

துரோபதை சொல்லல்.

சங்கடமிங்கே படிக்கிறாய்-உந்தன்
சமர்த்தெல்லாஞ்சொல்லித் துடிக்கிறாய்
முக்காலுங்காக முழுகிக்குளித்தாலும்
கொக்காகுமோபோடா வக்காகுமோஅடா-துரோகி

துற்சாதனன் சொல்லல்.

என்னடிஎன்னமற் பேசுகிறாய்-உனக்
கேற்றபடியெல்லாம் வீசுகிறாய்
மன்னியுன்னிக்காலே பின்னிநாணிக்கொள்ள
சின்னபின்னமாக முன்னும்பின்னுமாக-தொட்

துரோபதை சொல்லல்

முழுதுமென்னமல் மலைக்கிறாய்-வெறி
முண்டைநாரைப்போலே குலைக்கிறாய்
கழுதைக்குபதேசங் காதிலேசொன்னாலும்
அவயக்குரலல்லாமலங்கொன்றில்லை யென்சொல்வார்-து

துற்சாதனன் சொல்லல்.

ஆட்டத்திலுன்னைவைத்து தோற்றாரே-நீங்கள்
அடிமையாய்ப்போனதும் பார்த்தாரே
ஆட்டிநீட்டிப்பூச்சிக்காட்டிச்சொல் லாதேயென்
வீட்டுக்குசொந்தவெள்ளாட்டியாய் போனபின்-தொட்

துற்சாதனன் துரோபதைமயிரைத்தொட்டபோது துரோபதை
புலம்பல்-இ-ம்-கெண்டா-மீசுரதாளம்.

ஐயையோதெய்வமேயிந்த
வனியாயந்தானுமுண்டோ தெய்வமே எந்தன்
மன்னவர்கோதிமலர்சூடுங்கூந்தலை
மடையன்தொடலாமோ தெய்வமே எந்தன்
போர்வீரர்தொட்டுபுகழுமென்கூந்தலை
புலையன்தொடலாமோ தெய்வமே எந்த
கண்ணாளாதொட்டுகலைக்குமென்கூந்தலை
கடையன்தொடலாமோ தெய்வமே அந்த

முனைவீரர்தொட்டுமுடிக்கின்றகூந்தலை
　　மூடன்தொடலாமோ　　　　　　　　　　தெய்வமே நல்ல
சுத்தவீரர்மலர்சூடுமென்கூந்தலை
　　துஷ்டன்தொடலாமோ　　　　　　　　　தெய்வமே நல்ல
மல்லிகைசூடிமணக்கின்றகூந்தல்
　　மண்மேற்புரளுதே　　　　　　　　　　தெய்வமே நல்ல
சம்பங்கியெண்ணெய்தடவியகூந்தல்
　　தரையிற்புரளுதே　　　　　　　　　　தெய்வமே நல்ல
சீப்பிட்டுவாரிதிகழுமென்கூந்தல்
　　தெருவிற்புரளுதே　　　　　　　　　　தெய்வமே

துற்சாதனன்சொல்-விருத்தம்.

பஞ்சவர்கைகளுன்மேற் பட்டமாத்திரத்திற்பொல்லா
வஞ்சகியுன்னுடம்பு மணக்குமோவளர்ந்துபோமோ
மிஞ்சியென்கைபட்டாலுன் மினுக்கெலாங்குலைந்துபோமோ
அஞ்சுடனாறுகட்டு மதற்கெனையெழுந்துவாடி.

வ-ம். ஓ ஓ என்னடி உன்னுடைய வைச்சக்காரரைந்து பேருடைய கை உன்பேரிலே பட்டமாத்திரத்திலே மகா கமகமவென்று மணக்குமோ மிஞ்சிபூரிக்குமோ மிஞ்சி என்கைபட்டால் உன்தேவடியாளமினுக்கெல்லாஞ் சிந்திப்போமோ அதற்கென்ன ஐந்துபேருடனாறுவதாகட்டும் எழுந்துவாடிவா.

துரோபதைசொல் தரு இ-ம் சங்கராபரணம்.

அடதாளம் கண்ணிகள்.

பேசாதெல்லாம்பேசிப்பேய்போலத்　　　　துள்ளுகிறாய்
　　பெண்கள்மெச்சப்பெருமையைக்　　　　கொள்ளுகிறாய்
நீசனேநீதத்திநிலத்தில்　　　　　　　　　விழுகிறாய்
　　நிந்தையென்றெண்ணாமல்　　　　　நெருப்பில்விழுகிறாய்
போதகனேதுஷ்டகாதகனேகெட்ட
　　சாதகனே நுணபாதகனே அடா சீச்சீபினத்தாதே
அடாதுஷ்டா சீச்சீபினத்தாதே

துற்சாதனன்சொல் தரு.

மெத்தமெத்ததுள்ளிவிழுகிறு　　　　　　யென்னடி
　　மேல்வரவொண்ணாமல்பேசுறு　　　　யென்னடி
கற்றசமர்த்தெல்லாங்காட்டுறு　　　　　யென்னடி
　　கண்ணீருதிர்த்துக்கதறுரா　　　　　யென்னடி
சித்துக்கள்ளிப்போடி யெத்துக்கள்ளிஇந்திர
　　சித்துக்கள்ளியடிவித்தைகள்ளிசும்மாநடந்துவாடிவாடி
கொலுவுக்குநடந்துவாடிவாடி.

துரோபதை புலம்பல் இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி

ஆதிதாளம் கண்ணிகள்.

ஐயையோபாவிதெய்வமேநானித்த
　　அவதிபடவிட்டாயோ　　　　　　　　　தெய்வமே

ஐவர்க்குங்கைகொடுத்து அருமையாயிருந்தேனே
அதற்காகவிப்படிசெய்தாய் தெய்வமே
மணவாளருடன்கூடி மகிழ்ச்சியாய்விளையாடி
வலக்காரமாயிருந்தேனே தெய்வமே
வந்தவிடந்தனிலே இந்தவிதியெனக்கு
வருமென்றுஅறியேனே தெய்வமே

துற்சாதனன்சொல் விருத்தம்.

வந்திடமிடத்திற்பொல்வா மாரீசக்கள்ளிதேகஞ்
சிந்திப்போனதுதானென்ன சிணிங்கியேழுவதென்ன
முந்திவில்வளைத்தபோது முடிமன்னர்சபைக்குநீதான்
வந்ததுமில்லையாசும்மா மசக்கிறுயெழுந்துவாடி.

வ-ம். வந்தவிடத்திலேயே என்ன தேகம்சிந்திப்போனது ஆதியிலே வில்வளைத்து மாலையிடுகிறபோது வந்தராசாக்களெல்லாம்விழித்தகண்சிமிட்டாமல் பார்க்கும்படியாயசாசசபையிலே நின்று அங்கனேதிரும்பி அங்கனேமுறுக்கி அங்கனேகுலுக்கி இங்கனேமினுக்கின தேவடியாள்தானே நீ இப்போதுமாமன்மார்மைத்துனன்மார்களிருக்கிறசபைக்கு வருகிறதற்குசும்மா மசக்கிறுய் எழுந்துவாடிவா.

துரோபதைசொல் கண்ணி.

பத்தினிவாக்குபலியாமற் போகாது
பார்மன்னருக்கிந்த துற்புத்தியாகாது
தற்றிவிழுந்தாற்றரையும் பொறுக்காது
தையலர்நீங்குதெய்வம் வெறுக்காது
பட்டவனேகுறையிட்டவனேயின்ற
விட்டவனேகடைகெட்டவனே அடாசிச்சிபினத்தாதே

துற்சாதனன்சொல் கண்ணி.

பத்தினிவாக்குநான்பார்க்கிறேன் வாவுந்தன்
பட்டிமிரட்டைமிரட்டாதே வாவுந்தன்
விந்தைகள்சொல்லிவிளங்காதே நீவாடி
வெங்கீரிலேவிடுவேகாது வாசும்மா
போஷிக்கிறுனென்னை தூஷிக்கிறுயடி
பூசிக்கிறுய்சும்மாரோஷிக்கிறுயடி நடந்துவாடிகொலுவுக்கு

துரோபதைபுலம்பல். இ-ம்-கண்டா-ஆதிதாளம்-கண்ணிகள்.

கொழுக்கொம்பிறக்கும்போதே கொடிவிழுந்தலைந்தாற்போல்
குலைபவிட்டாயோ தெய்வமே எந்தன்
கொற்றமன்னவருக்கும்மற்றபெரியோருக்கும்
குறைசொன்னசெய்தேனோ தெய்வமே
ஒருதாயில்லாதவர்க்கு ஊரெல்லாந்தாயென்றசொல்
உலகவார்த்தையும்பொய்யோ தெய்வமே

துற்சாதனன்சொல்-விருத்தம்.

கண்ணுக்குகலநீர்சிந்த கதறியேயழுகின்றாய்டீ
ஒண்ணுக்குஇரண்டுசொல்லி யுதாசினம்பேசுகின்றாய்
பெண்ணுக்குளுன்னைப்போல பிரட்டுள திருட்டுடீலி
மண்ணுக்குள்கண்டதில்லை மாரீசக்கள்ளிவாடி.

வ-ம். கண்ணுக்குக் கலநீர்சிந்தும்படியா யழுகிறாய் நான் ஒன்றைச்சொல்லிறு லிரண்டாச்சொல்லி எடுத்தெரிந்து போடுகிறாய் ஆஆஆ உன்னிடதிருட்டுமாரீசத்தனமும் இந்திரசித்துகளும்இந்தவித்தைகளும் எங்கேகற்றாயடி எழுந்துவாடிவாடிவா.

துரோபதைசொல் கண்ணி.

மயிரைப்பிடிக்கிறாய் மண்மேலேயிழுக்கிறாய்
வம்புகள்பேசிபின்வாயேன் புழுக்கிறாய்
உயிரைப்பறிக்கிறாய்ஒட்டாரங் காட்டுகிறாய்
ஒருக்காலேயேன்சும்மாயெடுத்து முறிக்கிறாய்
ஒகோகெடுவாய்ஐயோகெடுவாய் ஐயோபோடா
படுபாவிஉனக்கென்ன ம்போங்காலமோபாவி

துற்சாதனன்சொல் கண்ணி

விண்ணாணம்பேசிமினுக்கிறு யென்னடி
வேசிகள்போலகுலுக்கிறு யென்னடி
ஒன்னுலெட்டாய்முடியுறு யென்னடி
ஒகோசும்மாநொடிக்கிறு யென்னடி
தட்டாதேசும்மா திட்டாதேயடி
பேசாமல்நீவாடி கொலுவுக்குப்பேசாமல்நீவாடி

துரோபதைபுலம்பல் தரு-இ-ம்-கண்டாமீசுரதாளம்.

பல்லவி.

ஆ விதியே ஐயையோ விதியே

அநுபல்லவி.

பாவிநானென்னபாதகஞ் செய்தேனே இந்த
பாவிகையில்சிக்கிபாதவிப்பதும் ஆவிதி

சரணங்கள்.

ஆருக்குநானொருஅக்கிரமஞ்செய்தேனே விதியேநான்
ஆரையடித்துஅலங்கோலஞ்செய்தேனே ஆவிதி
பாரினில்இந்தப்பாடுபடவோநான்
பஞ்சபாண்டவர்க்கு பாரியாளானதும் ஆவிதி

துற்சாதனன்சொல் விருத்தம்.

நீலிகளானபேர்க்கு நிமையிலேகண்ணீரென்பார்
ஓலமிட்டழுமுனக்கு உடம்பெல்லாங்கண்ணீர்கண்டாய்

கோலங்கிழ்நுழையுபெந்நன் குணத்தையுமறிந்துயிந்திர
ஜாலஞ்செய்யாதேசும்மா தளுக்காதேயெழுந்துவாடி.

வ-ம. நீயிக்கு நிலைமையிலேகன்னியென்று சொல்கிறது உனக்கு உள்ளங்கால்முதற்கொண்டு உச்சந்தலைவரைக்கும் தண்ணீரானுல் அந்தநீயுமயுனக்கிணையல்ல சும்மா அழுததினுல் உன்னைவிட்டுபோவேனே நீ பாயின்கீழே நுழைகிறவளானுல் நான்கோலத்தின்கீழ் நுழைகிறவனென்றறியாயோ ஓடி வாடி வா·

துரோபதைசொல் கண்ணி.

பெண்ணுடன் கூடப்பிறந்தது மில்லையோ
  பெண்சாதியைவைத்துவாழ்ந்தது மில்லையோ
தன்னருள்சற்றுந்தயாளமு மில்லையோ
  தாயார்வயிற்றிற்பிறந்தது மில்லையோ
பட்டவனேதுயரிட்டவனேமுறை
  விட்டவனேகேடுகெட்டவனே அடாபோடா படுபாவி

துற்சாதனன்சொல் கண்ணிகள்.

மாட்டுக்காரப்பபல்போலெண்ணிப் பேசாதே
  மாதங்கிநீசும்மாவீச்செல்லாம் வீசாதே
நீட்டிபாட்டியுன் நீட்டெல்லாங் காட்டாதே
  நிமிஷம்போனுல்நிலைநிற்க மாட்டாதே
தளுக்காதேபேய்போலளுக்காதேகொஞ்சி
  குலுக்காதேமிஞ்சிபலுக்காதேயடி
பேசாமல்வாடி கொலுவுக்குப் பேசாமல்வாடி

துரோபதை புலம்பல்.

ஆவிதியே ஐயையோ விதியே.

என்போதும்பெண்களுக்கிடரென்னசெய்தேனே விதியே
  இதுஎந்தன்தலையிலெழுதினபடிதானே விதியோ
இன்பமாய்பாஞ்சாலனென்றனைப்பெற்று
  எடுத்துவளர்த்ததுமிதற்காகத்தானே ஆவிதியே
வல்லரவின்வாயில்தேரைப்போலானேனே வேடன்
  வலையிலகப்பட்டமான்போலுமானேன் விதியேயிந்த
பொல்லாதநிர்மூடப்புலையன்கையில்சிக்கிப்
  புலம்பிப்புலம்பிசும்மாய்புலம்பித்தவிப்பது ஆவிதியோ

துற்சாதனன்சொல் விருத்தம்.

விதிநல்லவிதியேயானுல் வில்வளைத்திட்டபோது
மதியிலென்னண்ணனுக்கு மணமாலைசூட்டிடாயோ
கதியில்லாபாண்டவாளை கெதியென்றுநம்பிக்கெட்டால்
இதனுடன்போமோயின்ன மிருக்கிறதனந்தம்வாடி.

வ-ம். ஆஆ விதியினுலென்ன யிருக்குதடி எல்லாம் மதியினுலிருக்கிறது ஆதியிலேவில்வளைத்து மாலையிடுகிறபோது இந்தஅரு

ச்சுனராசனுக்குப்போட்டமாலையை எங்களண்ணனுன துரியோதனமகாராசனுக்குப் போட்டுவிட்டால் இத்தனைபாடெல்லாம்வராதே பாண்டவர்கள் பாண்டவர்களென்று பாண்டவர்களை நம்பிகெட்டபடியினலே இத்துடன்போச்சுதா இன்னமனேகமிருக்கிறது எழுந்துவாடிவா.

துரோபதைசொல் கண்ணி.

பாண்டவராலேநீபட்டு விழுவாய் என்
பாவமிடிந்துநீபாழாகவே போவாய்
மூண்டநரகத்திலழுந்திக் கிடப்பாயுன்
மூர்க்கமெல்லாமப்போயார்மேல் விடுவாய் சும்மா
அலைக்காதேகொர்வமிலைக்காதே பேய்போல்
மலைக்காதேநாய்போல் குலைக்காதே
போடாபடுபாவி உனக்கென்ன போங்காலமோபாவி

துற்சாதனன்சொல் கண்ணி.

பாண்டவர்பேச்சுபகலே முடிந்தது
பழியெல்லாமுந்தன்தலைமேல் விடிந்தது
தாண்டியென்னுள்ளந்தனலா எரியுது
சபையிலேநீவந்தாலெல்லாந் தெரியுது
வடிக்காதேவீங்கிதுடிக்காதேகல்வி
நொடிக்காதேசொல்லி துடிக்காதேயடி
நடந்துவாடிவாகொலுவுக்கு நடந்துவாடிவா.

துரோபதைபுலம்பல்-இ-ம்-முகாரி-ஏகதாளம்-கண்ணிகள்.

ஓகோயிதென்னகொடுமையோவையையோ மன்னர்களே ஒரு
கோதிலாமன்னர்கள்நீதியிதானே மன்னர்களே
ஓகோயிதுவோமனுநீதியோவையோ மன்னர்களே அபி
மானமுஞ்செங்கோல்நிதானமுமில்லையோ மன்னர்களே
பெண்களைப்பெற்றபெரியோர்களில்லையோ மன்னர்களே என்னை
பேதகஞ்செய்தால்பெண்பாதகமல்லோ மன்னர்களே ஒரு
பெண்ணுடன்கூடபிறந்தவரில்லையோ மன்னர்களே ஒரு
பெண்ணைகப்பாரினில்பிறந்ததுநான்தானே மன்னர்களே
மனையாளுடன்கூடிவாழ்வாருமில்லையோ மன்னர்களே பெண்
மானமென்றால்யார்க்குமானமுமல்லவோ மன்னர்களே இந்த
அனியாயம்போலேயவனியிலுமுண்டோ மன்னர்களே இது
அரசாட்சிசெய்யுமரசர்க்குத்தர்மமோ மன்னர்களே எங்கள்
ஐயாதுரோணரே அசுவத்தாமரேஎன் ஐயமாரே இந்த
அநீதம்போலேயவனியிலுமுண்டோ ஐயமாரே இந்த
பொல்லாதவார்த்தைபுராணம்படித்தேயென் ஐயமாரே இந்த
பொல்லாங்கைபோலவேபூமியிலுமுண்டோ ஐயமாரே இந்த
வையகம்போனலும்வாழ்வெல்லாம்போனலும்ஐயமாரே இந்த
மன்னர்சபையிலென்மானம்போகலாமோ ஐயமாரே இந்த

மெய்யானமாமனுவிக்கியானந்தெரிந்தவன் ஐயமாரே என்
மேலென்னகுற்றம்விளங்கக்கண்டீரோயென் ஐயமாரே
பாரம்பரவும்பலவுந்தெரிந்தயென் பாட்டனரே இந்த
பாவிகொடுமையைபார்த்திருக்கின்றீரே பாட்டனரே
தாரமொன்றில்லாமல்தள்ளிவிட்டீர்களே பாட்டனரே
தன்மையினல்தயதாட்சண்ணியமில்லையோ பாட்டனரே உங்கள்
அன்பிலாப்போனலும்பெண்பாவம்போகுமா பாட்டனரே
அரவக்கொடியோனுரைத்திடும்வார்த்தைக்கும் பாட்டனரே
யுடன்பட்டிருக்கஉன்னுள்ளங்குளிர்ந்ததோ பாட்டனரே
ஆதரவாகயழைத்துவந்தீரேயென் மாமனரே-எந்தன்
அபிமானம்போகஅலையவிட்டீரேஎன் மாமனரே
மாதாபிதாகுருநீயென்றிருந்தேனே மாமனரே-என்னை
மன்னர்சபையில்வரவழைத்தீரேயென் மாமனரே
குருகுலமன்னர்குலமுறைகண்டாயென் மாமனரே-யுங்கள்
குலத்தினிலிருந்தகொடுமையடுக்குமோ மாமனரே
பெரியோரிருந்தும்பிழைகள்செய்ததாலே மாமனரே மழை
பெய்யுமோவையகமுய்யுமோவையையோ மாமனரே

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

கொஞ்சமுமிரக்கமில்லாக் கொற்றவன்சபையினுள்ளே
தஞ்சமென்பவரில்லாமல் தரையில்வீழ்ந்தழுதுபாஞ்சாலி
கஞ்சமென்முகங்கள்வாடி கைகட்டிஎதிரேநிற்கும்
பஞ்சபாண்டவரைப்பார்த்து பதறுவாள்கதறுவாளே.

வ-ம். அகோதெப்படியென்றால் தயைதாட்சணியம் ஈவு இரக்கம்யாதுமில்லாத துரியோதனன்சபைதனிலேதுரோபதைபிரண்டழுது பாண்டவர்களைப்பார்த்து தெய்வத்தைநினைத்து புலம்புகிறவிதங்காண்க.

துரோபதைபுலம்பல்-இ-ம்-காம்போதி- ஆதிதாளம்-கண்ணிகள்.

என்னசெய்வேனினிஎப்படியாறுவேன் தெய்வமே ஒகோ
என்பிராணநாதருக்கிப்படிவந்ததோ தெய்வமே ஒரு
துஞ்சியவஞ்சதுரோகமறியோமே தெய்வமே ஒதர்ம
துரைகளுக்கித்தனை துன்பம்வாலாமோ தெய்வமே ஐயோ
சத்தியமில்லையோதர்மமுமில்லையோ தெய்வமே ஒநிறை
சத்தியமும்நல்லதர்மமும்பொய்த்ததோ தெய்வமே ஒநல்ல
பத்திநெறியில்லாபுலையர்க்குக்காலமோ தெய்வமே ஒஅந்த
புல்லர்கடத்தைக்குபூமிபொறுக்குமோ தெய்வமே

பாண்டவர்களைப்பார்த்துப் புலம்பல்.

சின்னவயதினில்தேடிமாலையிட்டீர் பாவிகளா இப்போ
தெருவினிலென்னைதிகைக்கவிட்டீர்களே பாவிகளா என்னை
கன்னிவயதிற்கலியாணஞ்செய்தீரே பாவிகளா யின்று

காட்டிக்கொடுத்துகடக்கப்போய்கின்றீரே பாவிகளா-என்னை
வர்னக்கிளிபோலவைத்திருந்தீர்களே பாவிகளா-எந்தன்
மானங்குலையமரம்போல்கின்றீரே பாவிகளா-ஒரு
வர்னக்கிளிக்குப்பால்வார்த்துவளர்த்தீரே பாவிகளா-பூனை
வாய்க்கிரைஈந்தாப்போலாக்கிவிட்டீர்களே பாவிகளா-உன்
வீரம்குறைந்துதோவில்லுமுறிந்ததோ பாவிகளா-இந்த
மெய்கெட்டவேந்தன்முன்கைகட்டிகின்றீரே பாவிகளா-நல்ல
தாரத்தைவைத்துச்சபையிலேதோற்றாலும் பாவிகளா-உங்கள்
தாஷ்டீகவீரதனத்தையுந்தோத்தீரோ பாவிகளா-தங்கள்
ஆதீனமெல்லாஞ்சூதாடிப்பறித்தாலும் பாவிகளா-உங்கள்
ஆண்மையைக்கூடஅடித்துப்பறித்தாரோ பாவிகளா-இப்போ
விலத்திலமையும்விசமும்பொய்யாச்சுதோ பாவிகளா-இந்த
நீச்சற்குறைகட்டிபேசவும்வாச்சுதே பாவிகளா

பீமன் தருமருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

சேயிழைதனையழைத்து திகழ்சபைதனிலேவிட்ட
தீயவஞ்சகரையென்கை தெண்டாயுதத்தினாலே
வாயினைப்பிளந்துதொத்தி மணிக்குடலெடுத்துமண்டை
ஆயிரஞ்சுக்கலாக யடிக்கிறேன்பாராயண்ணே.

வ-ம். கேளும் அண்ணே நம்முடையமனையாளானதுரோபதை யை யிந்தராசசபையில் பங்கப்படுத்திச் சபையில்வரும்படியாய் செய்தவனையும் இட்டுக்கொண்டுவந்தவனையும் மணிக்குடலெடுத்து அவர்கள் மண்டையை ஆயிரஞ்சுக்கலாக இதோஅடிக்கிறேன் நீர்சும்மாயிரும் அண்ணாவே.

அருச்சுனன் தருமருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மானமில்லாமலிந்த மாதினையிழுத்துவந்த
ஈனரையென்கையம்பா லிட்சணத்திலேதானே
கானகந்தீப்பட்டாப்போற் கடித்துநிற்தூளியாக
நானிதோவடிக்கிறேன்பார் தடங்கல்சொல்லாதேயண்ணே.

வ-ம். கேளும் என்னண்ணாவே நம்முடைய மனையாளான துரோபதையை இந்த ராசசபைக்குவரும்படியாய்ச்செய்த துஷ்டரைசெங்காடு தீப்பட்டாப்போல் நிர்த்தூளிபடலமாக இதோ அடிக்கிறேன் தடங்கல்சொல்லாதே அண்ணாவே.

தருமர் தம்பிமாருக்குச்சொல் விருத்தம்.

சினத்தமன்னர்கள்வாழ்வுஞ் செல்வமுஞ்சிலதுகாலம்
குனித்தியதுன்பம்வந்து குறைவதுசிலதுகாலம்
அனித்தியகாலம்வந்தா லடியோடேபோகுங்கண்டா
இனித்தியதம்பிமாரே இன்னமும்பொருங்களப்பா.

வ-ம். கேளுங்கள் தம்பிமார்களே இராசாக்களுடைய செல்வமும் செறுக்கும்ஒடுகிறது சிலகாலம் ஒடுங்குகிறது சிலகாலம்அது

சனுக்கு அனித்தியகாலம் சம்பவித்தா லடியோடே போய்விடும் இன்னமும் பொறுங்களப்பா.

துச்சாதனன் துரோபதையைப்பார்த்துச்சொல்விருத்தம்.

மைச்சினமாமன்மார்கள் மாதவமுனிவருந்தான்
வைச்சக்காரர்களாமைவர் மேவியசபையில்நிற்க
அச்சமென்னடியுனக்கு அழுகிறுயொழுகிப்போறுய்
கச்சலிவேசியர்க்கு கண்ணீர்க்குகுறைச்சலுண்டோ.

வ-ம். அடிமைச்சினமாமன்மார் குருக்கள்மார் உன்வைச்சக்காரர்களெத்துபேரும் இவர்தானே இச்சபையிலிருக்கிறுர்கள் இங்கே உன்னேயிட்டுக்கொண்டுவந்ததில் உன்மானத்துக்கு குறைவு வந்துவிட்டதா என்னசும்மா அழுதழுது ஒழுகிப்போறுய் கைகண்ட தாசிக்குக் கண்ணீரில்குறைச்சலா யில்லடியில்.

விகர்னன்சொல்-விருத்தம்.

பண்ணூற்றம்பாவைதனைப் பங்கயமாய்பேசக்கேட்டு
பெண்ணூற்றுந்தெரிந்தோரெல்லாம் பேசாமலிருக்கலுற்றீர்
தொண்ணூற்றென்பதுபேர்பின்னேதோன்றியவிகர்னன்சொல்ல
தொண்ணூற்றும்வார்த்தையுங்கட் கேற்குமோஏற்றிடாதே.

வ-ம். கேளும்ராசாக்களே மகாபதிவிரதையான துரோபதையை இந்தசபையிலே பங்கமாகச்சொல்ல அதைக்கேட்டு எல்லாந்தெரிந்த பெரியோர்கள்யாவரும் ஊமைபோல்வாயைமூடிக்கொண்டு சும்மாவிருக்கிறீர்களே துரியோதனன்முதலாகிய தொண்ணூற்றென்பது பேருக்குபின்பிறந்த விகர்னனுகிய ஒருசிறுவன் சொல்லும்வார்த்தை உங்கள்செவிக்கு ஏற்குமோ ஏற்காது ஆகிலும் சொல்லுகிறேன்கேளுங்கள்.

இதுவும் விகர்னன்சொல்-விருத்தம்.

ஐந்துபேர்தமக்கோமான மனேவற்குமில்லையாமானம்
இஞ்சொல்சேர்மனேயாளென்ப தெல்லோர்க்குமுண்டுகண்டாய்
மிஞ்சிசல்லருந்ததிக்குமிகுந்தகற்புடையாள்தன்னே
கொஞ்சமாய்சொல்லும்வார்த்தை கொற்றவர்க்கடுத்திடாதே.

வ-ம். கேளுங்கள் மகாசபையோர்களே இந்தப் பாண்டவர்கள் ஐந்துபேருக்குந்தானுமானம் இந்தமானம் அனேவர்களுக்கு மில்லையோ அவனவன் பெண்சாதியைவைத்து வாழ்கிறனே யல்லாமல்வேறல்ல அந்த அருந்ததிக்குச்சமானமான பதிவிரதையாகிய துரோபதையை இந்தராசசபையிலேவேசியென்றும் தாசியென்றும் பேசுகிறதுராசாக்களுக்குதர்மமாநீதியாஐயோஎன்னபாவம்.

துரோபதைசொல் விருத்தம்.

துன்னியசபையிலுள்ள தொழும்பெரியோரேபோற்றி
என்னைமுன்தோற்றபின்பு எழிலவர்தோர்த்திட்டாரோ
மன்னவர்முன்னேதோர்த்து மற்றெனேத்தோர்த்திட்டாரோ
நன்னிலநடுகெண்டோர்கள் ஞாயமாய்பேசுவீரே.

வ-ம். கேளுங்கள் சபையிலுள்ள புண்ணியவான்களே பாண்டவர்கள் முன்னேதோர்த்தபிறகு என்னைத்தோர்த்தார்களாஎன்னை முன்தோற்றபின் ஐந்துபேருந்தோர்த்தார்களா இதிலே கண்ணாற்கண்டதை நியாயமாய் சொல்லவேணும் பெரியோர்களே.

விகர்னன்சொல் விருத்தம்.

நிலத்தினிற்குறியோரான நெடிமுடியைவர்தேவி
கலக்கமுற்றழுதுவிம்மி கதறியேபுலம்பிக்கேட்டால்
நலத்தினில்மிகுந்தநீதி ஞாயத்தைதெரிந்தநல்ல
குலத்தினிற்பிறந்தோரானால் கூசாமற்பேசிடாரோ.

வ-ம். இந்தகடல்சூழ்ந்த பூமியெல்லாம் அதிபதியான பாண்டவர்களுக்கு அபிஷேகபத்தினியான துரோபதையானவள் இந்த சபையில் முறையிட்டு அலறிவிம்மியழுது நியாயத்தைக்கேட்டால் நீங்கள்சத்தியம் தயைதாட்சண்யம் நியாயமுள்ளவர்களும் நற்குலத்திற் பிறந்தவர்களுமானால் எதார்த்தத்தைப்பேசலாம் சபையோர்களே.

இதுவும்விகர்னன்சொல்-விருத்தம்.

நண்ணுங்கற்புடையாளிங்கே நடந்ததைக்கேட்டாலெங்கள்
அண்ணன்தன்முகத்துக்கஞ்சி யந்நீதஞ்சொல்லப்போநீர்
மண்ணின்மேல்நின்றுபெண்ணின் வழக்கோரஞ்சொல்லொண்ணாது
கண்ணிற்கண்டதனை எள்ளுக் காய்பிளந்தாற்போற்சொல்வீரே.

வ-ம். அந்தபதிவிரதாரத்தினமான துரோபதை முறையிட்டு இந்தசபையில் நடந்தகாரியத்தை யதார்த்தமாய் சொல்லச்சொன்னாலெங்களண்ணன் துரியோதனமகாராசன் முகத்துக்கஞ்சி அசத்தியம்சொல்லப்போகிறீர்கள் மண்ணின்மேல்நின்று வழக்கோரஞ் சொல்லலாகாது கண்ணில்கண்டதை எள்ளுக்காய் பிளந்தாற்போல் சொல்லும்பெரியோர்களே.

சகுனி விகர்னனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

கிரிகைகெட்டவனே நூற்றைக் கெடுத்ததுகுறுணியென்று
உரையுடனுலகந்தன்னிற் சொல்லுவாரதனைப்போலே
விரல்மிகுநூறுபேரில் விஷத்தைப்போல்நீயொருத்தன்
குகைசெய்யப்பிறந்தபோத குலமினிவிளங்குமப்பா.

வ-ம். கேளாய் என் இளையமருமகனான விகர்னனே நூற்றைக் கெடுத்ததுகுறுணியென்று உலகத்தில் சொல்லுவார்கள் அதுபோலே நூறுபேரிலே நீயொருத்தன் இந்தகுலத்தை கெடுக்கப் பிறந்தாய் உன்னால் உங்களண்ணன்பேர் நன்றாய் விளங்கும்.

விகர்னன்சொல்-விருத்தம்.

பார்புகழ்தர்மராசன் படைத்தவெப்பொருளுந்தோற்று
சார்புதம்பியரைத்தோற்று தன்னையுந்தோற்றுவிட்டு

சோர்வுகொண்டொருவருக்கு தொண்டனுப்போனபின்பு
தார்குழலவளைதோற்கத் தகாதென்றுசொல்லொணாதோ.

வ-ம். கேளுங்கள் இராஜாக்களே இந்தநுரோபதை என்னைத் தோற்றபிறகு தன்னைத்தோற்றார்களா வென்றுகேட்டால் பேசாமலிருப்பதுதருமமா தருமராசன் தன்னுடை நகரங்களெல்லாமுன்னேதோற்று பிறகு தம்பியரையுந்தோற்றான் பின்புதானுந்தோற்று அடிமையாய்போனுனொருவனுக்கு அடிமையாய்போனவ னிந்தநுரோபதையைவைத்து ஆடுகிறதுதருமமல்ல நுரோபதையை தோர்த்தாக் நன்மையல்லவென்றுசொல்லுங்கள் சபையிலுள்ள பெரியோர்களே.

விதுரான்சொல்-விருத்தம்.

நரைத்தென்னவயதுசென்று நாட்படவிருந்தாலென்ன
தரித்திடுஞ்சாத்திரங்கள் சதகோடிகற்றாலென்ன
பெருத்திடுஞ்சிரியோரேனும் புத்தியுள்ளவனேதக்கோன்
இந்தவிகர்னன்வார்த்தை விசிதந்தான்மெய்யேமெய்யே.

வ-ம். நாம்நரைத்து போனதினுலென்ன நாட்பட யிருந்துதானென்ன அநேகசாஸ்திரங்கள் படித்துதானென்ன சிறுபிள்ளைகளானுலும் புத்தியுள்ளவனேபெரியவ னிந்த விகர்னன்சொன்ன வார்த்தையே சரி நன்றாய்ச்சொன்னான்.

கர்னன்விகர்னனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

ஒஞ்சரிவழக்குச்சொல்ல உன்னையாரழைத்தாரிங்கே
நெஞ்சொடுநீதிசாஸ்திரம் நீதானுகற்றுக்கொண்டாய்
கஞ்சிலேவடிக்கக்கற்றாய் கற்றாப்போல்பேசலுற்றாய்
பிஞ்சிலேபழுத்துப்போறாய் பேசாதேநீவிகர்னு.

வ-ம். ஒய்தம்பிவிகர்னு ஒருதலைவழக்கு பேசவேண்டாம் உன்னையழைக்கவில்லை தருமசாஸ்திரமெல்லாம் நீதானுபடித்துக்கொண்டாய் சபையிலுன்னைவிட பெரியவர்களில்லையா வடித்தகஞ்சிலேவடிக்கவும் கல்லாமைகற்றுபேசவும் பிஞ்சிலேபழுத்தவன் நீயொருத்தன் புறப்பட்டாய் பேசாமல் சும்மாயிருவிகர்னு.

இதுவும் கர்னன்சபையிலுள்ளவர்களுக்குச் சொல் விருத்தம்.

தெரியாமல்சிறுவிகர்னன் செப்பியவார்த்தைதன்னை
பெரியோரெக்றுரைத்திர்நல்ல பெரியோருங்களைப்போலுண்டோ
சரிதானுவழக்கிலுள்ள சங்கற்பந்தெரிந்திட்டீரோ
வரிவாகயிதோநான்கேட்கும் வார்த்தைக்குத்தாரஞ்சொல்வீர்.

வ-ம். கேளுங்கள் அறியாதபிள்ளை இந்தவிகர்னன் வெகுஞாயத்தைசொன்னுனென்று மெச்சிக்கொண்டபோதே இவனைவிட நீங்கள்யோக்கியந்தான் ஆ ஆ இந்தவழக்கிலுள்ள சூட்சத்தை தெரிந்துக்கொண்டீர்களோ இதோநான் கேட்கும் கேள்விக்கு உத்தாவுசொல்லுங்கள் பார்ப்போம்.

இதுவும்-கர்னன்சொல் விருத்தம்.
தனக்குள்ளபொருளுந்தம்பிமாரையுந்தனையுந்தோற்றான்
புனக்கிளிஐவர்படைத்த பொருளல்லால்வேறேயுண்டோ
குனிக்கவோர்மாத்தைநாடி குறித்தாடிகெலித்துக்கொண்டால்
கனக்கவேதழைபூபிஞ்சு காய்பழம்வேறோசொல்வீர்.

வ-ம். கேளுங்கள் இச்சபையில்வந்திருக்கும் உரியவர்களாகிய பெரியவர்களே தனக்குள்ளபொருள்களெல்லாந்தோற்றும் தம்பிமாரையுந் தோற்றுப்போன விந்ததுரோபதை அவர்களுக்குடன் பட்டபொருளேயல்லாமல் மற்றப்படிக்கு வேறுண்டோ நல்லது ஒருமாத்தைக்குறித்து சூதாடிக்கெலித்துக் கொண்டால் அதில்தழைவேறு பூவேறுபிஞ்சுவேறு காய்வேறு கனிவேறுமோ பளாபளா நன்றாய்ச்சொன்னீர்களே.

விகர்னன்சொல் ஆசிரியவிருத்தம்.
தடைக்கஞ்சாபாம்புக்கோ ராணையில்லை
சாந்தமில்லாமூர்க்கருக்கோ தருமமில்லை
மடைக்கஞ்சாவெள்ளமதை மறிப்பாரில்லை
மனம்போனபோக்குக்கோர் வழியொன்றில்லை
புடைக்கஞ்சாஉங்களுக்குப் புத்தியில்லை
பூவைகண்ணீர்விருதாவிற் போவதில்லை
சடைக்கஞ்சாகுடியரைப்போல் சேர்ந்திரிந்தச்
சமஸ்தானத்தைக்கெடுக்கத் தலைப்பட்டீரே.

வ-ம். தடைக்கஞ்சாப்பாம்புக்கு ஆணையில்லை சாந்தமில்லாமூர்க்கருக்குத்தருமசிந்தையில்லை அணைகடந்தவெள்ளமதை தடுப்பாரில்லை மனம்போனபோக்குக்கு வழியேயில்லை பழிக்கஞ்சாத உங்களுக்குப் புத்தியில்லை இந்தப்பதிவிரதைகண்ணீர் பழுதாகப்போகிறதில்லை கெஞ்சாகுடியரைப்போல் நீங்கள் இரண்டொருவர்சேர்ந்து இந்தசமஸ்தானத்தைக்கெடுக்கக் கங்கணங் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

கர்னன் விகர்னனுக்குச்சொல்வது-விருத்தம்.
என்னடாவிகர்ணநீநா னிறைசபைதனிலேநின்று
நன்றிசேர்சமர்த்தனென்று நல்லுரைபகர்ந்திட்டாய்நீ
துன்னலைமாலைமார்பன் துரியோதனமகாராஜன்
மின்னொளிவிழியாள்தன்னை விட்டிடான்கண்டிடாயே.

வ-ம். ஆனால்கேளடாவிகர்ணா நீசொன்னதெல்லாம்சரிதுரியோதனமகாராஜன் துரோபதியைவிடப்போகிறதில்லைசும்மாயிரு விகர்ணா.

துரியோதனன் துற்சாதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.
இத்தனைப்பேச்சென்னடா வாடாதம்பி
எழில்துற்சாதனப்புலியே என்சொற்கேளாய்
மெத்தபுத்திசாலியிந்த விகர்னனென்றும்
மென்மேலுந்தலையசைத்த வேந்தர்முன்னே

பித்தரென் றப்பாண்டவர்கள் துகில்முன்வாங்கி
பேதித்துப்பவழக்குப் பேசுமிந்த
பத்தினியைஎதிர்நிறுத்திமானபங்கம்
தெளிந்திடவேயிவள் துகிலை யுரித்திடாயே.

வ-ம். அடாதம்பி துற்சாதனா இங்கேவா அந்த விகர்னன்மெத்தபுத்திசாலியென்று மெச்சிக்கொண்டார்களே இந்தராசாக்களிவர்களை பார்க்கும்படி. அந்தபாண்டவர்களைந்துபேருடையவஸ்திரத்தை முன்னேவாங்கிக்கொண்டு இப்போது எதிர்வழக்குப்பேசவந்தாளே இவளைநிறுத்தி சேலையைஉரியடாதம்பி.

விதுரன் துரியோதனனுக்குச் சொல்-விருத்தம்.

பன்னியவிகர்னன்சொல்லை பழுதென்றதுரியாகேளாய்
என்னமோகெடுநிகால மிசைந்ததுஉங்களுக்கு
கன்னியைப்பங்கஞ்செய்யக் கருத்தினில்நினைத்தபோதே
மன்னுடன்குடிக்குத்தீங்கு வந்ததுவந்ததப்பா.

வ-ம். அடாதுரியோதனா உனக்கு என்னமோ பொல்லாதகாலஞ்சம்பவித்தது அந்தமகாபத்தினியான துரோபதையை மானபங்கஞ்செய்யவேண்டுமென்று எப்போது நினைத்தாயோ அப்போதேஉன்குடிக்குஅனத்தகாலம்வந்தது சொன்னேன் துரியோதனா.

விதுரன் கர்னனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

தண்படுமுலகங்கர்க்குத் தார்மன்னரிடத்திருந்து
புண்பதங்கோலைப்போலப் புகல்கின்றகர்னாநீதான்
எண்படுநூல்கடோர்ந்து மிழிவழக்குரைக்கலுற்றாய்
பெண்பழிதேடிக்கொண்டோ பெரியவனாகப்போறாய்.

வ-ம். கேளும்கர்னா தர்மசாஸ்திரமெல்லாம் பார்த்திருந்தும்ராஜாக்களிடத்திலிருந்தும் புண்ணில்கோலிட்டாப்போல் இழிவழக்குப்பேசுகிறாய் பெண்ணைப்பார்த்தால் பேயுமிரங்கு மென்பார்கள் அவ்வளவுமில்லாமல் ஒருபெண்பிள்ளைபேரில் உன்பிரதாபமெல்லாங் காட்டுகிறாய் இதனாலேயா பெரியவனாகப்போகிறாய்.

கர்னன் விதுரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பெரியோரைத்துணைகொள்ளென்று பேசினபடியேநீங்கள்
உரியோரென்றிங்கேசேர்ந்து உதவியில்லாமற்போச்சு
பிரியஉட்சுவரிருக்கப் புறஞ்சுவர்பூசப்பட்ட
சரியானபெரியோர்நீர்தான சபாசுநன்றாகச்சொன்னீர்.

வ-ம். கேளும் விதுரமகாராசனே பெரியோரைத் துணைக்கொள்ளென்றல்லவோ வேதஞ்சொல்லுகிறது அப்படி நீங்கள் பெரியோர்களென்றும் உங்களைச்சேர்த்ததற்கு ஒரு உதவியில்லாமல் போச்சுது இதிலேயும் உட்சுவரிருக்கப் புறஞ்சுவர் தீர்த்தப்பட்டீர் சரிதான் பெரியவர்தான்.

விகர்னன் கர்னனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பொய்சாக்ஷிசொன்னவருஞ் சபையிலொரு
 தலைவழக்காய்ப் புகன்றபேரும்
பைசாசமாய்நரகில் வீழ்வரென்றும்
 நான்முறையைப் பறக்கடித்தாய்
மெய்சார்ந்தவிகர்னனையு மெடித்தெரிந்தா
 யளவிலாவிகாதஞ்சொன்னாய்
பொய்சாரும் வழக்குரைத்தாய்
 துரியோதனனையுங்கெடுத்தாய் புகழ்மோகர்ணா.

வ-ம். கேளும்கர்ணா பொய்சாக்ஷிசொன்னவரும் சபையில் ஒரு தலைவழக்காய் பேசினவனும் நரகத்திலடைவார்களென்று சொல்லப்பட்ட தருமசாஸ்திரத்தைத் தள்ளிப்போட்டாய் இந்தவிகர்னன்சொல்லும் வார்த்தையையும் எடுத்துப்போட்டாய் அந்ததுரியோதனன் புத்தியையும்கெடுத்தாய் இப்படிப்பட்ட துர்நடத்தையினாலேயா நல்லவனாகப்போகிறாய் கர்ணா.

துரியோதனன் விதுரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

நல்லதுசிற்றப்பாவுன் ஞாயத்தைநிறுத்திவையும்
எல்லையில்கர்னன்சொல்லு மென்சொல்லுமுனக்கெவ்வாறு
வல்லதுற்சாதனாகேள் வலியவெம்புலிபோற்பாய்ந்து
சொல்லுமிங்கிவளுடுத்துந் துகிலையுமுரிந்திடாயே.

வ-ம். கேளும்சிற்றப்பா கர்னன்சொல்லும் வுன்செவிக்கேற்கப்போகுதா உனனுடையநியாயம் அங்கேயிருக்கட்டும் அடாதுற்சாதனா இவளுடுத்தியிருக்குஞ்சேலையை உரியடாவென்று முன்னேநான்சொன்னேனே இன்னமுந்தாமதம் தம்பிதுற்சாதனா.

துற்சாதனன் துரியோதனனுக்குச்சொல் விருந்தம்.

உரிந்திடுஞ்சேலையென்றே யுரைத்தயென்னண்ணாகேளீர்
பரிந்துநீசொல்லுமுன்னே பதைக்குதேயெந்தன்கைகால்
தெரிந்திடசபையிலுள்ளோர் சிரித்திடபைவர்நெஞ்சம்
கரிந்திடவிவள்தன்சேலை கடுகெனவுரிவேன்பாராய்.

வ-ம். கேளும்என்னண்ணாவே நீர் சொல்லுகிறதற்குமுன்என் கைகாலும்பதைக்குது அப்படியே யுரிந்துபோடுகிறேன்பாரும்.

துரோபதையைதுற்சாதனன் மேடைமேல் இழுக்கிறதண்ணி.

பாங்காயென்னண்ணனைப் பார்த்துநகைத்தவுன்
 ஆங்காரமிப்போ அறிகிறேன்வாடி.
தாங்காமலிந்த சபையிலேநீகேட்ட
 தீர்க்காவழக்கைநான் தீர்க்கிறேன்வாடி
வேணமட்டுஞ்சும்மா வீம்புபேசுமுந்தன்
 ஆணுவமிங்கே அடக்கிறேன்வாடி.
நாணயமாகஉன் னாகரீகமெல்லாம்
 காணவேயெல்லோர்க்குக் காட்டுகிறேன்வாடி

துரோபதை மேடையின்மேல் போகிறபோது
சொல்விருத்தம்-முகாரி.

பெரியோரிலையோபெண்களையும் பெற்றோரிலையோமானமுள
உரியோரிலையோவெந்தனுக்கிங் கொருதிக்கிலையோநீதிசொல்ல
அரியோரிலையோவொருவருக்கு மருளேயிலையோயானென்றுந்
தெரியாயேழையென்பங்கில் தெய்வமில்லையோவிதியே.

வ-ம். அரி அரி வைகுந்தவாசா முகுந்தா அன்பரைக்கார்க்கும் கோவிந்தா மகாசபையில் மனுவிக்யானத்தெரிந்த பெரியவர்களில்லையா மானபிமானமுடைய சுற்றத்தாரில்லையா நன்மை தீமையென்னும் நீதிமொழிகளைச்சொல்லும்படியான அறிவாளிகளில்லையா ஒருவருக்காவது அருளிச்செயலில்லையா ஏதுந்தெரியாத ஏழையானவளென்பங்கில் தெய்வமுமில்லையாவிதியே.

துற்சாதனன்சொல் கண்ணி.

தெய்வந்தானென்னசெய்யுமோ பார்ப்போமுன்
சித்துவித்தையிங்கே காட்டாதே
சேலையுரிந்திந்த சபையிலேநானுன்னை
திகம்பரமாக்காமல் விடுவேனோ

தரு-கெண்டா-ஆதிதாளம்-பல்லவி.

மாயவனே வைகுந்தவாசாஎந்தன் மானங்காக்கவேணும்சர்வேசா
ஆயனான்மறைதேடும் ஆதிமூலப்பொருளே
அபயமபயமுந்தன் உபயபாதமேகெதி அரி-மாய

துற்சாதனன்சொல்-கண்ணி.

நேயமாகஆதி மாயனென்றுசொன்னால்
நிலைநிற்குமானமென் றெண்ணாதே-ஒரு

நிமிஷத்திலேயிந்த அரசர்க்குள்ளேயுன்னை
நிர்வாணமாக்குகிறேன் பாரடி-பாய

துரோபதைசொல் தரு.

கருதும்மெய்யருக்கெல்லாம் மெய்யா-என்னைக்
கைசோரவிட்டிடாதே ஐயா
விரிகடல்மேற்றுயில் துய்யா-இந்த
வேளைகாத்தருளும் ஐயா-அரிமாய

துற்சாதனன்சொல் கண்ணி.

இருந்தசேலையெல்லா முரிந்துக்கொண்டேனின்ன
மொருசுத்திருக்குதுபாரடி இந்த
ஒருசுத்துபோனலுன் பரிசுத்தமெல்லாமிங்
குமனேவெட்டவெளி யாமடி

துற்சாதனன்சொல் விருத்தம்.

சேலைநாமுறிவோமென்று திருடியேயநிவைவேதான்
மூலையிலொருவுள்ளாடை முன்னமேயுடுத்திக்கொண்டாய்
ஏலவேயுடுத்தவாடை இதனையுமுரிந்துக்கொண்டால்
நீலிகள்குருவேயப்பால் நீயென்னசெய்யப்போருய்.

வ-ம். ஆஆ இதென்ன ஆச்சரியமடி இந்தச்சபையில் உன்து கிலைநாங்கள் உரிவோமென்று உனக்குத்தெரியுமா சேலைகளுள் ஒரு சேலை கட்டிக்கொண்டாயே இதையும் உரிந்துபோட்டா லி ன்னமொருசேலை நான்கொடுப்பேனென்று நினைத்தாயோ என்ன புத்தி.

பீமன் துரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

மதித்ததுரோபதையைத்தீண்டி வஸ்திரங்களையநாங்கள்
எதிர்த்தும்மைபொருளாயெண்ணி யிருப்பமோதுரியோதனனே
துதித்தவிகர்னன்போக தொண்ணூற்றொன்பதுபேர்தன்னை (ள்
சிதைக்குறேனெமபுரத்திற் சேர்க்குறேனெழுந்துவாரீர்.

வ-ம். அடாதுரியோதன இந்தராஜசபையிலே துரோபதை யைநிறுத்தி வஸ்திரபங்கம்பண்ணும்படி நாங்கள் பார்த்திருப் போமா எங்களண்ணன் சொல்லுக்கு அடங்கி யிருந்தோமேயல் லாமல் நீங்களனைவரும் ஒருபொருட்டா இப்பவும் இந்தவிகர்ன ன் ஒருத்தன்தவிர மற்றதொண்ணூற்றொன்பதுபேரையும் எம புரத்திற்கு இப்போதே அனுப்பிவைக்கிறேனெழுந்துவாங்களடா.

தருமர் பீமனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

மறுத்தேனென்துமறுக்காதேகருத்தேகையில்கதைகொண்டால்
ஒருத்தால்தெய்வமென்னுதோ பொறுத்தாயிந்நம்பொறுவீமா.

துரோபதைசொல்லல் முன்-தரு.

தேவாதிதேவனே யின்னேரம்-என்னைத்
திருக்கண்பார்த்தாலே யுபகாரம்

பாவிநான்செய்த அபசாரம்பொறுத்துப்
பரிவாயிரட்சிப்ப துன்பாரம்

துற்சாதனன்சொல் தரு.

பலபேருமெய்யென்று பேசிக்கொள்ளவுந்தன்
பத்தினிதனமிங்கே காட்டாதே-யிப்போ
பாரின்முன்சேலையை யுரிந்துசபைதனிலே
பவுஷைக்கெடுக்கிறேன் பாரடி.

துரோபதை சொல்முன் தரு.

ஆனைமுறையிடவே வந்தாய்-மடுவில்
அன்றுமுதலையைப் பிளந்தாய்
ஒருங்கஜேந்திரனைப் புரந்தாய்-இனி
யுனையல்லாற்றிக்கில்லை எந்தாய்அரி-மாய
மாளாத்துகில்வளர மந்திரங்கற்றுயுன்
மந்திரவித்தைக்குச் சலிப்பேனோ-சும்மாய்
வளருந்துகிலெல்லாம் வாங்கிவாங்கியுந்தன்
மானங்குலைக்கிறேன் பாரடி.

துற்சாதனன் துரியோதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

சித்திரமாயவனந்தஞ் சேலைகளுநிக்குமானல்
எத்தனைகோடியென்று யிழுத்துநானுரிவேனப்பா
உத்தவெண்மார்புந்தோளு முனைக்குதேவுடல்கள்சோர்ந்து
இத்தனைகலைவந்துற்று லென்செய்வேன்அண்ணையண்ணேன்.

வ-ம். அடடா அப்பா இதென்னகாரணமோ தெரியவில்லையே அற்புதவிற்புதமாய் சித்திரவிசித்திரமாய் கோடிசூரியப் பிரகாசமானசேலைகள் விதவிதமாய் வாசாமகோசரமாய் புற்றிலே ஈசலானதுபெரும்போர்க்குப்புறப்பட்டாப்போல் எத்தனைகோடி சேலையென்று நானுரிவேன் கையுஞ் சோர்ந்துபோகுது காலு மசந்துபோகுது என்னலாகாது அண்ணே.

துரியோதனன் துற்சாதனனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

புலியொருபூனையாகப் போனப்போலடடாதம்பி
பலர்களுநகைப்பதாகப் பயனில்லாவார்த்தைசொன்னாய்
உலைவிலாக்கலைகளின்ன முண்டாகும்விதத்தைபார்ப்போம்
வலியடா உரியடாநின் மனமது தளர்ந்திடாதே.

வ-ம். அடா தம்பிதுற்சாதனா புலியைப்போலொத்தநீ பூனையாயொடுங்கிவிட்டு எல்லோரும் நகைக்கும்படியாய் என்னாலே யாகாதென்றுசொன்னாய்தைரியம்விடாதே இன்னம்பார்ப்போம் உரியடா உரி.

விகர்ணன் துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

உரிஉரிநாமிநாழி யுழக்காழாக்கெனச்சொல்லாதே
செரிசெரிதம்பிமாரும் நீயுமுன்குடும்பவாழ்வும்

வரிவரிவேற்கண் ஞாளன் மனநெருப்பாலின்றேடே
சரிசரியென்றுசொல்லுஞ் சத்தியமில்லாவண்ணே.

வ-ம். கேளாய் அண்ணே உரிஉரிநாழிநாழி உழக்காழாக் கென்றுசொல்லவேண்டாம் உன்னுடைய வாழ்வும் துரோபதைமன மென்லப்பட்ட நெருப்பிலே சரிசரியென்று சொல்லண்ணே.

துரோபதைமுன் புலம்பல்-தரு.

அடலிரணியனைவின் சேர்த்தாய்-உந்தன்
அன்பில்பிரகலாதனைக் காத்தாய்
திடமானதேவர்கள்துயர் தீர்த்தாய்-இந்த
ஜெகங்களுய்யக்கிருபைக்கண் பார்த்தாய்அரி-மாய

துற்சாதனன்சொல்-கண்ணி.

ஓலமிட்டேசும்மா யொழுகிப்போரூயுந்தன்
ஒழுகனுக்குபயப் படுவேனோ-கை
ஓய்ந்துபோனாலுமெய்ச் சாய்ந்துபோனாலும் நா
னுனைபங்கம்பண்ணுமல் விடுவேனோ

துரோபதைசொல்-கண்ணி.

நாராயணஅரி கோவிந்தா-உன்னை
நம்பினேனையா கோவிந்தா
ஆரணனே அரிகோவிந்தா நானுன்
அடைக்கலமையா கோவிந்தா அரி-மாய

துற்சாதனன் துரியோதனனுக்குச் சொல்-விருத்தம்.

அறிவுள்ளவண்ணவேகேள் யன்புடனேற்றம்போட்டு
மறிகடல்நீரையெல்லாம் மாளவேயிறைத்திட்டாலும்
நெறியுள்ளயிவள்படைத்த நெடுந்துகில்முழுதும்வாங்கி
உரிவதுகடினமையோ யினியென்னலாகாதப்பா.

வ-ம். கேளாயண்ணே சத்தசமுத்திரத்தில் ஏற்றம்போட்டுவற்றிப்போகும்படியாய் நீரையிரைக்கலாம் இவளுக்குண்டான வஸ்திரத்தை உரிதற்கினிமேல் என்னலாகாது எங்களப்பன்தாமல்ல கல்லைக்கடிக்க.

பொது-விருத்தம்.

வனக்கிளிதுரோபதைக்கு மாளாமல்வளர்ந்தசேலை
தனித்தனியுரிந்துதுற்சா தனன்கைகள்சலித்துநிற்க
குனித்தனிவ்விதுரன்வீஷ்மன் கோதிவேதியனதுரோணன்
இனித்தசொற்பெரியோரெல்லா எழுந்தவருரைசெய்வாரே

வ-ம். அகோதெப்படிபென்றால் துரோணர் வீஷ்மர் அஸ்வத்தாமர் விதுரன் இன்னும் சபையிலிருக்கப்பட்ட பெரியோர்கள் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

சபையிலுள்ளோர்சொல் விருத்தம்.

இவளேஐவருக்குந்தேவி யிவளேமற்றெவர்க்குமாதா
இவளேஇப்பூமிதேவி இவளேஅக்கினிசொரூபி
இவளேசத்தியபிதானி யிவளேயுத்தமகுணனி
இவளேயிக்குலத்துதெய்வ மிவட்கிணையெவருமுண்டோ.

வ-ம். இவளே பஞ்சபாண்டவர்களுக்கு மனைவி மற்றயாவர்களுக்கும் இவளேமாதா பூமிதேவியுமிவளே அக்கினிசொரூபி இவளே சத்தியவசனி இவளே உத்தமகுணத்தைப் பெற்றவள் இந்த குலத்துக்கு குலதெய்வம் இவளேயல்லாது மற்றெவரையும்இவளைக்கிணைசொல்லக்கூடாது தகும் தகும்.

துரியோதனன் துற்சாதனனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

தாரதாரந்தெரிந்தோரெல்லாஞ் சந்தோஷப்படுவதாலும்
வராதுகிலிவட்குச்சும்மா வளர்ந்துதோகையாலும்
பொருயிவள்செய்தகுற்றம் பொறுத்தேனடாதம்பி
துரோபதைதனையெடுத்தென் துடைமீதுவைத்திடாயே.

வ-ம். அடாதம்பிதுற்சாதனா இங்கேயிருக்கிற கிழவரெல்லாம் அவள்மேலே சந்தோஷப்படுகிறபடியினாலே மாளாத்துகில் இவளுக்குவந்தது ஆனபடியினாலே எனக்கிவள் என்னகுற்றஞ்செய்திருந்தபோதிலும் பொறுத்துக்கொள்ளதான் வேணும் திடீலென்று வந்து என்தொடைமேலே உட்கார்ந்தால்பொறுத்துக்கொள்ளுகிறதற்கு தடையில்லை நல்லது நீயாகிலும் எடுத்துவந்து என்துடைமேலே உட்காரவையடாதம்பி துற்சாதனா.

விகர்னன் துரியோதனனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

தாவியெதிர்வருஎமனைத்தடுக்கலாகும்
தலைகொண்டுபடுவிஷத்தை யிறக்கலாகும்
மேவுவடவாக்கினியை யவிக்கலாகும்
மேல்வருபிரமாஸ்திரத்தை விலக்கலாகும்
ஆவதுகேள்கற்புடையோர் சபித்தால்தீர்க்க
ஆதிமும்மூர்த்திகளா லாகாதண்ணே
பாவையிவள்மகிமைதனைக் கண்ணிற்கண்டுப்
பழிதேடிகொள்வதற்கோ பதைக்கின்றாயே.

வ-ம். கேளும் அண்ணே கொல்லவருகிற எமனைத் தடுக்கலாம் தலைக்கேறின விஷத்தையுமிறக்கலாம் வடவாக்கினையையும் விலக்கலாம் மேலேவரும் பிரமாஸ்திரத்தையும் விலக்கலாம்கற்புடையஸ்திரீகள் மனம்நொந்து அவள்வாக்கினால்கிலொன்றைச்சொன்னால் அதைத்தடுக்க மும்மூர்த்திகளாலுமாகாது இவள்மகிமையைக் கண்ணாலேகண்டும்பழியைத்தேடிக்கொள்ளலாமோ அண்ணே.

திரௌபதைக்கும் துரியோதனனுக்கும் தர்க்கம்.

தரு-இம்-காம்போதி-மிசுரதாளம்.

ஒருமைத்தரணிபற்குள்பெருமைப்படவுதித்தாய்படுபாவி இந்த
அருமைக்குருகுலத்தின்முறமைதவிரவிட்டாயடாதோஷி யடி
முறமைத்தவிரவிட்டைவர்கள்மித்தமிழுக்குமொருவேசி உன்
முறையிப்படியிருக்கசபைமெச்சவுகொடித்தாயடதோஷிஎந்தன்
மனதிற்பகையைவைத்துயிவிடந்தனிலழைத்தபடுபாவி நீ
வலியப்பகடைவைத்துஅடிமைப்படகெலித்தாயடதோஷி அடி
அடிமைப்படகெலித்து அவர்கைப்பொருள்பறித்தகுறியாயோநீ
என், அடிமைப்படசிறிக்கிதுரைசொற்படிநடக்கவருவாயேஎந்த
ன், தருமத்துரைகளுக்குச்சதிசற்பனைநினைத்தபடுபாவி யிந்தச்
சகுனிப்புலையனிட்டவினைசொற்படிமுடித்தாயடதோஷி எந்தன்
சலவைத்தொடைமடிக்குள்சரசத்துடனிருக்கவருவாயே இந்தச்
சகுனிசொல்லைஎடுத்துகடலுக்கப்புறமெட்டிஎறிவேனே நானுன்
கொடையிற்றினியிருக்கச்சபையிற்பழுதுரைத்தபடுபாவி உந்த
ன், தொடையிற்கழுகுகொத்தநெளியப்புழுபழுத்து மடியாயோ

தலையைப்படுகளத்திலுருகிக்கணைகள்பட்டெங்நுயிர்போயும் உன்
தழுவிக்கொள்ளநினைத்ததெப்படிமறக்கும்மறவேனே (னே
என்னைத்தழுவிக்கொள்ளநினைத்துமடியில்தனையழைத்தபடுபாவி
எந்தன்தருமதுரைகள்கைக்குளடிபட்டலறிஎப்போவிழுவாயே
உன்னைசபையில்துகிலவிழ்த்ததலையைகுனியவைத்ததிவர்தானே
என்னைசபதத்துடனழைத்துப்புகழ்பெற்றிட ஜெயிப்பாரடிபோ
என்னைசபையிற்றனிநிறுததித்துகிலைக்களையவிட்டபடுபாவி (டி
உந்தன்தலையைக்கணைதரிக்கமுடிபெற்றிடுஞ் சமர்த்தரிவர்தானே
இந்தச்சவலைப்பசஙளுக்குமினிமற்றொருவருக்குமசைவேனோ

நீங்கள் இடிபட்டுவொருமிக்ககொடியபடுகளத்தில்மடியாமல்
மண்மேலணையச்சுருளவிழ்த்தமயிரைக்கையாலெடுத்து முடிவே
துரோபதைசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி. (னே

கொலுவினில்நிறுத்தியென்தன் கூந்தலுந்துகிலுந்தீண்டி
மெலியச்செய்தவரைநாளை வேருடன்போர்க்களத்தில்
தலைதனைத்துணிந்துவெட்டி தனிமுரசறைந்திடாமல்
இலகவேவிரித்தகூந்த லெடுத்தினிமுடித்திடேனே.

வ-ம். கேளுங்கள் சபையிலுள்ள ராசாக்களே என்னை இந்த ராஜசபையிலே நிறுத்தி என்கூந்தலையுந் துகிலையுந்தீண்டிஎன்னை அவமானபங்கஞ்செய்தவனை நாளை இரணக்களத்தில்; அவன்மார்பின்மேலிருக்குமயிரைமுடிக்காவிட்டால்நான் துரோபதையல்ல

பீமன்சொல்-விருத்தம்.

மங்கைதிரௌபதியையிந்த மகாசபைதனில்நிறுத்தி
பங்கமாய்ப்பழுதுசொன்ன பாதகர்தம்மையிந்தச்
செங்கையிற்கெதையினலே சின்னபின்னங்களாகச்
சங்கரித்திடுவேன்சொன்ன சபதமுமுடிப்பேன்பாரீர்.

வ-ம். கேளுங்கள் சபையிலுள்ளவர்களே துரோபதையைச் சபையிலேநிறுத்தி மானபங்கஞ் செய்துவைத்தபேரை என்கையிலிருக்கும் கெதையினலே அடித்துக்கொன்று நான்சொன்னசபதத்தை முடிக்கிறேன் ராசாக்களே.

இதுவும் பீமன்சொல்-ஆசிரியவிருத்தம்.

மதித்ததுரோபதையைமயிர்பிடித்திழுத்து
வஸ்திரமுரிந்தவன்தன்னைச்
சமைத்தவனுதிரமள்ளியுண்டெனது
தாகந்தீராமல்நானினிமேல்
கதித்தவென்கையாற் புனலெடுத்துண்ணேன்
கதையினற்சலத்தினையடித்துக்
குதித்துமேலெழுந்ததிவலையையுண்டு
கொண்டவன்பகையைமுடித்திடுவேன்.

வ-ம். கேளுங்கள் ராசாக்களே மந்திரிகளே துரோபதையை மயிரைத்தொட்டிழுத்துவந்து வஸ்திரபங்கம் பண்ணினவனெவனே அவனை நெஞ்சைப்பிளந்து அவனுடைய உதிரத்தை என்கையினுலே அள்ளிக்குடித்து என்னுடைய கோபமென்னப்பட்டதாபந்தீர்க்காமல் இனிமேல் என்கையினலே ஜலத்தையள்ளி தாகபானம் பண்ணேன் ஜலம்சாப்பிடவேணுமானல்இந்தகெதையினல் சலத்தையடித்து மேலேயெழுந்தசலத்தைசாப்பிடுவேனேயல்லாமல் என்கையினலள்ளிச் சாப்பிடுகிறதில்லை.

அருச்சுனன்சொல்-விருத்தம்.

படுதுரியோதனன்சொற் பழுதபோகாமலேந்தி
விடுவிடென்றுரைக்குமிந்த விரோதியாங்கர்னன்றன்னை

தொடுகணையாலேபாவி துள்ளவேபிடித்துநாளைப்
படுகளஞ்சேர்க்காவிட்டால் பார்த்திபனனுவேனே.

வ-ம். கேளுங்கள்ராசாக்களே இந்ததுரியோதனன்சொல்லைக்கீ ழேவிடாமலெடுத்துக்கொண்டு இச்சகம்பேசுகிற இந்தகர்னனுயி ரை என்னுடைய அஸ்திரங்களுக் கிரைகொடாவிட்டால் என் பேர் அர்ச்சுனனு நல்லதுஆகட்டும்.

நகுலன்சொல்-விருத்தம்.

கவடுவஞ்சனைக்கும்பொல்லா கரடகதமனகன்போல்
தவறுகள்மிகவேசெய்யுந் தவுபலநாதன்றன்னை
அவமதித்தசமர்க்களத்தி லதோகெதியாக்கிவெற்றி
நவின்றிடச்செய்யாவி டால் நகுலனுகுவேனே.

வ-ம். கேளுங்கள்ராசாக்களே மகரகாடகதமனக வித்தைகளா லே மித்துரும்பதஞ் செய்யப்பட்ட சவுபலநாயகனை ரணமுகத் திலே சங்காரம்பண்ணுமற்போனல் நான்நகுலனு நல்லதாகட்டும்.

சகாதேவன்சொல்-விருத்தம்.

புகுநரிகுருக்கள்போலும் புருஷவேசிகளைப்போலும்
வெகுபகைமனதில்வைத்து மித்ரபேதங்கள்செய்து
மகுடமன்னரைக்கலைத்து மாரீசஞ்செய்யுமிந்த
சகுனியைக்கொல்லாவிட்டால் சகாதேவனனுவேனே.

வ-ம். கேளுங்கள்ராசாக்களே நரிகுருக்களென்றுஞ் சொல்லு வார்களே அவர்களைப்போலவும் புருஷவேசிகளைப்போலவும் சதி சர்ப்பனை சாதத்துரோகம் மித்திரபேதமெல்லாஞ்செய்து சமஸ் தானசபையைக்கலைக்கப்கட்ட இந்தசகுனியை சித்திரவதைசெ ய்து கொல்லாவிட்டால் நான்சகாதேவனுபாருங்கள்.

பொது-விருத்தம்.

தருமபுத்திரனில்லாமல் தம்பிமார்நான்குபேரும்
அரிவைதுரோபதையுஞ்சொன்ன அபலபெருசபதங்கேட்டு
மருவியபெரியோரெல்லாம் மனமிக்ககலங்கும்போது
குருகுலக்கொடியோனுன குருடனுங்கூறுவானே.

கட்டியக்காரன்சொல்-வசனம்.

அகோதெப்படியென்ருல் தர்மபுத்திரமகாராசன்தவிர மற்றத ம்பிமார் நால்வரும் துரோபதையுஞ்சொன்ன சபதங்களைக்கேட் டு சபையிலுள்ளபெரியோர்களும் இராசாக்களும் மனதில்விசன மடைந்திருக்குந் தருணத்தில் திருதராட்டிரமகாராசன் திரௌ பதைக்குச்சொல்லுகிற விதங்காண்க.

திருதராட்டிரன்சொல்-விருத்தம்.

கற்பினுக்கரசேதெய்வ கடாட்சமுள்ளவளேபோற்றி
மற்பெருமைவர்சிந்தை மகிழ்குலக்கொடியேபோற்றி

பொற்புறமாதர்க்குள்ளே பொறுமையுள்ளவளேபோற்றி
அற்புதத்திருவேயிந்த அபசாரம்பொறுப்பாய்போற்றி.

வ-ம். அம்மாதிரௌபதையே நீயென்தாயாச்சுதே எங்களைர ட்சிக்கவந்த தெய்வமாச்சுதே அப்படியா இப்படிப்பட்டவளா நீவேண்டாமென்றுசொன்னேனே என்பேச்சை இந்தப்பசங்கள் கேட்கிறார்களா உன்மகிமை இந்தப்பசங்களுக்கும் எனக்குந்தெரியவந்தது நாங்களென்ன அபசாரஞ்செய்தாலும் பொறுத்துக் கொள்ளவேணும் தாயே.

விகர்னன்சொல்-விருத்தம்.

எட்டினாற்குடுமிகையி லெட்டாமற்போச்சுதானல்
திட்டெனக்கால்பிடிக்குந் திருடர்போல்வந்தாயப்பா
கட்டிதங்கத்தின்மாத்தை கண்ணில்லாரறிவாரோதான்
துஷ்டப்பிள்ளைகட்கின்னஞ் சொல்வதெல்லாஞ்சொல்வாய்.

வ-ம். கேளுமையா என்பிதாவே எட்டினாற்குடுமி எட்டாவிட்டால் கால்பிடித்துக்கொள்ளுகிறதென்று சொல்லிக் கொள்வார்களே அப்படியிருக்கிறது இந்ததிரௌபதையை நீ துதிசெய்து தங்கத்தினுடைய பிரகாசமும் மாத்தும்குருடனுக்குத்தெரியுமா இந்ததிரௌபதையின்மகிமை நமக்குத்தெரியுமா ஒருக்காலுந் தெரியாது நீசொல்லவேண்டியதெல்லாம் உன் துஷ்டப்பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லும் இந்தஅம்மாளுக்குஉபசாரஞ்சொல்லவேண்டியதில்லை.

திருதராட்டிரன் துரோபதைக்குச்சொல்-விருத்தம்.

உச்சிதமயிலேகேளா யுணர்விலாவெந்தன்மைந்தர்
மச்சினமுறைகண்டேதோ வகைவிளையாடினார்கள்
குச்சிதமாயெண்ணாதே குறைமனதினில்வையாதே
பிச்சாகளென்றேயிந்தப் பிழைபொறுத்தாள்வாயம்மா.

வ-ம். அம்மாதுரோபதையே என்பிள்ளைகள் கள்ளங்கபடுதெரியாதபிள்ளைகள் சூதுவாது ஒன்றுந்தெரியாது இப்படிப்போனால் இப்படிவருமென்றுந் தெரியாதவர்கள் மேலும்உனக்கு மச்சினமாராகையால் அந்தமுறைகொண்டு நாம் எதைச்சொன்னாலும் எதைச்செய்தாலும் கோபித்துக்கொள்ளமாட்டார்களென்கிறநம்பிக்கையினாலே விளையாடினார்கள் அந்தவிளையாட்டை நீவினையமாக நினைக்கவேண்டாம் ஆயிரங்குற்றமானாலும் அடியேனைப் பொறுத்து எப்படியாகிலும் இதைமன்னிக்கவேணுந்தாயே.

திருதராட்டிரன்சொல்-கவி.

பொன்னுலகம்புகழும் கன்னியர்க்கரசே
என்னவரம்வேணும் முன்னிநீமொழிவாய்.

வ-ம். கேளுமம்மாதுரோபதையே உன்மனது துயரமெல்லாம் நீங்கள்என்னாலே உனக்குவேண்டிய பிரயோசன மின்னதென்று கேட்டால் நான்கொடுக்கிறேன் கேளுமம்மா.

துரோபதை திருதராட்டிரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஒருமைகள்பலவும்பேசி யுலகெலாங்குருகுகின்ற
அருமையென்மாமாவுந்த னரவிந்தபாதம்போற்றி
வருமனுநீதியன்றி மற்றுமக்கடுமையான
தருமமூர்த்திகளைக்கொண்டு தவிழ்ந்துநீர்விடுகுவீரே.

வ-ம். கேளும் என்மாமா கேட்டதைக் கொடுக்கிறேனென்று சொன்னபடியினாலே நீங்கள் சூதாடி அடிமை படுத்திக்கொண்ட அந்ததர்மமூர்த்திகளை அடிமைதனத்தை மீட்டுக் கொடுக்கவே ணும்மாமா.

திருதராட்டிரன் சொல்-வசனம்.

அப்படியே கொடுத்தேன் அம்மா.

இதுவும்திருதராட்டிரன்சொல்-கவி.

கனியெனும்மிறம்போல் இனியசொற்கேளாய்
மனதினில்வருந்தா தினியொருவரங்கேள்.

வ-ம். கேளுமம்மா துரோபதையே இன்னமொரு வரங்கேள் கொடுக்கிறேன.

துரோபதைசொல்-விருத்தம்.

நூல்வரும்நீதியாய்ந்து நுண்ணியகேள்விக்கட்டி
மால்வரும்புகழைப்பெற்ற மாமாகேளொருவிண்ணப்பம்
அனைவரும்வெற்றிபெற்ற வாயுதத்துடனேமற்ற
நால்வர்தன்னடிமைநீக்கி நயமுடன்தந்திடாயே.

வ-ம். கேளும்மாமாவே இன்னம்வேண்டியதைக் கேட்கச்சொன்னபடியினாலே மற்றநாலுபேரையும் ஆயுதத்துடனே அடிமைத்தனத்தை நீக்கிவிடவேணும் மாமா.

திருதராட்டிரன்சொல் வசனம்.

அப்படியேகொடுத்தேன் இன்னமொருவரங் கேளம்மா.

துரோபதைசொல்-வசனம்.

கேளும்மாமாவே ஸ்திரீஜாதிகள் வரம்பெற்றால் பிராமணஸ்திரீகள் ஒருவரமும் க்ஷத்திரியஸ்திரீகள் இரண்டுவரமும் வைசியஸ்திரீகள் மூன்றுவரமும் பெறலாமேயல்லாமல் அதற்குமேலும் பெறலாகாதே மாமாவே.

திருதராட்டிரன்சொல்-விருத்தம்.

தேடக்கிடையாமைந்தர்களே தொஞ்சூதில்நீர்தோற்ற (ன்
நாடுகொடுத்தேநகர்கொடுத்தேன் நாலுவிதசேனைகள்கொடுத்தே
வீடுகொடுத்தேனென்பொருளும் விளங்ககொடுத்தேன்கைகொ
பிடுபடைத்துமுன்போலும் போர்பொருத்துவாழ்வீரே. (ண்டு

வ-ம். கேளுங்கள் பெருமையுள்ள என்கட்டிமக்களே நீங்களே ஆயாசப்படவேண்டாம் அந்தப்பிள்ளைகள்வேறல்ல நீங்கள்வேறல்ல இப்போது நீங்கள்சொக்கட்டாளுடி தோற்றநாடுநகரம் இரதகஜதுரகபதாதி சதுரங்கசேனைகளெல்லாம் கொடுத்துவிட்டேன் நீங்கள் எப்போதும்போல இராச்சியபரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டு சுகமாயிருங்களப்பா.

தருமர் திருதராட்டிரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

அப்படியேதானேசெய்வோ மையனேநின்றுள்போற்றி
பெட்புறுமுலகந்தன்னிற் பிதாவாக்கியந்தள்ளுவாரோ
எப்படிநீர்சொன்னாலும் யாமதைத்தடுப்பதில்லை
மெய்ப்புடன்விடைகொடுத்தால் மேனகர்க்கேகுவோமே.

வ-ம். கேளும்பிதாவே உலகத்திலே பிதாவாக்கியந் தள்ளுவார்களா நீ எப்படிசொன்னாலும் அப்படியேகேட்போம்செலவுகொடுத்தனுப்பினால் இந்திரப்பிரஸ்தம்போய்ச் சேருகிறோமையா.

சகுனிசொல்-விருத்தம்.

பகையெலாம்போச்சேநான்றான் பட்டதுவீணாய்போச்சே
வகையெலாம்போச்சேயுங்கள் வைரங்கள்விட்டுபோச்சே
சுகமுடனவரும்நீரும் துஜங்கட்டிவாழ்ந்திருங்கள்
தகுமிதுநன்றாய்செய்தீர் சபாசுன்னைமெச்சினேனே.

வ-ம். இன்றோடே இந்தபகையும்போச்சுது இருக்கட்டும் எப்படியாகிலும் நீங்களும் அவர்களும் ஒருமித்துச்சுகமாயிருந்தால் சரிகேடுவருமென்று சொல்லுவார்களே அப்படியிருக்குது அடா போங்கள் வேலைமெனக்கிட்ட தாசிரிகளா-ஆ-ஆ-ஆ.

கர்னன்சொல்-விருத்தம்.

மதிப்புடன்தன்னைத்தேடி வந்திடுஞ்செல்வந்தன்னை
உதைத்துமேதள்ளிவிட்டா லுமக்கென்னநமக்கிங்கென்ன
பிதப்பைகளென்றுசொல்லி பேச்சொன்றுநின்றுபோச்சே
விதைப்படுசகுனிமாமா விடுவிடுபேசவேண்டாம்.

வ-ம். கேளும்சகுனிமாமா வேணுமென்று தனக்குத்தானே அந்தச்செல்வத்தை வேண்டாமென்றுதைத்துத் தள்ளிவிட்டாலிப்போது உமக்கும் என்னமுழுகிப்போச்சுது துரியோதனன் பங்காளியென்கிற பட்டமாத்திரம்வந்தது இதனாலே நீரேன் பேசுகிறீர் சும்மாயிரும்.

துரியோதனன் துற்சாதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

துற்சாதனனேவாடா சுருக்காயோர்நொடியிற்சென்று
பொய்சார்ந்தவைவர்தன்னைப் போகாமல்மடக்கிக்கொண்டு

பிச்சானகிழவன்பேச்சைப் பெரிதென்றுநம்பிப்போக
உச்சாயமல்லவென்று வுடனேபோய்தடுத்துவாடா.

வ-ம். அடாதம்பிதுற்சாதனு இங்கேவாடா சீக்கிரமாயோடி தர்மபுத்திரர்களை போகவொட்டாமல் மடக்கிக்கொண்டுவா கண்ணில்லாத பயித்தியகாரகிழவன்பேச்சை நம்பிப்போகிறது காரியமல்லவென்று அதற்குண்டானபேச்சுகளெல்லாம்பேசி அவர்களை இந்திரப்பிரஸ்தத்துக்குப் போகவொட்டாமல் இங்கே இட்டுக்கொண்டுவாடா தம்பிதுற்சாதனு.

துற்சாதனன்சொல்-வசனம்.

அப்படியே செய்கிறேன் அண்ணாவே.

துற்சாதனன் பாண்டவர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஐயரேகேளீருங்க ளறிவென்னவாண்மையென்ன
மெய்வரும்படியாய்த்தோற்று விழியிலாக்கிழவன்பேச்சை
கைவரும்படியாயெண்ணிக் கடிந்துலகாளப்போறீர்
பொய்வரும்புகழும்போகும் பொறியிலாநெறிசெய்தீரே.

வ-ம். பாண்டவர்கள் நீங்கள் சத்தியமாய் சபையில்ஆடித்தோற்ற நாடுநகரமுதலானதை நான்கொடுத்தேன் போய்விடுங்களென்று முன்பின்தோன்றாக்கிழவன்சொன்னான் அதைக்கேட்டுக்கொண்டு நீங்கள் போகலாமா இதுதருமமா இதுவரையிலும் சத்தியமாயிருந்து இப்போது அசத்தியத்தைக்கொண்டாபோகிறது வாருங்கள்.

தர்மர்சொல்-வசனம்.

அப்படியேவருகிறோம் தம்பிதுற்சாதனு.

தர்மர்-சபையில்வந்து சொல்லுகிற விருத்தம்.

இதாஹிதந்தெரிந்துசொல் மிறைவரேசொல்லக்கேளீர்
பிதாசொன்னவார்த்தையெல்லாம் பிசகுதானென்றுசொல்லி
சுதாவிலேவந்துசொன்னான் தோற்றுதுற்சாதனன்றான்
எதாகிலுமொருமார்க்கத்தை யின்னதென்றுரைசெய்வீரே.

வ-ம். ஐயா துரோணரே பீஷ்மரே நாங்கள் சொக்கட்டானாடித்தோற்ற நாடுநகரமும் மறுபடியும் உங்களுக்குக் கொடுத்து விட்டேனென்று என்பிதாவான திருதராட்டிர மகாராசன்சொல்லி விடைகொடுத்தெரிந்து சொல்லுங்களையா.

துரியோதனன் பாண்டவர்களுக்குச்சொல் விருத்தம்.

சொல்லுவதென்னமுன்பின் தோன்றாதகிழவன்பேச்சைக்
கல்லின்மேலெழுத்தென்றெண்ணிக் கடிந்துலகாளப்போறீர்
நல்லதுதானுயிது நியாயமாயினிமேலுங்கள்
வல்லபங்கட்டிவைத்து வனத்தினுக்கேகுவீரே.

வ-ம். என்னத்தைக்காணும் இங்கேசொல்லுகிறது பிரமாணிக்கமாய் சூதாடி எப்போதோத்தீர்களோ அன்றேபோச்சுது எங்கள் தகப்பன் பெரியமனிதனுச்சுதே கண்ணில்லாக்கிழவன் ஏதொன்றுந்தோற்றுமல் ஒன்றைச்சென்னுல் அதை சிலாக்கியமாய் பிடித்துக்கொண்டுபோக எத்தனப்பட்டீர்கள் அதுகூடாது இந்த ட்சணத்திலே காட்டுக்குப்போய்விடுகிறதே நிர்மானம்.

துரோணர் தருமருக்சொல் விருத்தம்.

பகடையிற்ருேற்றதெல்லாம் பரிந்தவர்தந்திட்டாலும்
இகழ்வதுகொள்ளலாகா இராஜருக்கியற்கையன்ருே
தரும்பரிமுன்பின்னிந்தத் தரணியையாளுமன்னர்
புகும்நெறிப்படியேசென்றுல் புரவலர்வாழ்க்கையாமே.

வ-ம். கேளும் தர்மராசனே எப்போ சூதாடித் தோற்றுப்போனதைக் கொடுத்துவிட்டேனென்று அவர்கள்சொன்னுலும் நீங்கள் அதைக்கொள்ளுகிறது யோக்கியமல்ல முன்பின் இராசாக்கள் போனவழிப்படியே போகவேணும் தர்மராசனே.

அஸ்வத்தாமர் தருமருக்குச்சொல் விருத்தம்.

தர்மபுத்திரனேயுங்கள் தம்பிமார்நாலுபேரும்
சபதமிட்டிருக்குமந்தத் தன்மையைமறந்திட்டாயோ
மருவுமுன்செல்வமெல்லா மறுபடிகிடைக்குங்கண்டாய்
ஒருவர்தன்னருளுமற்ற ஒருவர்தன்பகையாகாதே.

வ-ம். கேளும்தர்மாசனே யுங்கள்தம்பிமார் நாலுபேருமிட்ட சபதம்பொய்த்துப்போமோ அந்தப்படியேமுடியும் எப்படியும் நாடுநகரமுதலானதுகள் உங்களுக்கிடைக்கும் திருதராட்டிரனுடைய அன்பும் துரியோதனன்பகையும் பெற்றுப் போனதினுல் காரியமென்ன.

பீஷ்மர் தருமருக்குச்சொல் விருத்தம்.

அறிவுடனயோத்தியாண்ட வரிச்சந்திரராஜன்செல்வம்
பறிகொடுத்தப்பாற்பிள்ளை பத்தினிதன்னைவிற்று
விரல்விட்டுத்தானுங்கூட விலைபட்டுமீண்டுவந்து
கரையாவுலகமெல்லாம்கைக்கொண்டதறிகிலாயோ.

வ-ம். கேளுந்தர்மராசனே மகாசக்கிரவர்த்தியான அரிச்சந்திரன் நாடுநகரமெல்லாம் விஸ்வாமித்திரனுக்குக் கொடுத்துவிட்டுப்பிள்ளையைவிற்றுப் பெண்சாதியைவிற்று தானும் விலையாகிப்படாத துன்பங்களைப்பட்டு மறுபடி ம் உலகத்தையாளவில்லையா இதைக்கேட்டதில்லையா தர்மராசனே.

விதுரன் தர்மருக்குச்சொல் விருத்தம்.

நளச்சக்கிரவர்த்திசூதால் நாடெல்லாமிழந்துகானில்
உளமகிழ்ந்துழன்றுகொண்டா னெண்டொடியாளைநீக்கி

வளமிகுமங்கன்குன்றி வலியதேர்ப்பாகனுகிக்
கன துயர்நீக்கிதெய்வங் காத்த துமறிந்திலையோ

வ-ம். கேளுந்தர்மராசனே நளச்சக்கிரவர்த்தி நாடுநகரமிழந்து வனத்திலேசஞ்சரித்து பெண்சாதியைநீக்கித் தேர்ப்பாகனுகவும் மறுபடியும் இந்தப்பூச்சக்கரமெல்லாம் ஏகமாய் பெற்றிருக்க வில்லையா இதுவுங்கேட்டதில்லையா தர்மராசனே.

துரோணர் தருமருக்குச்சொல் விருத்தம்.

ஆகையால்நீருமிந்த வரிவைதுரோபதையுங்கூடி
பாகமாய்வனத்துக்கேகிப் பனிரண்டுவருஷந்தங்கி
ஒதைஓர்வருடங்காட்டி லொருவருக்குந்தெரியாவண்ணம்
வாருடன்மறைந்திருந்து வந்துபின் னுலகையாள்வீர்.

வ-ம். கேளுந்தர்மராசனே நீங்களைந்துபேரும் இந்தத் துரோபதையுங் காட்டுக்குப்போய் பன்னிரண்டுவருடம் வனவாசம்பண்ணி ஒருவருடம் ஆருக்குந்தெரியாமல் காட்டிலேமறைந்திருந்து வந்தீர்களானல் மறுபடியும் உங்கள் நாடுநகரமெல்லாம் பெற்று சுகமாயிருக்கலாந்தர்மராசனே.

இதுவும் துரோணர்சொல் விருத்தம்.

மறைந்திருக்கின்றநாளில் மற்றொருவர்கள்கண்டால்
நெறியினில்நீங்கள்சென்று நேர்வனஞ்சஞ்சரித்து
இறைமறுபடியுங்காட்டுக் கேகுவதென்றுரிந்த
குறைவறவந்தாலுங்கள் குவலயந்தைக்கொள்வீரே.

வ-ம். கேளும் என தருமைபானபிள்ளைகளே பன்னிரண்டுவருஷம் வனவாசம் ஒருவருடம் அக்கியாதவாசமுமிருந்து மறுபடியும் இந்த அக்கியாதவாசத்திலே உங்களை யாராகிலும் இன்னுரென்று தெரிந்துக்கொண்டால் மறுபடியும் பதின்மூன்று வருஷம் இப்படிக்குச் சஞ்சரிக்கிறதென்று இருக்கின்றது சமஸ்தானத்தின் கருத்து அப்படியே இந்தப்படிக்கு வனம்போய்வந்தால் உங்கள்செல்வத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் தர்மராசனே.

துரோபதைக்குச் சொல்-விருத்தம்-முகாரி.

துரையிதுவென்றசொன்ன துரோணரேநின்ருள்போற்றி
அறைதருமிவர்களைவர் ராசர்களாவதென்றுந்
திரமுடனிவர்களுக்குத் தேவினுனைவதென்று
குறைபறவினிபொருக்காற் கொடியருநாடவேணும்.

வ-ம். ஐயாதுரோணரே நீங்கள் சொன்னதுசரியே ஆனாலும் இந்த ஐந்துபேரும் அடிமையென்றும் அவர்களுக் குட்பட்ட பொருள்நானென்றும் அவர்கள்சொல்லச்சே அந்த வில்லங்கத்தை வைத்துக்கொண்டு வனத்துக்குப்போகிறது யோக்கியமல்ல இனியொருதரஞ் சூதாடவேண்டும் ஐவரே.

தர்மர்சொல்-விருத்தம்.

மெய்யிதுநல்லவார்த்தை விசிதந்தானவற்குநாங்கள்
கையுறுமடிமையாகிக் காட்டுக்குப்போனல்நாளே
வையகமடிமைப்பட்ட மனிதர்க்கிங்கேதென்பாரே
துய்யனேயினியோராட்டஞ் சூதாடவேணுமையா.

வ-ம். கேளுமையா துரோணரே துரோபதை சொல்லுகிறது மெய்யே அடிமைத்தனத்தோடே வனம்போய்வந்தால் நாளை அடிமைப்பட்டவர்களுக்குப் பூமியேதென்றுசொல்லுவார்கள் அந்த அடிமைத்தனத்தையிப்போது தீர்த்துக்கொள்ளுகிறது நல்லது ஆகையாலே இன்னுமொருதரஞ் சொக்கட்டானாடவேண்டுமையா.

விதுரன்-துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம.

சரிசரியிதற்குமேலே தடங்கலேச்சொல்லொணுது
துரிதனேசகுனிகர்ண துற்சாதனகேளீர்கள்
தர்மருஞ்சகுனிதானுந் தனித்தனிக்கெதிரிருந்து
பரிவுடனினியோராட்டம் பகடையையாடச்செய்வீர்.

வ-ம். கேளும் துரியோதன கர்ண துற்சாதன தர்மராசன் சொல்லுகின்றது சரியே ஆகையினாலே முன்போல தருமராசனும்சகுனியும் இன்னமொரு ஆட்டஞ்சொக்கட்டான் போட்டுப்பார்ப்போம்.

சகுனிசொல் விருத்தம்.

நாட்டையுங்கொடுத்துஉள்ள நகரையுங்கொடுத்துச்சேர்க்க
வீட்டையுங்கொடுத்துச்சும்மா வெருங்கையைக்கட்டிக்கொண்டு
காட்டுக்கும்போறபேர்க்கும் கைப்பொருளதனைக்கண்டு
ஆட்டத்தையாடச்சொன்னீ ரதற்கொருவயணஞ்சொல்வீர்.

வ-ம். நாடுநகரம் ரொக்கரோசனை ஆனைசேனை முதலானதுகளெல்லாந்தோற்றுக் கையைத்கட்டிக்கொண்டு காட்டுக்குப்போகிறபேர்களுடனேசூது ஆடச்சொல்லி குகித்தீர்களே அவர்கள் கையில் என்னயிருக்கிறது என்னபந்தயம்வைத்தாடுவார்கள்.

தருமர் சகுனிக்குச்சொல் விருத்தம்.

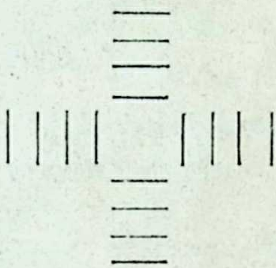
நான்தோற்றுலெந்தன்புண்ணியம் நல்குவேனல்லாமல்நீர்
தான்தோற்றுலெங்கள்தொண்டு தவிர்வதுயிதைக்குறித்து

தேன்தேற்றகையாலிங்கே திறல்மன்னர்பார்ப்பதாக
வான்தோற்றகையாலிங்கே வலியசூதாடுவோமே.

வ-ம். கேளும்சகுனிமாமா நான்தோற்றால் நான்செய்த புண்ணியமெல்லாங் கொடுத்துவிடுகிறேன் நீர்தோற்றால் எங்களுக்கு அடிமைத்தனமக்கரையில்லை இந்தப்படியேயாடுவோம் வாரும் மாமா.

சகுனிசொல் வசனம்.

அப்படியேயாடுவோம் வாருந் தர்மராசனே.

தருமரும் ஜகுனியும்

ஐந்தாவது ஆட்டம்.

தர்மர்சொல்-தரு-காம்போதி-மீசுரதாளம்.

தாமோதராவாசுதேவா கோவிந்தா
தற்காத்தருள்முகுந்தா வைகுந்தா

வ-ம். இரண்டுபன்னிரண்டுபத்து.

சகுனிசொல்-தரு.

இன்னமுஞ்சூதாடவந்தீரோ வாரும்
இனியாகிலுமென்கைதிராணியை பாரும்

வ-ம். மூணத்தொண்ணு.

தர்மர்சொல்-தரு.

நாராயணவச்சுதா பத்மநாபா
நம்பினேனுன்னையேமெய்யா ஞானசொரூபா

வ-ம். இரண்டுபன்னிரண்டு இரண்டெட்டு இரண்டிரிக்கால் இரண்டுதுகை பத்து.

சகுனிசொல்-தரு.

அனைத்துந்தோற்றீரு சற்றுமெண்ணாதா
அத்துடனானும் போகவொண்ணாதா

வ-ம் நாலத்தோரஞ்சு.

தருமர்சொல்-தரு.

அண்டமெல்லாம்வாரி யுண்டசெவ்வாயா
ஆதரிக்கவேணு மார்க்கசகாயா

வ-ம். நாலுபன்னிரண்டு நாவிரிக்காலெட்டுதுகை நாலுமூனேழு

சகுனிசொல்-தரு.

விபரீதபந்தயம் விழுந்ததுவும்போச்சே
விழுவதெல்லாம்அஞ்சி மூணத்தொண்ணாச்சே

வ-ம். மூணத்தொண்ணு

தருமர்சொல்-தரு.

தாணியெல்லா மளந்தபொற்பாதா
தட்சகனேயாதி லட்சுமிசமேதா

வ-ம். இரண்டுதுகை ந்ான்கிரிக்கால் எட்டுபனிரெண்டு ஆறெருன்னேழு.

சகுனிசொல்-தரு.

ஆட்டத்திலெல்லாங் கொடுத்துச்சலித்தான்
அடிமைத்தனம்போக இப்போகெலித்தான்

வ-ம் நாலுமூனேழு.

பீஷ்மர்-துரோணர்-அஸ்வத்தாமர்-விதுரன்
இவர்கள் சொல்லுகிற விருத்தம்.

தொண்டரென்றவர்சொல்லால் சூதாடிதீர்த்துவிட்டீர்
விண்டிடுமடிமையான வில்லங்கமினிமேலில்லை
பண்டுரைசெய்யுமிந்தப் பதின்மூன்றுவருஷஞ்சென்றால்
கொண்டிடுநாடும்வாழ்வும் கொள்ளுவீர்செல்லுவீரே.

வ-ம். கேளுங்கள்பாண்டவர்களே அம்மா துரோபதையே அடிமையென்றவார்த்தையை அவர்கள்சொல்லாமல் அந்தவில்லங்கத்தை தீர்த்துவிட்டீர்கள் இனிமேல் நீங்கள் ஆரணியத்துக்குப் போய் பன்னிரண்டுவருஷம் வனவாசமும் ஒருவருடம் அக்கியாதவாசமு மிருந்துவந்தால் மறுபடியும் எப்போதும்போல உங்களுடைய இராச்சியமெல்லாம் பெற்றுக்கொள்வீர்.

தருமர்-சபையோர்களுக்குச்சொல் விருத்தம்.

அருள்பெருந்துரோணராகி ஐயரேபாட்டனாரே
மருவுசிற்றப்பாவுங்கள் மலர்ப்பாதம்போற்றிபோற்றி
கருதியபெரியோருங்கள் கடாட்சம்வைத்தருளவேணும்
விரவியவனத்துக்கேக விடையதுதருகுவீரே.

வ-ம். ஐயா துரோணரே அஸ்வத்தாமரே வீஷ்மரே பாட்டனாரே எங்கள் குருக்கள்மாரே சிற்றப்பாராகிய விதுரமகாராசனே உங்களனைவருக்கும் சரணம்சரணம் உங்கள் திருக்கடாட்சமிருக்கவேண்டும் நாங்கள் வனத்திற்குப்போய் வருகிறோம்செலவுகொடுங்கள் பெரியோர்களே.

பீஷ்மர்-துரோணர்-அஸ்வத்தாமர்
இவர்கள்சொல்-விருத்தம்.

மறிகடல்வற்றினாலும் மகமேருகுலுங்கினாலும்
அறைதருபுவியாழ்ந்தாலும் மண்டலங்களிடிந்திட்டாலும்
குறைவிலாமக்களுங்கட் கொருதீங்குவருவதில்லை
துறைவனஞ்சென்றுமீண்டு சுகமுடன்வருகுவீரே.

வ-ம். மகாசத்தியவந்தரான பாண்டவர்களே இந்தச் சத்தசாகரங்கள் வற்றிப்போனாலும் மகமேருவுக்கு ஒருசஞ்சலம் வந்தாலும் பூமியானது ஆழ்ந்துபோனாலும் பிரமாண்டகடாகங்கள் இடிந்துபோனாலும் உங்களுக்கு ஒருதுன்பமும்வருகிறதில்லை சுகமாய்ப்போய்வாருங்கள் மைந்தர்களே.

தருமர்சொல்-வசனம்.

அப்படியேபோய்வருகிறோம் பெரியோர்களே.

பாண்டவர்கள் காட்டுக்குப்போகிற-தரு.

இ-ம்-தோடி-தாளம்-மிசுரம்.

பல்லவி.

வனத்திற்பன்னிரண்டுவருஷஞ் சஞ்சரிப்போம்
வாருந்தம்பிமாரே

அநுபல்லவி.

தொனித்தசகுனிமாமன் சுழலினி லகப்பட்டோம்
துரைத்தனமுமநாடு சூதிற்றோற்றுவிட்டோம் வன

சரணங்கள்.

எம்மாலேயாதொன்று மாகுமோ யான்
எழுதினதுந்தப்பிப் போகுமோ
தம்மாலொன்றுமில்லை யெவர்களுக்கானாலும்
தாழ்வுஞ்சிலதுகாலம் வாழ்வுஞ்சிலதுகாலம் வன

பங்கும்பங்காளியாய்ப் பிறந்தோமே இந்தப்
பாரெல்லாம்விட்டுத் துறந்தோமே
கொங்கலர்மாலைமகுட மன்னவருக்கும்
குறையுஞ்சிலதுகாலம் நிலையுஞ்சிலதுகாலம்-வன

மன்னவர்க்கிதுமெத்த தொல்லையோ இந்த
வருத்தப்பட்டபேர்க ளில்லையோ
இன்னமின்னந்துயரென் னுவ தென்மதி
என்றைக்குமாயனிரண்டு பாதமேகதி-வன

விருத்தம்-இராகம்-முகாரி.

வரிசையாய்பாண்டவாளும் வனததினிற்சென்றுதானும்
அரியதோர்பன்னிரண்டாம் அக்கினியாதவாசஞ்செய்த
துரியனுதிகளைக்கொன்று துரோபதைசமேதராக
மருவியதருமராசன் மகுடாபிஷேகங்கொண்டார்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

தாளாதகங்கைமதி தலையிற்சூடித்
 தற்பரனும்செவ்வந்திநாதர்வாழி
மாளாததுரோபதையின்கற்புக்காக
 மலரடியில்மாதர்பூதின்வரும்வாழி
மீளாதநரகமுற்ற துரியனேரை
 மெய்நடுங்கப்போர்களத்தில் வென்றுவாழி
நீளாததுயரகற்றி பஞ்சவர்க்கு
 நிகரில்லாவரசளித்த நெடுமால்வாழி
கார்வாழிகதிர்மறையி னுடுகள்வாழி
 கற்புடைய துரோபதையாள்கணவரைந்து
பேர்வாழிபெரியோர்கள் தானும்வாழி
 பேசிடும்சாஸ்திரங்கடிறம் பெறுகவாழி
ஊர்வாழிஅஸ்தினு புரியும்வாழி
 உண்மைநெறியுடைய பாண்டவரும்வாழி
ஊர்வாழி ஊரிலுள்ளோர்வாழி
 ஏர்வாழிபாகவதர்கள் தானும்வாழி.

ஸ்ரீமகாபாரதவிலாசம்.

சூதுதுகிலுரிதல்

முற்றிற்று.

மயிர்வளரும் பரிமளத்தைலம்.

இந்தத் தைலத்தில் கொஞ்சம் கையில்விட்டுத் தேய்த்து தலையில் தடவிவர மயிரின் சிவந்தநிறம் சுண்டு மயிர்வெடிப்பு மயக்கம், தலைசுழற்றல் முதலிய பித்தசம்பந்தமான வியாதிகளையும் கண்ணெரிவுமுதலிய நேத்திரவியாதிகளையும் கண்டித்து மயிரைக்கறுமையாயும் செழிப்பாயும் அடர்த்தியாயும் வளரச்செய்வதோடு, சுகந்த வாசனையையும் மயிர்க்கால், கண், மூளை, இவைகளுக்கு குளிர்ச்சியையும் கொடுத்துப் பித்தசாந்தி செய்து இரவில் சுகமான நித்திரையைக் கொடுக்கும். இவை நாளடைவில் உபயோகித்துவந்தால் பித்தத்தால் நரைத்த மயிர்களும் கறுக்கும். இதை ஒருதடவை உபயோகித்தவர்கள் மறுபடியும் இதை கைவிடார்களென்பது திண்ணம் ஸ்திரீகள் புருஷர்கள் யாவரும் உபயோகிக்கலாம் இந்த தைலத்திற்கு வேறுசில எண்ணைகளைப்போல மயிரை உதிர்த்தல் முதலிய கெட்டகுணங்க ளில்லையென்று உறுதியாய் சொல்லுகிறோம்.

எமது கேட்லாக் வேண்டுமானால் அரையணா தபால் ஸ்டாம்பு அனுப்பினால் அனுப்பப்படும். இதன் விலை ரூபா—1.

பி. நா. சிதம்பரமுதலியார்,

பெரம்பூர் பாரெக்ஸ் போஸ்டு, மதராஸ்.